

voice ATHENS

**Βόλτα στη
Βασιλίσσης Σοφίας**
Της Ελενας Ντάκουλα

**Τι το ωραίο έχει
να είσαι μοντέλο;**
Της Πηνελόπης Μασούρη

Μιλένα Αποστολάκη
Συνέντευξη στον Ευτύχη Παλλήκαρη

Αμαλία Μουτούση
Συνέντευξη στον Δημήτρη Μαστρογιαννίτη

Γιάννης Παπαϊωάννου
Συνέντευξη στον Γιώργο Δημητρακόπουλο

PANTEBOY ΣΤΗΝ

ARTATHINA

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη

18 βήματα από τον παράδεισο

SIMOS CAMPING
ELAFONISOS

Simos Camping Elafonisos • Παραλία Σίμος, Ελαφόννησος • 23053 • Πελοπόννησος
• 2734022672, 694 0994 994 • www.simoscamping.gr • info@simoscamping.gr • facebook: Simos Camping Elafonisos • instagram: simos_camping_elafonisos

Με 22 νεκρούς και 59 τραυματίες, ερήβους και μικρά παιδιά, είναι κατάλληλες μέρες να δικάσουμε τη Σώτη για ισλαμοφοβία. Δεν φανταζόμουν ότι θα συζητούσαμε ακόμα αυτό το θέμα, προσπάθησα να περάσει ανώδυνα και να καθεί όσο γίνεται πιο γρήγορα. Άνθρωποι είμαστε, γίνονται και λάθη, αστοχίες, καμιά φορά ο υπερβολικός ζήλος ή η κρατική ευθυνολογία έχουν αναπάντεχα αποτελέσματα. Όμως δεν πρόκειται για λάθος, ένα μήνα τώρα, με φανατισμό και ζήλο, απίθανοι άνθρωποι που δεν θα το περίμενες ποτέ, συζητούν για τον «ρατσισμό» και την «ισλαμοφοβία» μιας συγγραφέως. Με τρομάζει η ελαφρότητα των ανθρώπων, με αφήνει άναυδο πώς αυτή η κοινωνία δεν μπορεί πια να ξεχωρίσει τα σοβαρά από τους καθημερινούς αυτοαναφορικούς ακκισμούς στο φέιςμπουκ. Έχουν εκδώσει τη δική τους φετρά εναντίον της και συνεχίζουν κάθε μέρα να συντηρούν το θέμα. Πάντα οι «επαγγελματίες» αλληλέγγυοι, οι οποιοιδήποτε «επαγγελματίες» για «καλό σκοπό», ήταν πρόβλημα. Ακόμα και γι' αυτούς που δεν είχαν ποτέ ακούσει το όνομά της, για όλους, ξένους και ντόπιους, αν ρωτήσεις αυτή τη στιγμή, ο νούμερο ένα εχθρός του Ισλάμ στην Ελλάδα, έχει υποδειχθεί, είναι μια συγγραφέας. Μου φαίνεται πραγματικά απίστευτο, αυτοί οι άνθρωποι, οι οργανώσεις, οι εισαγγελείς, έχουν έστω συνειδητοποιήσει ότι έχουν καταστήσει τη Σ.Τ. το πιο επαπειλούμενο πρόσωπο στην Ελλάδα του σήμερα;

Βόμβες σε συναυλίες με εφηβικά ποπ είδωλα, κοριτσάκια νεκρά, βόμβες σε γήπεδα, σε μπαρ, σε περιοδικά, σε τουριστικά σημεία. Βόμβες πια με συχνότητα μια φορά το μήνα, στην ίδια την ταυτότητα της ζωής μας στη Δύση. Επιθέσεις που υποδεικνύουν ξεκάθαρα ποιος είναι ο εχθρός. Και όμως, κάποιοι τοποθετούν στο στόχαστρο μια εφημερίδα, την Athens Voice, και μια συγγραφέα-αρθρογράφο της, τη Σώπη Τριανταφύλλου. Για να πουν τη «γνώμη τους». Και κάποιοι γράφουν για το «φιλελεύθερο δικαίωμα» των μουσουλμάνων γυναικών να φοράνε μαντήλα. Εσείς που τα γράφετε αυτά, δεν ξέρετε και πολλά από γυναίκες, έτσι δεν είναι; Άλλοι πάλι γράφουν για τους «στοχαστές του μίσους», τον Ουελμπέκ και την Τριανταφύλλου. Η πλήρης αναστροφή της πραγματικότητας, μπροστά στην επίθεση του φανατισμού κάποιοι ανακαλύπτουν το μίσος απέναντι, στους εχθρούς του ολοκληρωτισμού. Αντιδυτικισμός, λατρεία του τρίτου κόσμου, θαυμασμός στον αυταρχισμό, τα γνωστά εξαρτημένα ανακλαστικά, είναι παρόντα για μια ακόμα φορά. Μόνο που στην υπόλοιπη Ευρώπη, όλα αυτά τουλάχιστον, οι «πολιτικές θρηνσκείες», ο «φανατισμός», η «βαρβαρότητα», είναι μέρος ενός διαλόγου. Οι κοινωνίες της Δύσης συζητάνε για να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο. Εξετάζουν ξανά τα κοινωνικά μοντέλα, την πολυπολιτισμικότητα. Εδώ δεν μπορούμε να κάνουμε διάλογο, μόνο δίκες. Άνθρωποι που ούτε έχουν πάρε χαμπάρι τον προβληματισμό που αναπτύσσεται αυτά τα χρόνια στην Ευρώπη, μηνύουν, κατηγορούν για «ρατσισμό» όσους έχουν διαφορετική άποψη από τη δικιά τους. Ο «συριζαϊσμός» δεν περιορίζεται σε ένα χώρο.

«Ποιος τολμάει πια να μιλήσει έτσι» γράφει ο Pierre-Andre Taguieff. «Θα αυτουποδεικνυόταν ως "ισλαμόφοβος", θα αποχαλίνωνε την οργή και την αγανάκτηση των δικομανών αντιρατσιστών που έχουν προσπλυτιστεί στη μαχητική ισλαμοφιλία και, για να τελειώνουμε, θα προσφερόταν ως στόχος στο ένα ή το άλλο "μοναχικό λιοντάρι" που ονειρεύεται να καθαρίσει τον πλανήτη από κάθε "άπιστο"». («Ο εξτρεμισμός και τα είδωλά του», εκδ. Επίκεντρο) Λες και το 'ξερε.

Λέμε, διαδηλώσεις μουσουλμάνων στη Λαχόρη, καίνε σημαίες. Λέμε, φανατικοί μουσουλμάνοι επιτίθενται στην πρεσβεία για τα δανέζικα σκίτσα. Λέμε, όμως, διαδηλώσεις Τούρκων στο Ταξίμ, απέναντι στον αυταρχισμό του Ερντογάν. Ποιος μπορεί να μπερδεύει το ένα με το άλλο και να κατηγορεί τη Σώτη για ρατσισμό «απέναντι στους συμπατριώτες μας στη

Θράκη»; Μπορούμε να μιλάμε και να κρίνουμε τις θρησκείες και τους πιστούς, όπως και οι θρησκείες λένε ότι οι άπιστοι θα καούν στην κόλαση. Οι κοινωνίες της Δύσης πολέμησαν αιώνες για αυτό το δικαίωμα. Ότι επιτρέπεται για τους δικούς μας θεούς, δεν θα απαγορευτεί τώρα για τους άλλους.

Οι καταγγελίες και οι δίκες έχουν ως αποτέλεσμα να μη συζητάμε για τα προβλήματα, να μη βρίσκουμε λύσεις, να οχυρωνόμαστε σε βολικά στρατόπεδα. Τη στιγμή ακριβώς που οι δυτικές κοινωνίες έχουν επείγουσα ανάγκη να χαράξουν στρατηγική απέναντι στην επίθεση του ισλαμοφασισμού. Δεν μένουν ίδιες οι αντιλήψεις μας 20 χρόνια. Η πραγματικότητα μας τις αλλάζει. Βλέπουμε αλλιώς τα πράγματα, γιατί τα πράγματα αλλάζουν. Στα προάστια της Γαλλίας τώρα πια δίνουν μάχες δρόμο με δρόμο απέναντι στον θρησκευτικό φονταμενταλισμό που παίρνει τις πιο ευάλωτες ψυχές και τις μετατρέπει σε κόρες του Αλλάχ ή σε τζιχαντιστές μαχητές. Δεν μιλάει καθόλου τυχαία η Σ.Τ. για «μετριοπαθείς» μουσουλμάνους. Σε κάθε βήναυση επίθεση, αυτό το πρόβλημα εμφανιζόταν: Οι «μετριοπαθείς» ιμάμηδες ήταν αντίθετοι βέβαια με τις δολοφονίες, αλλά επικροτούσαν «το σκεπτικό τους»: κι αυτοί γιατί ζωγράφιζαν τον Προφήτη. Το ξέρουμε και 'μεις αυτό το έργο, καταδικάζουμε τη βία αλλά η «δικαιολογημένη οργή», «κι αυτοί γιατί δεν απεργούσαν στη Μαρφίν;». Οι ίδιοι ιμάμηδες τον επόμενο χρόνο συλλαμβάνονταν σε μια γιάφκα προσπλητισμού. Οι φωνές από τον αραβικό κόσμο, όπως ο Καμέλ Νταούντ, ιρανές ποιήτριες, τουρκάλες συγγραφείς, όσοι έδωσαν μάχη απέναντι στον φανατισμό, δέχονταν επιθέσεις από φανατικούς και «μετριοπαθείς» εξίσου. Οι δυτικές κοινωνίες πρέπει ψύχραιμα αλλά αποφασιστικά να συζητήσουν και να αποφασίσουν για τα προβλήματα. Η αποδοχή, οι μαντιές και τα «μπουρκίνι», τα χωριστά νοσοκομεία, πισίνες, γυμναστήρια, φαγητά στο σχολείο, οδηγούν στη ενσωμάτωση ή αντίθετα δίνουν έδαφος στον προσπλητισμό; Μπορεί μια ευρωπαϊκή κοινωνία να αποδεχτεί την κλειτοριδεκτομή; Μπορεί ένα κοσμικό κράτος να εγκαταλείπει ένα τμήμα των πολιτών του στη Σαρία;

Αυτός είναι ο σύγχρονος διάλογος στις δυτικές κοινωνίες και οφείλει να γίνει κι εδώ. Δεν θα γίνει με δίκες. Λένε κάποιοι καλοπροαίρετοι άνθρωποι ότι δεν μπορεί στον αντιρατσιστικό νόμο να καταφεύγουμε μόνο για τους αντιπαθείς και όχι άμα πρόκειται για μια συμπαθή συγγραφέα. Ότι δικαίωμα του καθενός είναι να κάνει αναφορές και του κάθε εισαγγελέα να προσάγει σε δίκες συγγραφείς.

Όχι, δεν είναι έτσι. Αλλιώς το κλίμα της κοινωνίας μας θα το έδιναν οι παραεκκλησιαστικές οργανώσεις και η κυρία Λουκά. Το βιβλίο της Σώτης για τα προβλήματα της πολυπολιτισμικότητας, είναι η ελληνική συνεισφορά σ' έναν παγκόσμιο διάλογο που διεξάγεται αυτή τη στιγμή. Να κατηγορείς ένα άρθρο της στην Athens Voice και να προχωράς σε δίκη, είναι απλώς αδιανόητο. Είναι το ίδιο αδιανόητο σαν να έκανε κάποιος άλλος αναφορά στο FBI και στις αρχές και να ζητούσε διώξεις σε όσους διαφωνούν με τη Σώτη, κατηγορώντας τους για προπαγάνδισή της τρομοκρατίας και εγκλημασμό του Μπιν Λάντεν.

Η εποχή μας έχει γυρίσει περίεργα. Το «δικαίωμα» στη μα-
ντήλα δεν απέχει πολύ από το «δικαίωμα» των αναισθησιο-
λόγων να αρνούνται τη νάρκωση στις γυναίκες που θέλουν
να κάνουν έκτρωση. Στην Αγία Βαρβάρα προσκυνάμε τη
«χρυσοποίκιλη Χείρα», σκηνώματα περιφέρονται και κάνουν
θαύματα. Άνθρωποι πεθαίνουν για την πίστη τους και οι νέοι
των δυτικών πόλεων στο Παρίσι, το Λονδίνο, τη Μαδρίτη, τις
Βρυξέλλες, τη Νίκαια, βρίσκουν το θάνατο, θύματα του «ιερού
αγώνα». Πρέπει να μιλάμε γι' αυτά ώστε να τα αντιμετωπίσου-
με. Όσοι προσπαθούν να απαγορεύσουν τον διάλογο, είναι
πολύ πιο κοντά στον φανατισμό από όσο νομίζουν. **A**

«Μόλις καθίσαμε, αμέσως το κινητό. Ούτε έφηβος να ήσουν».

(Μαμά, κάνει παρατήρηση στο γιο της, 35άρη, σε café της Πανόρμου, Δευτέρα πρωί)

Κορίτσι συζητάει με αγόρι, προφανώς μόλις έχουν γνωριστεί. Εκείνη τον ρωτάει τι ζώδιο είναι. «Λέων» της απαντάει εκείνος. -Λέων;! λέει εκείνη με έκπληξη. -Καλό; τη ρωτάει το αγόρι. -Καλό αλλά πολλή τρίχα, ρε παιδί μου. (Σε φωτογραφική έκθεση, Σάββατο απόγευμα)

Δύο παππούδια περιφέρονται ανάμεσα σε τραπέζια καφετέριας, γκρινιάζοντας ο ένας στον άλλο: -Τι διάλο... παντού καπνίζουνε. -Πάμε να φύγουμε, σε παρακαλώ! (Café στο Κολωνάκι, Μηλιώνη, Τρίτη πρωί)

Τυπάκια στο Burger Fest: «Δικέ μου, έχω φάει σήμερα τόσα πολλά μπέργκερ που όχι για μπάνιο στη θάλασσα δεν είμαι, αλλά ούτε για ντους. Θα πάω σίγουρα από ανακοπή και πνιγμό, σου λέω».

(Τεχνόπολη, Κυριακή μεσημέρι)

Συννεφιασμένη Τρίτη μεσημέρι. Μέσα στο μετρό φωνή ακούγεται να απαγγέλλει: «Αγάπη μου, αγάπη μου, βροχή κυλάει το δάκρυ μου...»

(Μηλε γραμμή μετρό, Μοναστηράκι)

Μόλις έχει τελειώσει η συναυλία της Diamanda Galas, στο Μέγαρο Μουσικής. Καθώς βγαίνει ο κόσμος, δύο μεταλλάδες συζητούν.

-Πώς σου φάνηκε;
-GILF.
-Δηλαδή;
-Goth I'd Like to Fuck.

(Αμπελόκηποι, Σάββατο βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Τα τζάμπα της εβδομάδας

Φεστιβάλ, συναυλίες, ξεναγήσεις, δραστηριότητες για παιδιά και ενήλικες ελεύθερα και δωρεάν στην πόλη

● **Το μεγαλύτερο Meet Market που έγινε ποτέ.** Για έξι ολόκληρες μέρες η Τεχνόπολη γίνεται μια υπαίθρια αγορά, με πάνω από 130 περίπτερα από ανεξάρτητες ελληνικές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Ένα οπτικο-ακουστικό παζλ από χειροποίητα ρούχα ανεξάρτητων σχεδιαστών, αξεσουάρ, αντικείμενα τέχνης, βιολογικά προϊόντα, είδη σπιτιού, νόστιμες λιχουδιές, συλλεκτικά vintage & retro προϊόντα, βινύλια, διαδραστικά παιχνίδια, δώρα, και DJ sets στο 17ο Athens Technopolis Jazz Festival. 26/5, 18.00-00.00, 27 & 28/5, 13.00-00.00

● **180 χρόνια ΕΚΠΑ - Ξεναγήσεις στην Αθηναϊκή Τριλογία** Με την ευκαιρία του εορτασμού των 180 χρόνων από την ίδρυση και

λειτουργία του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, το παλαιότερο πανεπιστημιακό ίδρυμα της χώρας οργανώνει ξεναγήσεις στο Πανεπιστήμιο, στην Ακαδημία και στη Βιβλιοθήκη. 27/5, 11.00-12.30. Σημείο συνάντησης τα Προπύλαια.

● **Η 7η συνάντηση της «Νεολαίας που καινοτομεί» είναι αφιερωμένη στην αστική γεωργία.** Αφού έδωσε το λόγο σε όσους επέστρεψαν στην επαρχία για να γίνουν αγρότες, το Γαλλικό Ινστιτούτο εστιάζει στους επιχειρηματίες που φέρνουν τη φύση στη πόλη. Παρότι το αστικό περιβάλλον θέτει ζητήματα ρύπανσης, αυτά μπορούν να βρουν λύσεις τις οποίες θα μας παρουσιάσουν νέοι Γάλλοι και Έλληνες επιχειρηματίες. 25/5, 19.00.

Υποδοχή + Auditorium Theo Angelopoulos - IFG.

● **Τσίρκο για γονείς και παιδιά** Στα μαθήματα τσίρκου γονείς και παιδιά έχουν την ευκαιρία να έρθουν σε άμεση επαφή με τον κόσμο του τσίρκου μέσα από το παιχνίδι. Με τη βοήθεια εμπειρών εκπαιδευτών της σχολής Circus Dayz. 27 & 28/5 17.30-18.15 / 18.30-19.15 / 19.30-20.15 / 20.30-21.15. Λαβύρινθος, ΚΠΙΣΝ Α. Συγγρού 364, Καλλιθέα

● **Wolfy Funk Project Live.** Μία μουσική κολεκτίβα εμπειρών Ελλήνων μουσικών δίνουν μορφή στο urban groove του σήμερα φτιάχνοντας ένα εκρηκτικό blend από funk, soul και hip hop. Σάβ. 27/5, 20.30. ΚΠΙΣΝ

Μη χάσεις!

Την Πέμπτη 25/5 το **Carnicero** στο Ψυχικό ενώνει τις δυνάμεις του με τη **Weber** και διοργανώνουν το απόλυτο barbeque. 17.30-21.30, Δημητρίου Βασιλείου 18, 210 6770050

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΕΡΑΣΙΑ

Έφτασε εκείνη η εποχή που θα αγοράζουμε κερασάκια μόνο Καρανικόλα.

CINE «ΑΣΤΡΟΝ»

Φήμες λένε ότι θα ξαναλειτοουργήσει το παλιό αγαπημένο σινεμά των Αμπελοκήπων με τον απίθανο εξώστη.

«Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΛΑΦΙΟΥ»

Ο νέος Λάνθιμος άρσεε στις Κάννες. Σουρεαλιστικό θρίλερ με μαύρο χιούμορ. Ανυπομονούμε.

ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ ΜΕ ΣΤΕΒΙΑ

Το νέο μπανόφι.

ΒΡΕΣ ΤΟ ΛΑΘΟΣ 1

Πήγα ΔΕΗ και δεν είχε ουρά!

ΒΡΕΣ ΤΟ ΛΑΘΟΣ 2

Πήγα Chanel και είχε ουρά!

ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ

Διατρείε εδώ και μισό αιώνα το αυθεντικότερο κρητικό μπακάλικο της Αθήνας. Εδώ και πουθενά αλλού θα βρεις τα κριθαρένια παξιμάδια Πλακόπουλου, το χανιώτικο ανθότυρο και τα χορτάρια καλτσουσάκια. Και μόνο που σας το γράφω, κλαίω. (Ζαπφούς 23, Καλλιθέα, 2109517390)

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ - ΦΕΝΕΡ ΜΠΑΧΤΣΕ

Χάσαμε, αλλά τουλάχιστον γυρίσαμε αεροπορικά.

ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Άρχισε το νέο Twin Peaks και είδα σε διαφήμιση τις Τρεις Χάριτες. Σε λίγο ξαναοίγει και το Mega σιγά-σιγά.

ΤΟ ΚΑΚΟΒΟΥΛΟ WIFI

Μη βάζετε, λέει, κωδικούς και προσωπικά δεδομένα σε δημόσια WiFi. Τα χακερεύουν για πλάκα σε δευτερόλεπτα.

ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ

Οι άθλιοι, τι τους έφταιγαν τα κοριτσάκια που ακούνε Ariana Grande;

ΜΠΛΕ ΦΑΛΛΑΙΝΑ

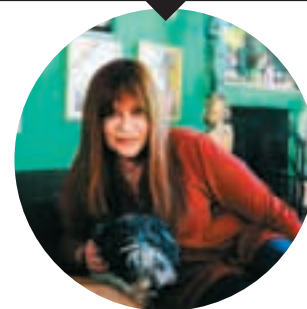
Κοίτα πού έχουμε ηρωτιά. Σε κάτι τέτοιες «μόδες»...

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Είναι θέμα ημερών, ίσως μιας εβδομάδας, να βγει η χώρα από το τούνελ» δήλωσε ο βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων στον Σκάι. Να την ακούτε την Ιβέτ.

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Εδώ και δύο εβδομάδες οι κάτοικοι της Νικηφόρου Ουρανού στον Λυκαβηττό ζητούν να τους αλλάξετε τις καμένες λάμπες του δρόμου. Εσείς απλώς τους αλλάζετε τα φώτα στο περίμενε.

ΤΖΟΥΣ ΕΥΕΙΔΗ

Επιμέλεια: Πάννης Νένες

Γιατί ήρθες στην Αθήνα;

Βρέθηκα στην Αθήνα γιατί οι γονείς μου ήταν σίγουροι ότι αν μεγάλωνα στον Καναδά στα 16 θα έφευγα απ' το σπίτι!

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα;

Μια μαγική γκαρσονιέρα δώμα 50 τετραγωνικά με θέα την Ακρόπολη.

Πού ζεις τώρα;

Πάντα Νέα Σμύρνη, το χωριό μου, πάλι σε δώμα με πολλά φυτά αλλά χωρίς θέα.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη...

Τα γκράφιτι. Τα νεοκλασικά που απέμειναν. Οι νεραντζιές.

Τα 3 πράγματα που κάνουν την Αθήνα λίγο ομορφότερη...

Ο Εθνικός Κήπος, η Μεγάλη Βρετανία, η πλατεία Αθηνών.

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία που έχεις ζήσει...

Τα πάρτι στα Παπάκια που κατέληγαν σε μπουγελώματα.

Πού ήσουν τη βραδιά που η Εθνική κατέκτησε το EURO;

Στην Ομόνοια, φυσικά, με τον καλό μου και το σκύλο μου τον Ξι.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος;

Το γουργούρισμα των Περιστεριών στη Δεξαμενή.

Ποιο είναι το γκρουπ που δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας;

Οι Sharp Ties!!!

Τι κάνει κάποιον Αθηναίο;

Το ότι δεν λέει το σουβλάκι σάντουιτς.

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια;

Αττικόν, Λαμπρόπουλος, Μπακάκος.

Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις;

Στα Χανιά.

Ποια ήταν η καλύτερη περίοδος της ζωής σου στην Αθήνα;

Από το '86 ως το '90 που δούλευα στα μπαρ.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα;

Το καφεενεδάκι του Εθνικού Κήπου.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα;

Θα ξήλωνα την κουρελαρία και θα έκανα την Ομόνοια όπως ήταν στη δεκαετία του '60.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μπαρ;

Τα ωραιότερα που υπήρξαν ποτέ ήταν τα Παπάκια και το παλιό Ροκ στη Λουκιανού... τώρα το Μπαλτάζαρ.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου;

Ότι θα βρω κι άλλο νεοκλασικό γκρεμισμένο.

Σε έχουν συλλάβει ποτέ στην Αθήνα;

Οχι ακόμα!!

Η Τζόις Ευείδη είναι ηθοποιός.

Οδός Σκουφά

Αστική, μποέμ, θεατρική

Με το αέναο ανεβοκατέβασμα μεταξύ Αθήνας και Θεσσαλονίκης, προσπαθώ να καταλάβω χρόνια τώρα τη διαφορά. Ο ίδιος άνθρωπος, με τις ίδιες ψυχαναλυτικές αναφορές, σε διαφορετική πόλη, αλλάζει ματιά. Κι έτσι από την Αθήνα βλέπω ψυχραιμότερα τη Θεσσαλονίκη και το αντίστροφο. Το μεσογειακό εύκρατο άλλοτε υπερισχύει και άλλοτε συνθλίβεται, στη γλυκιά θεσσαλονικιώτικη μελαγχολία. Μαθαίνω σιγά-σιγά με τα χρόνια τη σοφία της αποστασιοποίησης. Δεν ερμηνεύεις σωστά, αν δεν πάρεις τη σωστή απόσταση. Δεν επιλύεις πρόβλημα, αν δεν σταματήσεις να είσαι μέρος του. Το εικονογραφημένο στιγμιότυπο από τη θυρική Σκουφά, θα έμοιαζε φωτογραφικά πολύ με ένα αντίστοιχο της εμβληματικής Διαγώνιου στη Θεσσαλονίκη. Κι όμως είναι άλλο. Διαφορετικό σε μνήμη, σε κοινωνική φόρτιση, σε ανθρωπογεωγραφικές αποχρώσεις.

Η Αθήνα είναι η δεύτερη πόλη της ζωής. Και μέσα στην Αθήνα, η οδός Σκουφά είναι η δική μου μικροπατρίδα. Εκεί, στο γεωμετρικό μέσο της όμως μεταξύ Dolce και Ιπποκράτους, εκεί ακριβώς που ο υπερφίαλος ευδαιμονισμός του Κολωνακίου ξεθωριάζει κάπως, και εκεί που ο τραχύς εναλλακτισμός των Εξαρχείων απαλύνεται.

Ο άξονας Σκουφά - Ναυαρινου ενώνει ευθέως και διαγωνίως δύο κόσμους. Σε επίπεδο πολεοδομίας, κοινωνικής σημειολογίας και κυκλοφορίας αυτό έχει ένα μοναδικό ενδιαφέρον. Δείχνει πως το αστικό υποσυνείδητο της πόλης μπορεί να συγκλίνει μερικές φορές πιο άμεσα, αδιαμεσολάβητα και ήπια, μεταξύ διακηρυγμένων, φαντασιακών ή μη κοινωνικών αντιθέσεων. Άσχετα όμως από την ταξική και επαναστατική χρήση των συμβολισμών, η Σκουφά διαπραγματεύεται σκηνογραφικά τις αντιφατικές εκδοχές μέσα στο σώμα της, αλλά στο τέλος ενώνει σαν δρόμος, ως όφειλε.

Στη Σκουφά διατηρώ την περισκοπική αυτή θέα της Αθήνας με διπλά γυαλιά. Το θεατρικό σπαραγμό του ριζοσπαστισμού στην κατηφόρα και τη μία πλατεία, και την κινηματογραφίζουσα υποκριτική λάμψη, προς την ανηφόρα και την άλλη πλατεία. Ακουμπάω διακριτικά και ευπροσήγορα τις δύο ψυχές, την αστική και την μποέμ, πάνω ακριβώς στο πιο καυτό όριο της πιο ενδιαφέρουσας και αντιφατικής, αστικής, αθηναϊκής κοινωνικής τοπογραφίας...

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

WONDER PIGEON ΠΙΕΖΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ!

Οι περιπέτειες της Super Περιστεράς

Η μυστική δράση της Ελληνίδας υπερ-ηρωίδας που η υπερφυσική δύναμή της είναι να «πιέζει» τους εχθρούς της χώρας της, κυκλοφορεί και σε κόμικ. Για να τη μάθουν επιτέλους όλοι.

Η Wonder Pigeon κοίταξε για λίγο την ασημένια τούφα στα χέρια της. Τι κρίμα που δεν μπορούσε να μοιραστεί με κανέναν αυτό το λάφυρο! Αλλά αυτή είναι η μοίρα των super ηρώων. Πρέπει να κρατούν τη δράση τους κρυφή. Γιατί ο κόσμος δεν είναι σε θέση να αντέξει την αλήθεια. Και αν κάποια στιγμή τις λατρεύει σαν είδωλα, πολύ γρήγορα στρέφεται εναντίον τους.

Η W.P. –όπως την φώναζαν οι λιγοστοί φίλοι της λόγω των αρχικών Wonder Pigeon– είχε κι ένα παραπάνω λόγω να κρατήσει τη δράση της επτασφράγιστο μυστικό. Η επίσημη ιδιότητά της ήταν «σύντροφος του πρωθυπουργού». Τι θα συνέβαινε αν γινόταν γνωστό ότι η Μπέτυ Μπαζιάνα, που ήταν ήδη στόχος, εκτός από καθηγήτρια Πανεπιστημίου ήταν και η Wonder Pigeon; Και το χειρότερο: ότι κρατούσε στα χέρια της μια τούφα από τα μαλλιά της Κριστίν Λαγκάρντ; Με την οποία πριν από λίγες ώρες είχαν πιαστεί μαλλί με μαλλί λόγω του ελληνικού χρέους;

Ευτυχώς όλα έγιναν διακριτικά. Κατά τη διάρκεια του επίσημου δείπνου που δόθηκε από τον Κινέζο πρόεδρο προς τιμήν της ελληνικής αποστολής, η Περιστερά αποσύρθηκε διακριτικά. Έτρεξε στην τουαλέτα, φόρεσε τη στολή της Wonder Pigeon και μπήκε πετώντας από το παράθυρο. Άρπαξε

με μια αστραπιαία κίνηση την ηλιοκαμένη διευθύντρια του ΔΝΤ και την μετέφερε μέχρι την Απαγορευμένη Πόλη.

Εκεί, μέσα σε ένα από τα αυτοκρατορικά δωμάτια, εξελίχθηκε μια επική μάχη. Η Κριστίν Λαγκάρντ αποδείχθηκε πολύ πιο σκληρή από ό,τι έδειχνε. Και γυμνασμένη, ίσως λόγω του χειμερινού σκι, ίσως λόγω κάποιου άλλου από τα μπουρζουάδικα κόμπι της, διέθετε ιδιαίτερα ασκημένους μυς. Γι' αυτό και όταν η Wonder Pigeon την διέταξε να διαγράψει αμέσως το ελληνικό χρέος, εκείνη αντί να υπακούσει της γέλασε κατάμουτρα. «Τι λες, μωρή;» της απάντησε ξεχνώντας για λίγο τη θέση της.

«Αυτό που σου λέω εγώ, βλαμμένο σκιάχτρο» της απάντησε σε αγωνιστικό τόνο η Wonder Pigeon. Το «σκιάχτρο» ήταν η λέξη που εξόργισε τη Λαγκάρντ. Προφανώς γιατί όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται, σκέφτηκε η Περιστερά. Και δεν πρόλαβε να σκεφτεί τίποτα άλλο. Την επόμενη στιγμή όρμησε εναντίον της Wonder Pigeon πιάνοντάς την από τα μαλλιά.

Η Wonder Pigeon ξεπέρασε σύντομα την έκπληξή της. Έπιασε κι εκείνη τη διευθύντρια του ΔΝΤ από τα μαλλιά. Μάλιστα πάνω στην ορμή της ξερίζωσε και μια τούφα. Την τούφα που κρατούσε τώρα στο χέρι της ως Περιστερά. Και που έπρεπε να εξαφανίσει το συντομότερο! Σηκώθηκε και προχώρησε μέχρι την τουαλέτα του πρωθυπουργικού Εμπράιερ, ελπίζοντας μόνο να μην ήταν αυτή που χρησιμοποιούσε ο Πάνος Καμμένος όταν το δανειζόταν. Γιατί ο Πάνος δεν σήκωνε ποτέ το καπάκι.

Μπήκε στην τουαλέτα, κλείδωσε πίσω της την πόρτα και ετοιμάστηκε να πετάξει την τούφα της Κριστίν Λαγκάρντ στα σκουπίδια, όταν έπιασε με την υπερηχητική της ακοή ένα τηλεφώνημα από την καμπίνα των επιβατών. Αναγνώρισε αμέσως την φωνή του Νίκου Παππά. Ο Νίκος μιλούσε έντονα. Και προσπαθούσε να πείσει το συνομιλητή του στην άλλη άκρη της γραμμής να πουλήσει τις μετοχές του. Γρήγορα κατάλαβε. Χωρίς να χάσει καθόλου χρόνο, φόρεσε τη στολή της W.P., άνοιξε τη μυστική καταπακτή στο πάτωμα και πετάχτηκε έξω από το αεροπλάνο.

Σε λίγα λεπτά είχε φτάσει στο γραφείο του μεγαλοεκδότη που δεν ήθελε να πουλήσει τις μετοχές του σε ένα από τα πάλοι ποτέ μεγαλύτερα κανάλια της χώρας. Μιλούσε ακόμα με τον Νίκο Παππά. «Νίκο, κατάλαβέ με. Δεν μπορώ να πουλήσω το μεριδίό μου χωρίς τα χρέη... Ναι, δεν με νοιάζει αν θα κάνετε πάλι τροπολογία υπέρ του Ρώσου...». Η Wonder Pigeon προσγειώθηκε ξαφνικά μπροστά του.

«Κάνε ό,τι σου λένε κανάγια», του πέταξε με αυστηρό ύφος. Φαίνεται ότι είχε ακόμα σφιγμένες τις γροθιές της για κάθε ενδεχόμενο, επηρεασμένη από την πρόσφατη εμπειρία της με τη διευθύντρια του ΔΝΤ. «Πι-πι-οια είσαι εσύ;» πρόλαβε να ψελλίσει ο μεγαλοεκδότης. «Είμαι ο χειρότερος εφιάλτης σου» του απάντησε. «Η μάλλον θα γίνω, αν δεν πουλήσεις τώρα το 20% του Mega στον Ρώσο, χωρίς να μας τα ζαλίζεις άλλο. Άντε, γιατί έχουμε και δουλειές» συμπλήρωσε παίζοντας δήθεν αδιάφορα με ένα βραβείο καλύτερου εργολάβου για το 2003, που βρήκε πρόχειρο στο ράφι.

Ο μεγαλοεργολάβος προσπάθησε να δικαιολογηθεί: «Μα... αυτός είναι του Πούτιν» είπε κομπιάζοντας. Εγώ είμαι υπέρμαχος της Ευρώπης. Είμαι μέτωπο της λογικής. Το κανάλι μου στηρίζει τόσο πολύ τον ευρωπαϊκό προορισμό της χώρας που μέχρι και ο Παππάς της Χρυσής Αυγής μάς είχε κατουρήσει κάποτε την τζαμαρία. Πώς θα πουλήσω τώρα τις μετοχές μου σε ένα ρώσο ολιγάρχη που μοιάζει να είναι το όνειρο της Ελευθέρας Ωρας; Δεν το επιτρέπει η συνείδη...».

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τη λέξη «συνείδηση». Στη Wonder Pigeon άρεσαν αυτές οι μικρές συμβολικές συμπτώσεις και τις επιδίωκε, όποτε μπορούσε. Έτσι, διάλεξε εκείνη ακριβώς τη στιγμή να τον πιάσει από τα πέτα του σακακιού του, να τον σπκώσει ψηλά και να αρχίσει να τον ταρακουνάει. «Μ-μ-μ μου κάνεις κακό» την ικέτηψε εκείνος. Της άρεσε να βλέπει τους ισχυρούς να εξευτελίζονται έτσι μπροστά της. Δεν είπε τίποτα. Έπιασε το κινητό τηλέφωνο από το γραφείο, σχημάτισε μόνη της τον αριθμό του Ιβάν Σαββίδη και έδωσε το ακουστικό στο μεγαλοεκδότη...

«Νομίζω ότι δεν με χρειάζεσαι άλλο εδώ» του πέταξε ενώ έφευγε πετώντας από το παράθυρο. «Αν μάθω ότι το deal χάλασε θα σε επισκεφτώ όπου κι αν βρίσκεσαι. Και ξέρεις ότι μπορώ να σε βρω...» Θα μπορούσε να του πει κι άλλα. Όμως ήδη την προσοχή της είχε τραβήξει ένα άλλο ηλεκτρονικό μήνυμα που εκείνη την ώρα διέτρεχε απ' άκρη σ' άκρη τον πλανήτη. Μόνο κάποιες σκόρπιες λέξεις μπόρεσε να ξεχωρίσει: «Λάνθιμος», «Κάννες», «Γιουχάισαν». Δεν ήθελε πολύ να καταλάβει τι συνέβαινε. Κάποιοι στοχοποιούσαν έναν Έλληνα σκηνοθέτη που συμμετείχε σε διεθνές φεστιβάλ. Δεν μπορούσε να χάσει καιρό. Έπρεπε να πάει μέχρι εκεί. Και να τους πιέσει να την ακούσουν. Γιατί ήθελε να τους εξηγήσει μερικά πράγματα...

(Στο επόμενο τεύχος, η Wonder Pigeon συλλαμβάνει τους κλέφτες των ιατρικών μηχανημάτων και γυρίζει το χρόνο πίσω για να αλλάξουν οι δηλώσεις των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ για το χρέος.)

Περιμένοντας τον Κυριάκο

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Αφού δοκίμασαν και τον τελευταίο ψευδο-προφήτη απόκαμαν και έπεσαν στην κατά-θλιψη. Ανήμποροι και απέλπιδες. Τα ψέμα-τα ήταν μια κάποια λύση. Τους χάιδευαν τ' αυτιά πριν τους πάρουν το πορτοφόλι και το σπύτι. Ποτέ δεν ήταν λύση, αλλά άργη-σαν να το καταλάβουν. Δεν ήταν δα και οι-κονομολόγοι. Σε συνεργείο δούλευαν. Κάτι μπακαλίστικα οικονομικά ξέρουν...

Εδιωξαν κακήν κακώς τον Σημίτη ως «αρχιερέα της διαπλοκής» για τον Κώστα τον Καραμανλή, που θα τους «επανίδρυνε το κράτος». Αυτός αντί να το σουλουπώσει προτίμησε να το ξεχειλώ-σει και όταν είδε ότι δεν βγαίνει τους μήνυ-σε ότι «χρειάζονται μέτρα σκληρά» και αυ-τοί θύμωσαν και έφεραν τον Γιώργο που ή-ταν σίγουρος ότι «λεφτά υπάρχουν». Αυτός έπεσε πάνω στη διεθνή κρίση, υπέγραψε το πρώτο μνημόνιο και άρχισε να τους βάζει το χέρι στην τσέπη οπότε αγανάκτησαν, τον έφτυσαν και τον έριξαν με γιούργια.

Μετά από ένα σύντομο πέρασμα του Πα-παδήμου που ήταν σοβαρός και δεν τους άρεσε, επέλεξαν διστακτικά τον Αντώνη Σαμαρά που τους υποσχέθηκε ένα «νέο μείγμα πολιτικής». Κόντρα σε όλα τα προ-γνωστικά, αυτός μαζί με το Βενιζέλο κατά-φεραν να κρατήσουν τη χώρα στο Ευρώ, να κάνουν κάποιες δειλές μεταρρυθμίσεις και να φωτίσουν ασθενώς την άκρη του τούνελ. Όμως κάτι ο ΕΝΦΙΑ, κάτι οι συντά-ξεις, το PSI και η αξιολόγηση των ΔΥ, τους απαξίωσαν τελείως. Είχαν ήδη ερωτευτεί τον Αλέξη που θα έσκιζε τα μνημόνια, θα εκβίαζε τη Μέρκελ και θα χόρευε στο ταψί τις αγορές. Αυτός για να τους τιμήσει, τους φλόμωσε στο ψέμα, ψήφισε δυο απανωτά βαρβάρτα μνημόνια και τους βύθισε ακόμα βαθύτερα στο πηγάδι. Και τώρα τι;

Τώρα θα αναζητήσουν τη λύση στη σο-βαρότητα και τη φιλελεύθερη διάθεση του Κυριάκου; Του Κυριάκου ή της Νέας Δημο-κρατίας; Γιατί αν είναι το πρόγραμμα, π.χ. της Παιδείας του αύριο, να το φτιάχνουν οι γνωστοί συνδικαλιστές του κόμματος ας τ' αφήσουν καλύτερα, κρατάμε και του ΣΥΡΙ-ΖΑ. Γιατί το ερώτημα που αναγκαστικά μπαί-νει είναι ποιες αλήθειες θα ειπωθούν μετά από 13 χρόνια παραμύθια που μας οδήγη-σαν στην έκπτωση. Πόσο κράτος μπορεί να αντέξει αυτός ο τόπος; Πόση διαφθορά; Πόση παρακμή; Πόση ολοκληρωτική συν-θηματολογία; Πόση αδικία; Πόση πολιτική βία; Υπάρχει όραμα και το 'χει ο Κυριάκος;

Κοίτα τον Μακρόν πώς βγήκε από τα screen του κόμματος, πήρε την μπάλα ελεύθερος, ρίσκαρε, σούταρε και νίκησε. Δύο σκληρούς λαϊκίστικους πύργους είχε απέναντι, τον αριστερό και το δεξιό των ά-κρων και όμως τους καθάρισε. Γιατί είπε την αλήθεια κόντρα στο πολιτικό κόστος και οι

Γάλλοι τον τίμησαν. Πίσω του όμως είχε μια φρέσκια επιτελική ελίτ της γαλλικής κοι-νωνίας που ήθελε να κυβερνήσει με άλλα εργαλεία και άλλους όρους. Και τα κατάφε-ρε. Τώρα μπορεί να βάζει όποιους θέλει στο τιμόνι, επιλέγοντας τους καλύτερους από δεξιά και αριστερά.

Μπορεί ο Κυριάκος να κάνει κάτι ανάλο-γο; Όχι το ίδιο βέβαια, απλά ανάλογο. Μπο-ρεί να κάνει άνοιγμα στον όποιο αφρό της κεντρώας ή και ακομμάτιστης διανόησης και να την καλέσει να πάρουν μαζί την τύχη της τρύπιας βάρκας - χώρας στα χέρια τους; Να φωνάξει και τους απόδημους να βάλουν ένα κεράκι; Να βρει και να δώσει γήπεδο σε νεολαία; Αφήνοντας τα σκληρά κολάρα του γερασμένου κόμματος στον πάγκο; Μετά από την αριστεροδέξια καταιγίδα που μας κούρασε;

Μπορεί να περιγράψει αναλυτικώς το κράτος και τις δημόσιες υπηρεσίες που πρέπει να απομείνουν για να μπορεί μετά να περικόψει ΕΝΦΙΑ και φόρους; Μπορεί να σημειώσει τα ατού της νέας διαπραγματεύ-σης με τους δανειστές που θα μειώσουν το πλεόνασμα ώστε να ανασάνει η οικονομία; Μπορεί να οραματιστεί ένα τελείως άλλο και βιώσιμο σύστημα Υγείας, ένα πολύ άλλο και υγιές σύστημα Παιδείας και τη θέση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας μέσα και γύρω από αυτά; Μήπως έχει κάτι να μας πει για την α-σφάλεια του περπατείν στην πόλη; Κάτι για την καθαριότητα; Κάτι για τη μαύρη τρύπα της τοπικής αυτοδιοίκησης; Μήπως πρέπει να ορίσει εδώ και τώρα τον οικονομικό και πολιτικό φιλελευθερισμό του και να αρχίσει να τον κυκλοφορεί στα κουρέια και τα λου-τρά; Μπας και μάθει κάτι η πλέμπα και κατα-λάβει πώς και γιατί την παραμυθιάζουν;

Το θέμα είναι αν μπορεί και θέλει ο Κυ-ριάκος να αποδείξει με απλά λόγια στους outsiders ότι ο κρατισμός πέθανε μαζί με τα ψέματα. Αν μπορεί και θέλει να κοιτάξει όλο αυτό το πόπολο στα μάτια και να του αποκαλύψει το συμφέρον του. Να του ζη-τήσει να στηρίξει, όχι τη δεξιά παράταξη, αλλά την Ελλάδα του ορθολογισμού, της σκληρής δουλειάς, της διαφάνειας και της εγκράτειας, μιας και μόνο αυτή μπορεί να φέρει ειρήνη και συνεργασία άρα και δου-λειές, άρα και πλούτο. Η Ελλάδα του τσα-μπουκά, της αμάθειας, της απομόνωσης και της φτώχειας πρέπει να περιοριστεί δρα-στικά. Ιδεολογικά και πολιτικά. Μαζί της και η αθλιότητα των πολιτικών εκπροσώπων της. Δεξιών τε και αριστερών.

Όσο οι αλήθειες μένουν στα συρτάρια, όσο οι πολιτικοί σκέφτονται το κόστος, η παλιά παρακμιακή Ελλάδα θα είναι πλειο-ψηφική και θα μας ταλαιπωρεί όλους. Κά-ποιοι πρέπει να σαλπίσουν την έξοδο. Υ-πάρχουν; Θέλουν; **A**

Ιππόλυτος

του Ευριπίδη

Δημήτρης Καμαρωτός
Αμαλία Μουτούση

ONASSIS
ΣΤΕΓΗ

Φαίδρα, Θησέας, Ιππόλυτος,
Αρτεμις, Αφροδίτη, Αγγελιαφόρος, Τροφός, Χορός,
Όλοι οι ρόλοι και 1.446 στίχοι
με μια ανάσα από την Αμαλία Μουτούση
και τη μουσική του Δημήτρη Καμαρωτού.

Φιλολαγικός Σύλλογος Παρνασσός
Πλατεία Καρύτη 8
Εισιτήρια: 7-12€

Ιούνιος 7 → 11

sgt.gr

Από τότε που ανεξαρτητοποιήθηκε το 2011 διαφωνώντας με την εξαγγελία διεξαγωγής δημοψηφίσματος, έχει κρατήσει μια μοναχική πορεία. Παρακολουθεί με κάποια απόσταση τις διεργασίες στην Κεντροαριστερά και προτιμά να εκφράζεται προσωπικά αρθρογραφώντας για την πολιτική επικαιρότητα. Με την πείρα από 4 βουλευτικές θητείες και δύο υπουργικές, η Μιλένα Αποστολάκη με το νέο και φρέσκο πρόσωπο, ανήκει στους πολιτικούς που θα ανανεώσουν την προοδευτική παράταξη. Στο βιβλίο της «Το τέλος της Μεταπολίτευσης» (εκδ. Πατάκη), που κυκλοφορεί αυτές τις μέρες, προβλέπει ότι η ώρα για υπεύθυνους πολίτες και πολιτικούς έφτασε.

Το «Τέλος της Μεταπολίτευσης» είναι ο τίτλος του νέου σας βιβλίου. Όμως αυτό δεν οδήγησε και στο τέλος της κρίσης. Γιατί; Η κατάρρευση της δημαγωγικής αντιμνημονιακής ρητορείας και το τέλος των ψευδαισθήσεων αποτελούν το οδυνηρό υπόστρωμα του τέλους της Μεταπολίτευσης. Το τέλος της Μεταπολίτευσης συντελείται, λοιπόν. Δεν έχει ολοκληρωθεί. Ανοίξε, με τεράστιο βέβαια κόστος για τη χώρα, ο δρόμος για το τέλος μιας εποχής. Η μετάβαση σε μια άλλη εποχή με αλλαγές στον τρόπο που ασκείται η πολιτική ώστε η αλήθεια και η ευθύνη να είναι κυρίαρχες, αλλά και στον τρόπο που οι πολίτες τοποθετούνται απέναντι στην αλήθεια και την ευθύνη δεν θα μπορούσε να είναι εύκολη, σύντομη και ανέξοδη. Το τέλος της κρίσης συναρτάται πλέον σε μεγάλο βαθμό από την ύπαρξη και την πλειοψηφική καταγραφή υπεύθυνων πολιτικών δυνάμεων και από τη συμπίεση μαζί τους μιας πλειοψηφίας υπεύθυνων πολιτών οι οποίοι παρότι έχουν γονατίσει θέλουν μέσα από τη δουλειά, τη δημιουργία και το μόχθο τους να ξανασταθούν στα δικά τους πόδια. Το τέλος της Μεταπολίτευσης δεν θα συντελεσθεί ερήμην της κοινωνίας, αλλά μόνο με τη δική της απόφαση και συναίνεση.

Εμμένετε στο πρόβλημα του δικασμού, που διαπερνά την ελληνική κοινωνία και αναπαράγεται μέχρι σήμερα – πρόσφατο κρούσμα το «εμείς ή εσείς». Είναι δυνατή η υπέρβαση αυτού του «προπατορικού αμαρτήματος»; Η Ελλάδα έχει παράδοση στη δικαστική συγκρότηση της κοινωνίας της η οποία αποτυπώνεται αριστοτεχνικά από τον εθνικό μας ποιητή: «Εάν μισούνται ανάμεσά τους δεν τους πρέπει λευτεριά». Ας θυμηθούμε ότι οι εθνικοί δικασμοί του παρελθόντος (1915-1916, 1944-1949) είχαν ως ιστορικό πολιτικό υπόβαθρο πολεμικές συγκρούσεις με εκατέρωθεν νεκρούς. Στις μέρες μας η τοξικότητα του κυβερνητικού δικαστικού κηρύγματος είναι ισάξια, παρότι το καθεστώς οικονομικού πολέμου στον οποίο βρισκόμαστε όσο μεταφορικά αιματηρός και αν είναι δεν έχει καμία σχέση με τις κυριολεκτικά αιματηρές πολεμικές συγκρούσεις του παρελθόντος. Το «προπατορικό αμάρτημα» δεν αναπαράγεται αταβιστικά από τη σημερινή πλειοψηφία. Πρόκειται για συγκεκριμένο στρατήγημα καθώς επιδιώκεται μέσα από την ακραία πόλωση και την εμφυλιοπολεμική ρητορική να συντηρηθεί η πολιτική ηγεμονία στη βάση της υποτιθέμενης ιδεολογικής και ηθικής υπεροχής των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Από την «έφοδο» της Μαρί Λεπέν, το Brexit, την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, το μεταναστευτικό, μέχρι τη διαχείριση από τις Βρυξέλλες της ελληνικής κρίσης, η κριτική σας είναι έντονη. Ω-

Μιλένα Αποστολάκη Φτάνει η ώρα των υπεύθυνων πολιτικών και πολιτών

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ, Φωτό: ΤΑΚΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

οστός το ερώτημα παραμένει; Είναι δυνατή η αντιστροφή στην πορεία αυτή ή μήπως ζούμε και το «τέλος της Ενωμένης Ευρώπης»; Όποιος δεν ανησυχεί, κλείνει τα μάτια του για να μην δει το «τέρας». Ωστόσο τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών στην Αυστρία, την Ολλανδία και τη Γαλλία δείχνουν ότι ο φόβος, η εθνολαϊκιστική δημαγωγία, ο εθνικιστικός φονταμενταλισμός βρίσκουν σταθερά αναχώματα από λαούς με ισχυρή δημοκρατική και φιλοευρωπαϊκή παράδοση. Η αντιστροφή μιας ξέφρενης πορείας που απλώνεται σαν μεταδοτική ασθένεια, αν σκεφτούμε τις ΗΠΑ, μπορεί να γίνει μόνο από ηγεσίες που θα αφήσουν βαρύ ιστορικό αποτύπωμα. Όχι από κοινοτικούς γραφειοκράτες, ούτε από ηγέτες που έχουν πρωταρχικό τους μέλημα την επανεκλογή τους από τα εθνικά τους ακροατήρια. Αν ζούσε ο Μιτερνάν, ο Κολ, ο Ρούσβελτ, η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, του μεταναστευτικού προβλήματος, του συριακού και της τρομοκρατίας νομίζω ότι θα ήταν εντελώς διαφορετική και κατ' επέκταση αποτελε-

σματικότερη. Ας ελπίσουμε λοιπόν στην εμφάνιση εκείνων των ηγετών που έχει ανάγκη η Ευρώπη και ο κόσμος, και στην ανάδειξή τους από τους λαούς που φέρουν πάντα το βάρος της ευθύνης για τους ηγέτες που επιλέγουν.

Σε μια περίοδο άκρων και εφόδου του λαϊκισμού, κάνετε λόγο για προώθηση του Κέντρου στο επίκεντρο των πολιτικών ζυμώσεων. Με τι «υλικά» μπορεί να επιτευχθεί; Η πραγματικότητα σαρώνει πολλά από τα ιδεολογικά πολιτικά σχήματα στα οποία οι Έλληνες είχαμε ταυτοποιήσει τους εαυτούς μας και ενταχθεί. Ας αναρωτηθούμε τα δύο πρώτα μνημόνια ήταν δεξιά πολιτική, ενώ το τρίτο και το τέταρτο είναι αριστερή; Είναι δεξιά πολιτική η προστασία των πανεπιστημίων και η λειτουργία τους χωρίς θύλακες βίας, ανομίας και εγκληματικότητας; Είναι «προοδευτική» φιλολαϊκή πολιτική η μονιμοποίηση συμβασιούχων κατά παράβαση του Συντάγματος και κυρίως η εξαπάτηση και η ομηρεία των ανθρώπων αυτών με στόχο την εξαγορά των ψήφων τους; Είναι αριστερή πολιτική ο άγνος και παλαιάς κοπής συνδικαλισμός στον ευρύτερο δημόσιο τομέα που, για παράδειγμα, πραγματοποιεί τις γενικές του συνελεύσεις σε ώρες εργασίας στερώντας μαθητές από ώρες διδασκαλίας ή υποχρεώνοντας τους εργαζόμενους και τους μεροκαματιάρηδες να πάρουν ταξί για να πάνε

στη δουλειά τους; Αυτές οι πρακτικές σφράγισαν τη Μεταπολίτευση και τώρα είναι τμήμα της θηλιάς που σιγοπνίγει τη χώρα. Όσοι εξακολουθούν να τις υπερασπίζονται φωναχτά ή σιωπηλά κλείνοντας το μάτι και διαβεβαιώνοντας ότι μόλις βγούμε από την επιτροπεία θα επιστρέψουμε στο «θαλερό» παρελθόν είναι οι ίδιοι παρελθόν.

Στο βιβλίο σας επιμένετε στην ανάγκη να γίνει η Ελλάδα μια «κανονική χώρα». Μήπως η ψήφιση των μέτρων αξιολόγησης και ο «οδικός χάρτης» της κυβέρνησης – ρύθμιση χρέους, ένταξη στο QE – μας οδηγεί σε μία πιο ομαλή εξέλιξη των πραγμάτων; Η ψήφιση του τέταρτου μνημονίου το οποίο περιλαμβάνει πρόσθετα μέτρα ύψους πέντε δις και δεσμεύσεις που εκτείνονται πέραν της εντολής που έχει η σημερινή πλειοψηφία, επεβλήθη λόγω της μη επίτευξης των στόχων οι οποίοι είχαν τεθεί με την ψήφιση του τρίτου μνημονίου. Η ομαλή εξέλιξη των πραγμάτων προϋποθέτει μια αξιόπιστη κυβέρνηση που έχει στόχους εθνικούς και όχι

στόχους τακτικιστικούς. Που δεν λέει κατ’ εξακολούθηση ψέματα στο λαό και στους εταίρους, που δεν διαπραγματεύεται αενάως για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης επιβαρύνοντας τη χώρα με επιπλέον μέτρα δισεκατομμυρίων ευρώ τα οποία είναι το αποτέλεσμα της υποτιθέμενης ηρωικής διαπραγμάτευσής της. Η κανονικότητα στην οποία άλλωστε αναφέρομαι είναι συχνά κάτι βδελυρό για τη σημερινή πλειοψηφία, αν σκεφτούμε ότι συχνά η βία και οι τραμπουκισμοί μέσα στα πανεπιστήμια, για παράδειγμα, βαφτίζονται από κάποιους κοινωνικοί αγώνες...

Και τι θα απογίνει ο διαχωρισμός «δεξιός-αριστερός» ή ο πρόσφατος «μνημονιακός-αντιμνημονιακός»; Ο διαχωρισμός μνημονιακός-αντιμνημονιακός κατέρρευσε υπό το βάρος της πραγματικότητας που αποκάλυψε το δημαγωγικό και λαϊκιστικό τρόπο με τον οποίο κάποιοι τον κατασκεύασαν προκειμένου να αναρριχηθούν στην εξουσία. Νομίζω ότι όταν χρησιμοποιείται από τους κυβερνώντες μάλλον γέλια προκαλεί. Είναι ένας διαχωρισμός που μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο από το ΚΚΕ και άλλες εξωκοινοβουλευτικές δυνάμεις οι οποίες ζητούν την έξοδο της χώρας από την ΕΕ, με τις οποίες παρότι διαφωνώ πλήρως τους αναγνωρίζω ιδεολογική συνέπεια. Όσο για το διαχωρισμό δεξιός-αριστερός, νομίζω ότι η κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστερά» του αφαίρεσε κάθε περιεχόμενο. Η εμμονή στον κρατισμό, για παράδειγμα, είναι αριστερή πολιτική; Ζητούμενο είναι κατά τη γνώμη μου να λειτουργούν οι θεσμοί. Να μη χειραγωγείς την ενημέρωση. Να μη διχάζεις βλέποντας παντού εσωτερικούς εχθρούς γιατί δεν μπορείς να αντέξεις την άποψη του πολιτικού αντιπάλου σου. Να δομήσεις ένα ισχυρό κράτος με επαρκείς ελεγκτικούς μηχανισμούς, που θα ελέγχει τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς προς όφελος των καταναλωτών-πολιτών και όχι προς όφελος των επιχειρηματιών. Να επενδύεις στην αριστεία και να διασφαλίζεις ότι το δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο θα λειτουργούν καθημερινά προς όφελος των παιδιών εκείνων που έχουν τις λιγότερες ευκαιρίες. Αυτοί οι διαχωρισμοί θα υπάρχουν πάντα και θα είναι επίκαιροι.

Έχει πιθανότητες το πολιτικό μας σύστημα να αυτο-ανανεωθεί; Η Ελλάδα είναι μια ευλογημένη χώρα έστω κι αν δεν έχει αξιοποιήσει όσο θα μπορούσε τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα. Και ο ελληνικός λαός έχει αστείρευτες δυνάμεις. Αυτές οι δυνάμεις πρέπει να αντιστοιχηθούν και να εκφραστούν από εκείνους που θα πάνε τη χώρα μπροστά στην πράξη, όχι στα λόγια. Δεν μιλάω σκόπιμα για το νέο και το παλιό, γιατί ο όρος νέο και παλιό πολιτικό σύστημα κατοπιήθηκε βάναυσα. Μιλάω για υπεύθυνους πολιτικούς που θα πουν την αλήθεια και θα δουλέψουν σκληρά με σχέδιο για τη χώρα και για πολίτες που θα τους ακούσουν και θα τους επιλέξουν. Είναι η ώρα των υπεύθυνων πολιτικών και των υπεύθυνων πολιτών. Παρά τα προβλήματα, παραμένω επίμονα αισιόδοξη. **A**

Η ασφυξία του Σίσιουφου

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η τελευταία συνεδρίαση της Ολομέλειας στη Βουλή κατέδειξε με σαφήνεια τα πραγματικά όρια, ή καλύτερα το έλλειμμα ορίων εντός του οποίου μπορεί να κινηθεί το πολιτικό σύστημα εν γένει, η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση ειδικότερα.

Το αντικείμενο βεβαίως αφορούσε το Μεσοπρόθεσμο. Η ουσία ωστόσο του πολιτικού λόγου που αρθρώθηκε αφορούσε το μακροπρόθεσμο μέλλον της χώρας. Οι ενδείξεις είναι απογοητευτικές. Το πολιτικό σύστημα ως συνεχιστής και αναπαραγωγός του τρόπου διαχείρισης της Μεταπολίτευσης, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς, κατέδειξε πως τα πραγματικά περιθώρια που διαθέτει περιορίζονται σε μία ρητορική αντιπαράθεση θεατρικού χαρακτήρα χωρίς επιμύθιο ή διδάγμα, κυρίως χωρίς κάθαρση ή προοπτική. Σε ρόλο καρικατούρα του Σίσιουφου, κυβέρνηση και αντιπολίτευση εναλλάσσονται στις θεατρικές πράξεις, αφού οι δυνατότητες παρέμβασής τους είναι απόλυτα «κλειδωμένες» από τις συμφωνίες που υπεγράφησαν με τους δανειστές. Αυτή την εικόνα της ουσιαστικής αδυναμίας κατέδειξε το τελευταίο Eurogroup όπου η Αθήνα λειτούργησε ως απλώς παρατηρητής, για λόγους ευγένειας της επιτρέπεται ακόμη, σε μία διαμάχη μεταξύ των βασικών παικτών που αφορά τις δικές τους προτεραιότητες. Αυτή είναι η αδυσώπητη μοίρα του δανειζόμενου-ικέτη. Να παρακολουθεί ανήμπορος διότι απλώς πτώχευσε και χρωστά. Υπ’ αυτήν και μόνο την έννοια η υπόθεση Ελλάδα παραπέμπει σε τραγωδία. Μόνον που οι πολίτες αυτής της χώρας δεν φαίνονται να είναι σε θέση να αποδεχθούν την πραγματικότητα και τι αυτή τους επιφυλάσσει. Αυτή την εμπλοκή μεταξύ πραγματικότητας και εφικτού κατέδειξε η τελευταία συνεδρίαση της Βουλής. Απούσα η αλήθεια και βεβαίως η συνειδητοποίηση πως χωρίς συμφωνία επί της αρχής και επί των προτεραιοτήτων μεταξύ των κομμάτων με δυνατότητα συνεννόησης, η παρτίδα για την ελληνική κοινωνία είναι χαμένη για τα καλά. Τι συνέβη στις Βρυξέλλες στις 22 Μαΐου; Η Αθήνα αποδέχτηκε το Μεσοπρόθεσμο, όλα τα προαπαιτούμενα, τα υψηλά ποσοστά πρωτογενών πλεονασμάτων. Μόνο που όλα αυτά εντάσσονται στις υποχρεώσεις της Αθήνας ως πτωχευμένης χώρας με κολοσσιαίες δανειακές υποχρεώσεις. Η ελληνική κυβέρνηση δεν πήρε ούτε την περίφημη δόση των 7 δις, ούτε δέσμευση για την απομείωση (όχι ονομαστική) του χρέους. Πα τη μεν δόση υπάρχει χρόνος. Για το δε χρέος δεν υφίσταται επί της ουσίας τέτοιο ζήτημα. Αν και εφόσον κρίνουν οι δανειστές για λόγους δικής τους εσωτερικής ισορροπίας μπορεί και να συμφωνήσουν να απομειώσουν διά της επιμνημόσυνης και περιόδου χάριτος το χρέος. Αν θέλουν. Αντιθέτως η Αθήνα δεν ήταν, δεν είναι και δεν θα είναι για πολλές δεκαετίες σε θέση να παζαρέψει. Ούτε (για λόγους πολιτικής ορθότητας) να «διαπραγματευτεί». Τελεία και παύλα. Όλα αυτά τα γνωρίζουν ο κ. Τσίπρας, ο κ. Μητσοτάκης, η Φώφη Γεννηματά, ο Σταύρος Θεοδωράκης και όλοι όσοι αυτή την περίοδο διαγκωνίζονται στο πολιτικό προσκήνιο και παρασκήνιο. Ποτέ η Αθήνα, ούτε του Γιώργου Παπανδρέου, ούτε του Σαμαρά, ούτε του Τσίπρα, δεν είχε δυνατότητα «διαπραγμάτευσης». Ο όρος αυτός χρησιμοποιείται μόνο ως εσωτερικός κώδικας πολιτικού αποπροσανατολισμού. Η χώρα χρωστά, πήρε δανεικά, έχει πτωχεύσει, συντηρείται τεχνητά και θα συντηρείται τεχνητά αποπληρώνοντας με πόνο και με δάκρυα τα χρέη της για τα επόμενα εκατό και πλέον έτη. Ο Χαρίλαος Τρικούπης από τον τάφο του θυμάται και προειδοποιεί. Πού εντοπίζεται το πρόβλημα. Στο ότι κυβερν-

ση και αντιπολίτευση συμπεριφέρονται λες και υφίστανται περιθώρια ελιγμών και δυνατότητα εξόδου από την επιτροπεία. Ότι δηλαδή το (τα) Μνημόνιο μπορεί και να ανήκει στο παρελθόν και πως η όποια ελληνική κυβέρνηση θα είναι σε θέση να σχεδιάσει και να προγραμματίσει κατά το δοκούν. Κουραφέζαλα. Ούτε θα μπορεί να σχεδιάσει ούτε να προγραμματίσει χωρίς την άδεια και τη σύμφωνη γνώμη των δανειστών της. Η εικόνα του Ευκλείδη Τσακαλτώτου στο Eurogroup της Δευτέρας ήταν χαρακτηριστική. Ευτυχώς που η Αθήνα εξακολουθεί να διαθέτει το δικαίωμα να παρίσταται. Μέχρις εκεί. Τα υπόλοιπα τα αναλαμβάνουν το Βερολίνο, το Παρίσι, ο πρόεδρος της Ευρωζώνης, ο επικεφαλής του ESM και ο εκάστοτε εκπρόσωπος του ΔΝΤ. Δηλαδή η ομάδα των «5». Όταν χρωστάς και έχεις βάλει υποθήκη το μαγαζί, ξέρεις τι σε περιμένει. Το δεύτερο πρόβλημα εντοπίζεται στο ότι οι πολίτες δεν έχουν συνειδητοποιήσει πως η κατάσταση είναι πολύ πιο σοβαρή. Πως όταν χρωστάς πρέπει να αποπληρώσεις τα δανεικά. Πως τα δανεικά δεν είναι περιουσία τους. Πως δεν τους οφείλει κανένας αλλά αυτοί οφείλουν σε πολλούς και πολλά. Διότι το κράτος είναι οι πολίτες του. Τα Μνημόνια και τα Μεσοπρόθεσμα δεν επιβάλλονται για λόγους τιμωρίας αλλά για να πάρουν πίσω οι δανειστές τα λεφτά που δάνεισαν. Είναι απόλυτα λογικό, τρομακτικό και θλιβερό, αλλά είναι πραγματικό. Δεν υπάρχουν τοκογλύφοι και κακοί τραπεζίτες. Υπάρχουν κα-

κοί διαχειριστές, πολυέξοδοι νοικοκυραίοι και αποτυχημένα νοικοκυριά που καταδίκασαν την Ελλάδα να πτωχεύσει. Όλοι μαζί τα φάγαμε και ακόμη τα τρώμε, αλλά το στομάχι του Έλληνα είναι επιλεκτικό σαν του Καραγκιόζη. Τρώω τα δικά μου, τα δικά σου και όλων των άλλων αλλά είμαι δημοκράτης, καλός τε και τρυφερός μοναχοφαγός. Και όταν δεν τρώω δεν πληρώνω γιατί είμαι μάγκας. Αυτό του δίδαξαν του «Μαυρομάτη» οι αγορπτές στη Βουλή και τον έπεισαν για τα ιστορικά δίκαια του έθνους και του γένους. Ξέχασαν πως όταν χρωστάς ενεχυριάζεις τα περιουσιακά σου στοιχεία και τις μετοχές σου, εκτός αν λέγεσαι Μπόμπολας, οπότε μπορεί οι τράπεζες να κάνουν τα στραβά μάτια. Μόνον που όλοι οι Έλληνες δεν είναι ούτε Μπόμπολες, ούτε και Σαββίδηδες. Είναι απλώς ο Μήτσος και ο Κωστής και η Μαριώ.

Στη Βουλή την Πέμπτη που πέρασε εξελίχθηκε μία θεατρική πράξη που αν και δραματική παρουσίαστηκε ως φάρσα. Αόρατα νήματα κινούσαν τα μέλη των πολιτικών ηγετών που σε εφαρμογή του νόμου του πολιτικού αυτισμού ξέκοψαν από κάθε τι πραγματικό για να κρύψουν την απόγνωση τους στο σύμπαν της φαντασίωσης. Τη Δευτέρα που πέρασε η Ελλάδα προσγειώθηκε στο χωμάτινο διάδρομο ενός επαρχιακού αεροδρομίου της Ευρώπης. Ούτε δόση, ούτε χρέος, ούτε υποσχετική. Καθίστε, δουλέψτε, δημιουργήστε, παλέψτε. Τα ψέματα τελείωσαν και πάρτε το χαμπάρι. Μας χρωστάτε και δεν σας χρωστάμε. Καταναλώσατε ακόμη και την υπεραξία του Παρθενώνα. Έφθασε η ώρα να το καταλάβετε. Συνέλθετε γιατί δεν διαθέτετε ούτε χρόνο ούτε και χώρο για αστειότητες. Αυτά μας είπαν. **A**

→ n.georgiadis1@yahoo.com

YOUR
SUNGLASSES
STILL GLEAMING
AT THE BOTTOM
OF THE POOL

Beseen
OPTICIANS SINCE 1964

KOLONAKI, KIFISSIA, CHALANDRI   / beseenoptics www.beseen.gr

Νοσοκομείο Ευαγγελισμός

Αρεταίειον

Αιγινίτειο

Η λεωφόρος των Μουσείων και των Νοσοκομείων μας δίνει μια ιδέα για το πώς ήταν κάποτε η Αθήνα

Κείμενο-φωτό: ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

ΒΟΛΤΑ ΣΤΗ ΒΑΣ

Στα τέλη του 19ου αιώνα και μέχρι τις αρχές του 20ού, η τότε Λεωφόρος Κηφισίας (που ξεκινά από την πλατεία Συντάγματος και φτάνει ως τους Αμπελόκηπους) και από το 1932 ονομαζόμενη Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας, αποτελούσε ένα όμορφο, αριστοκρατικό βουλεβάρτο της Αθήνας, με θαυμάσια νεοκλασικά αρχοντικά πλούσιων ομογενών, οι οποίοι άρχισαν να εγκαθίστανται μόνιμα στην πόλη και προτιμούσαν ως τόπο κατοικίας την περιοχή γύρω από τα Ανάκτορα. Τα περισσότερα απ' αυτά τα αρχοντικά, έργα γνωστών αρχιτεκτόνων της εποχής, θυσιάστηκαν στο βωμό της αντιπαροχής και της ανοικοδόμησης που άρχισε τις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες και ολοκληρώθηκε στο τέλος περίπου του '70. Τα αριστουργήματα της νεοελληνικής αρχιτεκτονικής έδωσαν τη θέση τους σε πολυτελείς πολυκατοικίες, αρκετές εκ των οποίων έχουν μία ιδιαίτερη αισθητική αλλά είναι μάρτυρες ενός από τα μεγαλύτερα πολιτιστικά εγκλήματα που έγιναν στην πόλη μας. Ευτυχώς, μερικά απ' αυτά τα επιβλητικά μέγαλα είχαν την τύχη να γλιτώσουν από τη δαγκάνα της μπουλντόζας και λόγω αυτών εξακολουθεί να διατηρείται η αίσλη και η μεγαλοπρέπεια που είχε η Λεωφόρος στο παρελθόν. Τα κτίρια έχουν αλλάξει χρήση αλλά η ύπαρξή τους μας δίνει μια ιδέα για το πώς ήταν κάποτε η Αθήνα και γιατί ο ποιητής την είχε υμνήσει με πάθος ως «διαμαντόπετρα της γης το δακτυλίδι».

Στη Λεωφόρο Β. Σοφίας βρίσκονται μερικά από τα πιο σημαντικά μουσεία της πόλης, δημιουργώντας έτσι έναν πολιτιστικό πυρήνα, χαρακτηρίζοντάς την δε δικαίως ως «Λεωφόρο των Μουσείων».

Ίδρυμα Εικαστικών Τεχνών & Μουσικής Β & Μ. Θεοχαράκη (Β. Σοφίας 9 & Μέρλιν 1), πρώην Οικία Θ. Ρέντη. Χτίστηκε από τον αρχιτέκτονα Βασίλη Τσαγρή στα τέλη του 1920, στο εκλεκτικιστικό ύφος της εποχής του μεσοπολέμου. Το Ίδρυμα Βασίλη και Μαρίας Θεοχαράκη έχει στο κέντρο των ενδιαφερόντων του τις εικαστικές τέχνες και τη μουσική, με κύριο άξονα την εμφάνιση και εξέλιξη του μοντέρνου στον

20ό και 21ο αιώνα. Ο πολιτιστικός αυτός χώρος εγκαινιάστηκε το 2007 με την έκθεση του Σπ. Παπαλουκά.

Μουσείο Μπενάκη (Βασ. Σοφίας & Κουμπάρη 1), κτίριο γνωστό ως Οικία Χαροκόπου ή Μπενάκη. Το αρχοντικό χτίστηκε γύρω στο 1860 ως οικία του Π. Χαροκόπου. Το 1910 αγοράστηκε από το μεγάλο ευεργέτη και πολιτικό Εμμανουήλ Μπενάκη, και αναμορφώθηκε παίρνοντας περίπου τη σημερινή του μορφή σε σχέδια του αρχιτέκτονα Α. Μεταξά. Μετά το θάνατο του Εμ. Μπενάκη, ο γιος του, Αντώνης, γαλουχημένος σε μία οικογένεια με ιδανικά και επηρεασμένος από το μεγάλο ευεργετικό έργο του πατέρα του, δώρισε την οικία στο κράτος καθώς και τις συλλογές του με χιλιάδες εκθέματα, εγκαινιάζοντας έτσι τον παλαιότερο μουσειακό οργανισμό που λειτουργεί στην Ελλάδα ως Ίδρυμα Ιδιωτικού Δικαίου. Το μουσείο φιλοξενεί περίπου 40.000 εκθέματα, αντιπροσωπευτικά έργα όλων των εποχών της ελληνικής ιστορίας και τέχνης από την προϊστορική εποχή μέχρι τα νεότερα χρόνια, καθώς και περιοδικές εκθέσεις.

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης (Βασ. Σοφίας 31 & Ηροδότου), πρώην Μέγαρο Οθ. Σταθάτου. Χτίστηκε το 1895, σε σχέδια του Ερνέστου Τσίλλερ, ως κατοικία και έδρα των επιχειρήσεων του ιθακήσιου εφοπλιστή και εμπόρου άνθρακα Όθωνα Σταθάτου. Χαρακτηριστικό του γνώρισμα είναι το πρόπυλο του, καθώς και τα αγάλματα στην οροφή. Το 1938 παραχωρήθηκε στο δημόσιο και χρησιμοποιήθηκε για στέγαση της Καναδικής Πρεσβείας και αργότερα της Πρεσβείας της Λιβύης. Το 1991 παραχωρήθηκε στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης του Ιδρύματος Γουλανδρή, το κύριο κτίριο του οποίου βρίσκεται επί της Νεοφύτου Δούκα 4. Συνδέθηκε μ' αυτό με ένα γυάλινο διάδρομο και αποτελεί τη νέα πτέρυγα του Μουσείου.

Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο (Β. Σοφίας 22), πρώην Μέγαρο Ιλίσια. Το Μέγαρο «Ιλίσια» οικοδομήθηκε μεταξύ των ετών 1840

και 1848, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Σταμάτη Κλεάνθη, ως χειμερινή κατοικία της Sophie de Marbois-Lebrun, μίας ιδιόρρυθμης Γαλλίδας φιλελληνίδας γνωστής ως Δούκισσα της Πλακεντίας που εγκαταστάθηκε στην Αθήνα κατά τα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Οθωνα. Το κτιριακό συγκρότημα, το οποίο αποτελείται από το κυρίως μέγαρο και δύο βοηθητικά κτίρια αριστερά και δεξιά της αυλής, είναι δείγμα του ρομαντικού κλασικισμού. Μετά το θάνατο της Δούκισσας, το κτίριο παραχωρήθηκε στο ελληνικό δημόσιο και από το 1930 εγκαταστάθηκε και εξακολουθεί να στεγάζεται εκεί το Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο. Η συλλογή του μουσείου περιλαμβάνει εκθέματα από την πρωτοχριστιανική περίοδο έως τη μεταβυζαντινή εποχή (4ος-19ος αι.).

Πολεμικό Μουσείο (Β. Σοφίας & Ριζάρη). Ένα από τα γνωστότερα κτίρια της πόλης των Αθηνών, λόγω του ασυνήθιστου σχήματός του, με τον πρώτο όροφο να είναι μεγαλύτερος από το ισόγειο. Χτίστηκε σε οικόπεδο που ανήκε στη Δούκισσα της Πλακεντίας και μετά το θάνατό της πουλήθηκε από τους κληρονόμους της στο δημόσιο. Στα χρόνια του μεσοπολέμου υπήρχαν στρατώνες του πυροβολικού οι οποίοι όμως καταστράφηκαν κατά το βενιζελικό κίνημα του 1935 και εγκαταλείφθηκαν οριστικά μετά τον πόλεμο. Το Πολεμικό Μουσείο εγκαινιάστηκε το 1975 από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Τσάτσο και τον υπουργό Εθνικής Άμυνας Ευάγγελο Αβέρωφ. Είναι το πρώτο μουσείο της Αθήνας που εξοπλίστηκε με αμφιθέατρο για διαλέξεις και προβολές. Στις αίθουσές του παρουσιάζεται η πολεμική ιστορία της Ελλάδας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Στον εξωτερικό χώρο υπάρχει μία μόνιμη έκθεση πολεμικών αεροσκαφών.

Στη Λεωφόρο Β. Σοφίας είναι συγκεντρωμένα και μερικά από τα πιο παλιά αλλά και σημαντικά νοσοκομεία της Αθήνας, παρόλο που η είσοδος δύο εξ αυτών («Ευαγγελισμός» και «Ν.Ι.Μ.Τ.Σ.») δεν είναι (σήμερα) επί της Λεωφόρου.

Ιπποκράτειο νοσοκομείο

Πολεμικό μουσείο

Γ.Ν.Α Αλεξάνδρα

ΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Η είσοδος του Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» βρίσκεται επί της οδού Υψηλάντου 45. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία της Αθήνας και της Ελλάδας, χτισμένο σε χώρο που παραχωρήθηκε από τη Μονή Πετράκη και καταλαμβάνει το οικοδομικό τετράγωνο που ορίζεται από τις οδούς Γενναδίου, Πατέρα, Υψηλάντου και Μαρασλή.

Η ίδρυση του νοσοκομείου ξεκίνησε με πρωτοβουλία της Βασίλισσας Όλγας. Ο θεμέλιος λίθος για την ανέγερση του νεοκλασικού κτηρίου, σε σχέδια του Αναστάσιου Θεοφιλά, μπήκε στις 25 Μαρτίου 1881 από τον Βασιλέα Γεώργιο τον Α' και ακριβώς τρία χρόνια αργότερα, στις 25 Μαρτίου του 1884, έγιναν τα εγκαίνιά του. Το νοσοκομείο είχε αρχικά δύο κλινικές, παθολογική και χειρουργική, με 48 κρεβάτια. Ο πρώτος ασθενής ήταν ο 10χρονος μαθητής Γεώργιος Ζιζάκος, ο οποίος μπήκε στο νοσοκομείο στις 16/4/1884 και βγήκε θεραπευμένος μετά από 17 μέρες. Με την πάροδο των χρόνων το νοσοκομείο επεκτάθηκε και απέκτησε μία δύναμη 1.000 κρεβατιών, καθώς και νέες πτέρυγες με ένα μεγάλο μέρος των δαπανών να καλύπτεται από δωρεές μεγάλων ευεργετών, όπως αυτή των ομογενών της Αμερικής (πτέρυγα ΑΧΕΠΑ) καθώς και του εφοπλιστή Ιωάννη Διαμαντή Πατέρα (πτέρυγα «Ιωάννου Διαμαντή Πατέρα»). Μεταξύ των δωρητών είναι ο τότε τσάρος της Ρωσίας, Αλέξανδρος ο Β', ο Δρομοκαϊτης, ο Α. Συγγρός, ο Κοργιαλένιος. Στο χώρο του νοσοκομείου στεγάστηκε και η Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων. Ο ιερός ναός του Νοσοκομείου, αφιερωμένος στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, θεμελιώθηκε στις 25 Μαρτίου 1912 και άρχισε να λειτουργεί το 1913.

Το Νοσηλευτικό Ίδρυμα με τον τίτλο «Νοσηλευτικό Ίδρυμα του Μετοχικού Ταμείου Στρατού» (Ν.Ι.Μ.Τ.Σ.), δεσπόζει στο αριστερό τμήμα ανόδου της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας, ενώ η είσοδός του βρίσκεται επί της οδού Μονής Πετράκη 10-12. Χτίστηκε το 1941 με στόχο να παρέχει περίθαλψη στους στρατιώτες και αξιωματικούς που γύριζαν

από το μέτωπο του πολέμου, αλλά και στις οικογένειες αυτών. Η λειτουργία του άρχισε τον Ιανουάριο του 1942 με δύναμη 75 κλινών και διευθυντή τον Ανώτερο Γενικό Αρχίατρο, Κυριακό Ιωάννη. Σήμερα το Ν.Ι.Μ.Τ.Σ. διαθέτει 405 κλίνες και έχει πάρει την τελική του μορφή μετά τις αναγκαίες προεκτάσεις και προσθήκες, λόγω των μεγάλων απαιτήσεων και πολλών ασθενών.

Το Νοσοκομείο «Αιγινήτειο» βρίσκεται επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 74. Το διώροφο νεοκλασικό χτίστηκε μεταξύ των ετών 1900 και 1905, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Α. Μεταξά με το κληροδότημα του καθηγητή της ιατρικής Διονυσίου Αιγινήτη και της συζύγου του Ελένης. Αρχικά στεγαζε την έδρα της Νευροψυχιατρικής και αργότερα, μετά τον διαχωρισμό των δύο εδρών (1963), την έδρα της Νευρολογίας και της Ψυχιατρικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ).

Το Νοσοκομείο «Αρεταίειο» βρίσκεται επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 76 και είναι το πρώτο πανεπιστημιακό νοσοκομείο που έγινε στην Ελλάδα. Το διώροφο νεοκλασικό χτίστηκε μεταξύ των ετών 1896-1898, σε σχέδια των αρχιτεκτόνων Ηλία Αγγελόπουλου και Ιωάννη Ιωάννου, με κληροδότημα που άφησε ο καθηγητής της χειρουργικής Θεόδωρος Κωνσταντινίδης-Αρεταίος στο Πανεπιστήμιο Αθηνών για τη δημιουργία χειρουργικής κλινικής. Αρχικά, λειτούργησε μόνο ως χειρουργική κλινική, με διευθυντή τον καθηγητή Σπύρο Μαγγίνα. Το 1922, εγκαταστάθηκε εκεί η νεο-ιδρυθείσα αυτοτελής Έδρα Γυναικολογίας με πρώτο διευθυντή της Γυναικολογικής Κλινικής τον καθηγητή Κ. Λογοθετόπουλο, στον οποίο οφείλει το όνομά της η νέα πτέρυγα που νοσοκομείου που οικοδομήθηκε το 1926. Από το 1937 εγκαταστάθηκε εκεί η Έδρα της Ακτινολογίας και το 1991 ιδρύθηκε η Πανεπιστημιακή Αναισθησιολογική Μονάδα. Στο Αρεταίειο Νοσοκομείο πέθανε στις 8 Νοεμβρίου του 1920 ο Άγιος Νεκτάριος και το δωμάτιο στο οποίο νοσηλεύτηκε έχει μετατραπεί σε

ένα μικρό ναό στο δεύτερο όροφο του νοσοκομείου. Το Αιγινήτειο και το Αρεταίειο ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας.

Το Νοσοκομείο «Αλεξάνδρα» βρίσκεται επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 80. Οφείλει το όνομά του στην Πριγκίπισσα Αλεξάνδρα, Δούκισσα της Ρωσίας, κόρη του Βασιλέως Γεωργίου Α', η οποία πέθανε από εκλαμψία κατά το δεύτερο τοκετό. Χτίστηκε σε οικόπεδο που είχε αγοραστεί το 1898 δίπλα στο Αρεταίειο Νοσοκομείο και είχε μεταβιβαστεί στην πλήρη κυριότητα του Πανεπιστημίου, για την ίδρυση Μαιευτηρίου. Θεμελιώθηκε το 1937 και οι εργασίες ολοκληρώθηκαν το 1954.

Το Ιπποκράτειον Γενικών Νοσοκομείων βρίσκεται επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 114. Νεοκλασικό κτίριο της δεκαετίας του 1880 σε σχέδια του αρχιτέκτονα Δημητρίου Καλλία, με δωρεά του Γρηγορίου Μαρασλή το οποίο αρχικά προοριζόταν να στεγάσει μία εμπορική σχολή. Μέχρι το 1912, στο κτίριο στεγάστηκε το Μαράσειο Χημείο. Από το 1912 μέχρι το 1922 χρησιμοποιήθηκε σαν στρατιωτικό νοσοκομείο και από το 1922 έως το 1935 στέγαζε το Νοσοκομείο Προσφύγων Αθηνών, με πολλούς ιατρούς από την Κωνσταντινούπολη και τη Σμύρνη και το οποίο με διάταγμα της 21ης Ιουλίου 1935 μετονομάστηκε σε «Ιπποκράτειον Γενικών Νοσοκομείων». Από την ίδρυσή του έως τις μέρες μας το Ιπποκράτειο έχει υπάρξει πρωτοπόρο σε πολλούς σημαντικούς τομείς της περίθαλψης όπως αιμοδοσία, αιμοληψία, καρδιολογία. Η ανέγερση του 8ώροφου κτιρίου στο οποίο επεκτάθηκε από το 1966 το νοσοκομείο, αλλοίωσε κατά πολύ την αισθητική του παλαιού κτιρίου. Το εκκλησάκι του Ιδρύματος θεμελιώθηκε το 1958 και είναι αφιερωμένο στον Έλληνα Απόστολο και Ευαγγελιστή Λουκά, τον Ιατρό. Ο Ναός πανηγυρίζει στην εορτή του Αγ. Λουκά (18η Οκτωβρίου) και της Αγ. Ξένης (24 Ιανουαρίου). **Α**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε στο site
όλο το κείμενο

ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ Η

ART

Gallery Ersi, Κωνσταντίνος Ξενάκης

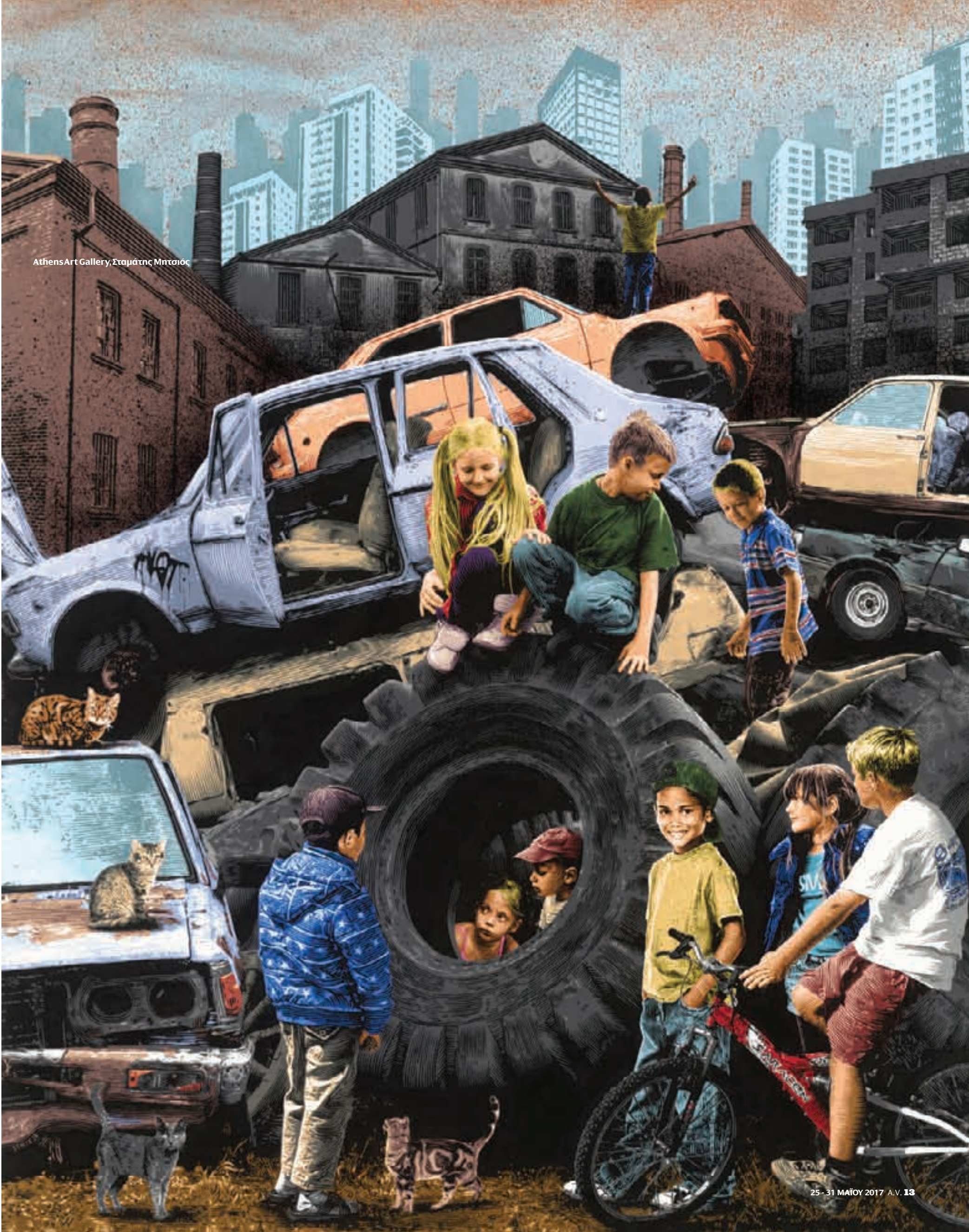

ΑΤΗΙΝΑ;

Η αρχή έγινε με την ανανέωση των προσώπων που ανέλαβαν φέτος τη μεγαλύτερη διοργάνωση τέχνης και υπόσχονται πως στο TaeKwonDo, 26-28 Μαΐου, θα βρεθούμε προ εκπλήξεων

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

AthensArt Gallery, Σταμάτης Μητσιός

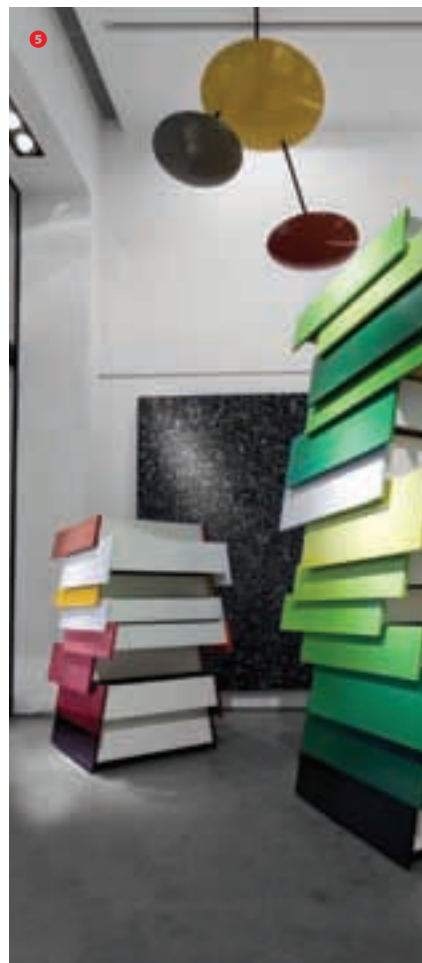

1 kaplanon5 Art Gallery, Ειρήνη Ηλιοπούλου
2 Technohoros Art Gallery, Πώργος Κυπρίης
3 Γκαλερί Αγκάθι - Kartálos, Λεωνίδα Παννακόπουλος
4 Alma Contemporary Art Gallery, Θεόφιλος Κατσιπάνος
5 Η Γκαλερί Ζουμπουλάκη συμμετέχει στην ενότητα Design με μοναδικά, εκτός παραγωγής, έπιπλα
6 AD Gallery, Mihael Milunovic

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Λεωνίδας Παννακόπουλος. Γεννήθηκε στα Χάνια το 1983. Σπούδασε στην ΑΣΚΤ από το 2004 έως το 2011 στο Γ' εργαστήριο ζωγραφικής και στο Α' εργαστήριο χαρακτικής και υποκριτική στο Studio υπό το μηδέν. Ζει κι εργάζεται στην Αθήνα. Έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και ενώ έχει πραγματοποιήσει και ατομικές εκθέσεις (Elika Gallery, αγκάθι-kartálos). Ακόμα έχει πάρει μέρος σε θεατρικές παραστάσεις. Συμμετέχει για τέταρτη συνεχή σεζόν στην τηλεοπτική εκπομπή «Ελληνοφρένεια» (αρχισυντάκτης) στην τηλεόραση του ALPHA. Στην Art Athina 2017 συμμετέχει με ατομική έκθεση με την γκαλερί Αγκάθι - Kartálos.

ARTATHINA

Φέτος 12 ενόπτες αναπτύσσονται γύρω από τον κεντρικό άξονα της διοργάνωσης – της παρουσίασης δηλαδή έργων από 56 γκαλερί από Ελλάδα και εξωτερικό. Έμφαση δίνεται στο βίντεο, την περφόρμανς, την ανεξάρτητη εναλλακτική σκηνή και την ιστορία της διοργάνωσης. Η εξωστρέφεια δουλεύτηκε προσκαλώντας συλλέκτες και δημοσιογράφους από μεγάλα περιοδικά τέχνης του εξωτερικού, ενώ η εικόνα που θα δούμε στο TaeKwonDo δεν θα έχει καμία σχέση με αυτή των προηγούμενων διοργανώσεων. Κερκίδες έφυγαν, τα περίπτερα ξανασχεδιάστηκαν, η είσοδος θα είναι κάτω και όχι πάνω, ενώ η VIP αίθουσα θα έχει το ύψος που απαιτεί μια αίθουσα υψηλών προσκαλεσμένων μιας διοργάνωσης τέτοιου βεληνικού.

«Έμαθα ότι αλλάζουν τα πάντα στην Art Athina φέτος. Τι ωραία! Σας εύχομαι κάθε επιτυχία». Είναι τα λόγια ενός Γερμανού, που τα απευθύνει στη Γιάννα Γραμματοπούλου, την πρόεδρο του ΠΣΑΤ (Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αιθουσών Τέχνης), όταν μας βρίσκει καθισμένους σ' ένα καφέ να συζητάμε για την Art Athina. Τα νέα έχουν κυκλοφορήσει εντός κι εκτός πόλης (και χώρας). Η φετινή Art Athina έχει βάλει στοίχημα. Να ξεπεράσει τον παλιό εαυτό της και να ανανεωθεί ριζικά. Αυτή είναι η λέξη (ανανέωση) που επαναλαμβάνεται σαν λούπα στην κουβέντα μας. Μαζί και η λέξη εξωστρέφεια. Κι επειδή συμφωνήσαμε ότι τα πάντα ξεκινούν από τον καλλιτεχνικό διευθυντή, για τη ρελάνς ο ΠΣΑΤ εμπιστεύτηκε το ρόλο σ' ένα φρέσκο πρόσωπο, τη Σταματία Δημητρακοπούλου (γεννήθηκε το 1991). Από κοινού με τον ΠΣΑΤ δημιούργησαν ολοκαίνουργια ομάδα. Η Ξένια Καλπακτσόγλου ανέλαβε καλλιτεχνικός σύμβουλος, ο Αντώνης Κούρκουλος γενικός συντονιστής, η παραγωγή της διοργάνωσης ανατέθηκε στην εταιρεία Be Best, ενώ τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό υλοποιεί το γραφείο Stage Design Office με επικεφαλής τον Σταύρο Παπαγιάννη.

Η Σταματία Δημητρακοπούλου ήρθε ν' αναλάβει στα 26 της την Art Athina, διαθέτοντας πλούσιο βιογραφικό (Μεξικό, Βερολίνο, Παρίσι, Βιέννη, Βενετία, εκτός από Αθήνα, οι πόλεις που κινήθηκε ως curator για εκθέσεις σε σημαντικά μουσεία), low profile χαρακτήρα (με χιουμοριστικές πινελιές) και ιδέες που δημιούργησαν εμπιστοσύνη. Έχει έρθει (μαζί με τον Αντώνη Κούρκουλο) στην παρέα και στην ερώτηση αν αισθάνεται σήμερα, έξι ημέρες πριν τα εγκαίνια, ότι το όραμα θα μπορέσει να γίνει πραγματικότητα, απάντησε με τη σοφία έμπειρου ανθρώπου. «Ποτέ ένα όραμα δεν υλοποιείται 100%, αλλά αυτό έχει μικρή σημασία. Το σημαντικό είναι να υπάρχει ενδιαφέρον όραμα».

Το καταλαβαίνεις παρατηρώντας τους ότι ήδη οι τρεις τους έχουν αποκτήσει στενό κώδικα επικοινωνίας. Η Γιάννα Γραμματοπούλου επιμένει ν' αφήνει τα credits στη βασική ομάδα, ενώ δείχνει σίγουρη πως αυτή τη φορά θα γίνει η έκπληξη. Και όχι, δεν θέλει την επιείκειά μας γιατί αυτή η Art Athina μετράει μόνο δυόμισι μήνες προετοιμασίας. Είναι όλοι τους ξενυχτισμένοι, αλλά αν και όλα τα διαδικαστικά δεν έχουν λυθεί –στην Ελλάδα είμαστε–, το άγχος δεν έχει χτυπήσει κόκκινο. Εμπνέουν μια σιγουριά, που ίσως εκπορεύεται από τη γνώση ότι ξέρουν τι θέλουν να κάνουν.

Η ATHENS VOICE θα παρακολουθήσει από μέσα τις αλλαγές αφού θα είμαστε εκεί, ως χορηγοί επικοινωνίας, με περίπτερο και τα βιβλία μας. Οπότε θα είναι και μια ευκαιρία να μας πείτε τη γνώμη σας. Θα καταφέρει η Art Athina να μπει στο χάρτη των σημαντικών διοργανώσεων τέχνης του κόσμου με το καινούργιο της πρόσωπο; Στις

25 Μαΐου θα το επιβεβαιώσουμε.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε ολόκληρο το πρόγραμμα στο site

26-28/5, Κλειστό γήπεδο του TaeKwonDo, για περισσότερες πληροφορίες www.artathina.gr

Η ΑΜΑΛΙΑ ΜΟΥΤΟΥΣΗ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ ΤΟΥ «ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ»

Η τραγωδία του Ευριπίδη γίνεται μια παράσταση με ισότιμη σχέση μουσικής (Δημήτρης Καμαρωτός) και λόγου. Η Αμαλία Μουτούση μάς βάζει στο κλίμα.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

«Είχαμε κάνει κάτι παρόμοιο με τον Δημήτρη Καμαρωτό στο Θέατρο Οδού Κυκλάδων, όταν ο Δημήτρης Μαρωνίτης είχε τελειώσει τη μετάφραση του "Αίαντα". Εκεί ήταν η πρώτη μας (μουσική) προσέγγιση στην αρχαία τραγωδία. Για να μην παρεξηγηθώ, μουσική προσέγγιση δεν σημαίνει πως δίνουμε μουσικό ρυθμό στο λόγο. Είναι δύσκολο να το εξηγήσω, και μόνο αν το δεις θα μπορείς να καταλάβεις την ουσία αυτού που επιχειρούμε. Ας πούμε πως η μουσική θα είναι η συνέχεια της φωνής μου και θα εκφράζει όσα δεν μπορεί να εκφράσει αυτή. Θα εμπλουτίζει την ερμηνεία χωρίς να την καθοδηγεί.

Στον "Ιππόλυτο" οι ακριβείς ιδιότητές μας καταργούνται και το αποτέλεσμα προκύπτει από τη σύντηξη των τεχνών μας. Στην πραγματικότητα οι δύο μας αποτελούμε μια ορχήστρα. Ο Δημήτρης ως μουσικός εδώ είναι ένας ερμηνευτής, κι εγώ που ερμηνεύω όλους τους ρόλους είμαι μέλος της ορχήστρας. Οι ήχοι θα δημιουργούν μάσκες. Ηχητικές μάσκες τις λέμε, μεταξύ μας. Κάθε μάσκα είναι μοναδική για κάθε ήρωα.

Όλα αυτά τα χρόνια που ερμηνεύω ένα τραγικό πρόσωπο, είτε είναι η Κλυταιμνήστρα είτε η Αντιγόνη ή δεν ξέρω ποια, έβλεπα μέσω αυτών το λόγο να προσωποποιείται. Η Αφροδίτη για παράδειγμα, προσωποποιεί το φρόνημα και τη δύναμη του έρωτα. Το αν ένα μέρος της σύγχρονης σκηνοθεσίας προσπαθεί να μετατρέψει τα τραγικά πρόσωπα σε χαρακτήρες, ώστε να είναι πιο εύκολα προσβάσιμα στο κοινό, για μένα αυτό δεν είναι παρά ένα βλέμμα. Εμείς επιστρέφουμε στην ουσία του λόγου και αυτή είναι που μας ενδιαφέρει.

Υπάρχει ένας κίνδυνος παρεξήγησης πως αυτό που επιχειρούμε εδώ –ιδιαίτερα εγώ που ερμηνεύω τόσους ρόλους– αφορά περισσότερο την τεχνική. Τι είναι όμως τεχνική; Είναι ο τρόπος που σέβεσαι και πλησιάζεις ένα υλικό, είναι ο τρόπος που ερωτεύεσαι, ο τρόπος που επιλέγεις να πεις ένα άλφα κι ένα ωμέγα. Οπότε ο τρόπος της προσέγγισης είναι αυτός που τελικά παίζει ρόλο. Δεν ερχόμαστε εδώ ως άρπαγες ή ως κατακτητές, αλλά ως μαθητές έτοιμοι να πρωτοδοούμε και να πρωτο-ακούσουμε. Με αυτό που κάνουμε θέλουμε ουσιαστικά να δώσουμε μια πολύ απλή πρόσληψη του αρχαίου δράματος.

Για μένα είτε ερμηνεύω ένα ρόλο είτε, όπως εδώ, όλους τους ρόλους, δεν έχει διαφορά. Γιατί πάντοτε έπαιζα εξαρτώμενη και από τους άλλους. Αυτό έχει να κάνει με ένα σκηνικό ήθος που θεωρώ ότι φέρω στη σκηνή. Ο ερμηνευτής θα περάσει από τη φάση του εγωισμού, και τυφλά θα ασχοληθεί αρχικά μόνο με το ρόλο του. Σταδιακά όμως πιστεύω πως οφείλει να ανοίξει το βλέμμα του προς τα έξω και τους άλλους.

Εδώ, μπεινοβαίνοντας στα πρόσωπα, δεν προλαβαίνω να κάνω τίποτα το περιττό. Ταυτόχρονα έχω ανακαλύψει πως κανένα πρόσωπο δεν... φεύγει. Θυμάμαι τώρα το διαλογικό κομμάτι του Θησέα με το γιο του, Ιππόλυτο. Όταν τελειώνει ο Ιππόλυτος το μεγάλο μονόλογό του και πάω να γίνω πάλι Θησέας, συνειδητοποιώ πόσο εύκολα τον βρίσκω, γιατί στην πραγματικότητα ποτέ δεν έχει φύγει από μέσα μου. Αυτό μου δείχνει πως στους μεγάλους συγγραφείς όλα τα πρόσωπα είναι ένα πρόσωπο ή οι πτυχές ενός ανθρώπου.

Επιλέξαμε το χώρο του Παρνασσού γιατί αυτό που θέλουμε είναι να διηγηθούμε μια ιστορία. Όταν πρωτοανοίξαμε τον "Ιππόλυτο" και διαβάσαμε τα πρώτα λόγια της Αφροδίτης, σε εμένα ήρθε αυτόματα η εικόνα μιας γιαγιάς που θέλει να μας διηγηθεί μια ιστορία. Επειδή λοιπόν η αφήγηση είναι μνήμη κι αυτός ο χώρος είναι φορτισμένος με τη μνήμη, αποφασίσαμε να τον χρησιμοποιήσουμε.

Καταλήξαμε σε αυτή την τραγωδία του Ευριπίδη καταρχήν απορρίπτοντας τις τραγωδίες που αναφέρονται σε γυναίκα, Αντιγόνη, Μήδεια κ.ά., ώστε να μη δημιουργηθεί σύγχυση στο κοινό πως θα ερμηνεύσω τον ομώνυμο ρόλο. Στην επιλογή του έπαιξε ρόλο και η σχέση του μύθου με την πίστη. Γιατί είναι μια ανάγκη και μια ελπίδα να μπορείς να πιστέψεις σε κάτι, ειδικά την εποχή που ζούμε».

ΣΤΟΥΣ
ΜΕΓΑΛΟΥΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
ΟΛΑ ΤΑ
ΠΡΟΣΩΠΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ΠΡΟΣΩΠΟ
Ή ΟΙ ΠΤΥΧΕΣ
ΕΝΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ

INFO

(στα πλαίσια των εκδηλώσεων Μουσική & Θέατρο εκτός Στέγης), **Φιλολογικός Σύλλογος Παρνασσός**, 7-11/6 21.00, πληροφορίες: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, 2109005800

Ποιοι είναι ο bill_box, ο Fanellaz, η ledart και η marielleko;

Κάναμε μια βόλτα στον κόσμο του Instagram και γνωρίσαμε κάποιους από τους πιο επιτυχημένους instagramers της Ελλάδας

Κείμενο – Φωτό: ΡΑΦΑΗΛ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

bill_box

Ο Βασίλης σπουδάζει στη Σχολή Ψηφιακών Συστημάτων στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά. Στον κόσμο του Instagram είναι από το 2010 και έχει περίπου 17.000 ακόλουθους. Το να φωτογραφίζει τοπία είναι από τα πράγματα που αγαπάει και αυτό του έχει δώσει την ευκαιρία να διακριθεί σε πολλούς διαγωνισμούς. Λατρεύει να βγάζει φωτογραφίες τη θάλασσα και τα ελληνικά νησιά – ένα από αυτά είναι η Φολέγανδρος την οποία έχει αποτυπώσει με ξεχωριστό τρόπο στις φωτογραφίες του. Είναι από τους ανθρώπους που θα αφιερώσει αρκετό χρόνο σε βόλτες στην Αθήνα για να τη φωτογραφίσει, ενώ αγαπημένος του προορισμός είναι η Ολλανδία στην οποία θα πήγαινε συνέχεια αν είχε τη δυνατότητα. Κάποιοι από τους φωτογράφους που θαυμάζει είναι ο David Stewart και ο Brooke Didonato.

marielleko_

Φωτογραφίες τοπίων, γυμνά πορτρέτα, μόδα και παστέλ χρώματα είναι κάποια από τα στοιχεία στις φωτογραφίες στο λογαριασμό της στο Instagram. Η Μαρία έχει τελειώσει Γαλλική Φιλολογία και η καταγωγή της είναι από τη Ζακύνθο, την οποία επισκέπτεται κάθε καλοκαίρι. Η ιταλική «Vogue» έχει φιλοξενήσει αρκετές φορές φωτογραφίες της. Έχει 57.000 ακόλουθους στο Instagram και ο λόγος που το κάνει είναι για προσωπική ευχαρίστηση, αφού το να βγάζει φωτογραφίες είναι ένας τρόπος να εκφράζεται. Μέσα από το Instagram έχει κάνει δυνατές φιλίες και έχει γνωρίσει υπέροχους ανθρώπους, με κάποιους μάλιστα κάνουν μαζί βόλτες φωτογραφίζοντας την Αθήνα. Λατρεύει τη μόδα των 60s, ενώ ένας από τους φωτογράφους που έχει ξεχωρίσει και την έχει επηρεάσει είναι ο Tim Walker.

ledart

Λατρεύει τη χώρα μας και θέλει να δείχνει τις ομορφιές της μέσα από τις φωτογραφίες της. Η ζωγράφος αλλά και φωτογράφος Λήδα μέσα από το λογαριασμό της στο Instagram μας δείχνει με ένα *minimal* τρόπο διάφορες περιοχές αλλά και νησιά της Ελλάδας, όπου έχει ταξιδέψει. Το χρώμα που κυριαρχεί στις φωτογραφίες της είναι το μπλε, ένα χρώμα που θεωρεί ξεχωριστό. Η Μύκονος είναι από τα αγαπημένα της νησιά και περνάει αρκετό χρόνο φωτογραφίζοντάς την. Στο Instagram την ακολουθούν περίπου 61.000 χρήστες και ένα από τα πράγματα που έχει κερδίσει από αυτό είναι ότι έχει γνωρίσει ανθρώπους που λατρεύουν την τέχνη. Έχει κάνει αρκετές εκθέσεις φωτογραφίας αλλά και ζωγραφικής και το μεγάλο της όνειρο είναι να φωτογραφίσει τον ουρανό της Ισλανδίας. Ένα από τα πράγματα που της λένε όταν τη συναντούν είναι ότι μέσα από τις φωτογραφίες της βγάζει μια ηρεμία και μια γαλήνη. Ο Helmut Newton είναι από τους φωτογράφους που ξεχωρίζει.

Fanellas

Μένει στη Βικτώρια σε ένα υπέροχο σπίτι που το έχει διακοσμήσει μόνος του και τους τελευταίους έξι μήνες τού κάνει παρέα το σκυλί του, η Λούνα, την οποία υιοθέτησε. Ο Φάνης είναι ηθοποιός και το να φωτογραφίζει είναι από τα πράγματα που τον χαλαρώνουν. Το είδος των φωτογραφιών του είναι πιο πολύ *urban* αλλά και *local travel*. Η καταγωγή του είναι από το Άργος, το οποίο επισκέπτεται συχνά. Είναι, όπως λέει, «καλοκαιρινός τύπος» κι ένας από τους σίγουρους προορισμούς του είναι η Αστυνάλα. Το φως είναι από τα στοιχεία που τον εμπνέουν στη φωτογραφία και αυτό φαίνεται ότι αρέσει στους 164.000 ακόλουθους που έχει στο Instagram και δεν χάνουν κανένα από τα post που ανεβάζει. Είναι μέλος της ομάδας *abOvo* και αυτό τον καιρό ετοιμάζουν το *Bob Theater Festival* (22-28/5).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΑΠΟΜΕΝΕΙ

Μια αναδρομική εξιστόρηση του ηλεκτρονικού του ταξιδιού από τα eighties μέχρι σήμερα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

<https://ionmusik.bandcamp.com/album/unsound>

Ήταν τα τέλη των 70s και από την κιθαριστική βιρτουεζιτέ του rock ο νέος ήχος των συνθεσάιζερ ξεκινούσε να δημιουργεί ένα νέο μουσικό κύμα αναλογικής συναισθηματικής έντασης. Η πρόσφατη νοσταλγική ματιά προς τον synthpop ήχο των eighties, με συνεχόμενες ανακαλύψεις από όλες τις ευρωπαϊκές σκηνές που είχαν περάσει απαρατήρητες στην εποχή τους, γνωρίζει τεράστια άνθιση παράλληλα με σύγχρονους μουσικούς με το αυτί κολλημένο στον ήχο της περιόδου εκείνης. Ένα βαρύ βιογραφικό από την ηλεκτρονική σκηνή με έδρα την Αθήνα ανήκει στον Γιάννη Παπαϊωάννου, που μέσα από πολλές διαφορετικές συμπράξεις και πρότζεκτ και σταθερή την προσωπική υπογραφή του ION συνεχίζει να γράφει μουσική για το μέλλον. Του ζητήσαμε να μας μιλήσει για το παρελθόν, τους Rehearsed Dreams και την Creep, την ελληνική σκηνή των eighties, φτάνοντας μέχρι το μέλλον και το πρόσφατο προσωπικό του άλμπουμ «Unsound», που ολοκληρώνει την προσωπική του τριλογία σε ένα κόνσепт που ξεκίνησε το 2010.

Πόσο έχει διαμορφώσει τον ήχο σας η επανάσταση των συνθεσάιζερ της δεκαετίας του '80, σπάζοντας τα κυρίαρχα δεξιοτεχνικά κιθαριστικά σόλο των 70s; Πώς βιώσατε αυτή την εποχή; Υπήρχαν δύο δίσκοι στη συλλογή του μεγάλου μου αδερφού που άλλαξαν για πάντα την ακουστική μου αισθητική: το «666» των Aphrodite's Child και το «Space Experience» του John Keating. Οι πρωτόγνωροι μουσικοί ήχοι των συνθεσάιζερ που υπήρχαν και στους δύο αυτούς δίσκους, με γράπωσαν και με παγίδεψαν. Λίγο πιο μετά, στις αρχές της δεκαετίας του '80, ένας φίλος της αδερφής μου ξεκίνησε να μου μαθαίνει κιθάρα, αλλά ο ίδιος είχε και ένα Yamaha CS-15, το οποίο δεν το «δούλευε» και έτσι μου το δάνεισε για να το ψάξω. Το αποτέλεσμα ήταν ότι δεν έμαθα ποτέ κιθάρα, αλλά τουλάχιστον έμαθα πως ο ηλεκτρισμός, μέσα από γεννήτριες και κυκλώματα, μπορούσε να φτιάξει πολλούς από τους ήχους των δύο δίσκων που με είχαν εντυπωσιάσει σε πιο μικρή ηλικία. Με αυτό το συνθεσάιζερ κάναμε και την πρώτη πρόβα των Rehearsed Dreams μερικά χρόνια αργότερα. Την ίδια περίοδο η diy ελευθερία του punk αλλά και η διάδοχη post-punk ενέργεια απελευθέρωσε τη μουσική παραγωγή που για καιρό προαπαιτούσε τη μουσική κατάρτιση. Εάν δεν βασιζόμουν στην παρόρμηση του ενστίκτου και στην ιδεολογία του «κάν' το μόνος σου» που κουβαλούσε το punk κίνημα, δεν θα είχα φτάσει εδώ που είμαι σήμερα. Η μελέτη και η παιδεία ακολούθησαν τον αρχικό ηχητικό πειραματισμό. Αρχικά, όμως, ο αναλογικός ήχος των συνθεσάιζερ μου άνοιξε ένα πεδίο αναζήτησης, όπου στην πορεία ανακάλυψα πως το συναίσθημα κυριαρχεί σε όλες τις καλλιτεχνικές μου δραστηριότητες.

Παράλληλα στην Αθήνα δημιουργήθηκε μια μικρή αλλά δυνατή σκηνή με άξονα την Creep Records, στην οποία συμμετείχατε με τους Rehearsed Dreams συνομιλώντας με τη new wave, post-punk, coldwave σκηνή. Τι έχει δημιουργήσει το ενδιαφέρον για την αναβίωση του συγκεκριμένου ψυχρού αλλά συναισθηματικού ήχου; Σχετίζεται με την κρίση; Δεν νομίζω ότι έχει καμία σχέση με την κρίση. Κάποιες ελληνικές (και πολλές ξένες) παραγωγές απλά μπορεί να μην έκαναν πολύ θόρυβο όταν κυκλοφόρησαν πίσω στα 80s. Ο χρόνος όμως τις δικαίωσε. Όπως τότε υπήρχε ένα κοινό που άκουγε πιο περίεργα πράγματα, έτσι και τώρα υπάρχει ένα αντίστοιχο κοινό που αγαπάει αυτή τη μουσική. Αυτοί, λοιπόν, οι καινούργιοι λάτρεις του είδους, που δεν βρίσκουν να ακούσουν τους παλιούς δίσκους, πού θα ανατρέξουν, αν όχι στις ανατυπώσεις κάποιων παλιών άλμπουμ; Σίγουρα, πίσω από την τάση των ανατυπώσεων υπάρχει και ένα κύμα νέων μουσικών που αγαπάει τα νεοκυματικά συνθεσάιζερ και όλα αυτά μπορεί να δίνουν την εντύπωση ενός νέου πράγματος, αλλά στην ουσία είναι ένα νοσταλγικό παιχνίδι.

Πώς ήταν οι σχέσεις μεταξύ των συγκροτημάτων της Creep περιόδου; Οι Yell-O-Yell, οι Headleaders, οι Villa 21 και οι Rehearsed Dreams μοιραζόμασταν όλοι ένα αυτοσχέδιο στούντιο για πρόβες στον Βύρωνα. Από εκείνο το παλιό σπίτι πέρασαν μεταξύ άλλων οι Metro Decay και οι Last Drive στα πρώτα τους βήματα. Ακριβώς δίπλα από εμάς, είχαν νοικιάσει έναν άλλο χώρο όπου έπαιζαν οι Teenage Dolls και οι On Purpose. Οπότε υπήρχε ένα πολύ καλό κλίμα συνένωσης και δημιουργικής τρέλας. Πέρα από τις καλλιτεχνικές εμμονές και διαφωνίες του καθενός, πιστεύω ότι έχουμε όμορφες αναμνήσεις από εκείνες τις μέρες στον Βύρωνα.

Πέρα από τους Rehearsed Dreams στο ξεκίνημα και τα προσωπικά σας άλμπουμ, έχετε συνδημιουργήσει πολλά πρότζεκτ με άλμπουμ όπως το «The Wonderful Weaver» των Spider's Web του Σπύρου Φάρου, ή τους Raw με Μάκη Φάρο και Coti K. Αλλά και πιο πρόσφατα τους Mechanical. Ποιες είναι οι διαφορετικές ανάγκες που καλύπτουν για ένα δημιουργό τα διαφορετικά αυτά projects παράλληλα με τον προσωπικό ήχο του ION; Βασικά καλύπτουν μια πιο προσωπική ανάγκη για επικοινωνία και δημιουργία μαζί με άλλους καλλιτέχνες. Επίσης, όλα αυτά τα projects συμβολίζουν διαφορετικές περιόδους στη ζωή μου, με μοναδική σταθερά το σόλο ION project, το οποίο μετά τη διάλυση των Raw σκέφτηκα ότι θα με υπηρετούσε τόσο όσο θα μπορούσα να το υπηρετήσω κι εγώ.

Η diy αισθητική φαίνεται να σας ακολουθεί μέχρι σήμερα κυκλοφορώντας σε περιορισμένο αριθμό κασετών και CD και διαθέτοντας ψηφιακά το νέο άλμπουμ «Unsound». Πόσο σας έχει επηρεάσει; Αν μη τι άλλο συνεχίζει να με διασκεδάζει γιατί με βάζει σε μια διαδικασία πιο έμμεσης επικοινωνίας με τους φανς, συχνά χειρόγραφης και λιγότερο αποστασιοποιημένης.

Εάν δεν βασιζόμουν στην παρόρμηση του ενστίκτου και στην ιδεολογία του «κάν' το μόνος σου» που κουβαλούσε το punk κίνημα, δεν θα είχα φτάσει εδώ που είμαι σήμερα

Γιατί θεωρείτε ότι η γερμανική σκηνή κυριάρχησε στον ήχο των σύνθις με ονόματα όπως Kraftwerk, Tangerine Dream και την kraut σκηνή; Ήταν ο ήχος των μηχανών; Πατί οι Γερμανοί πριν βάλουν οποιαδήποτε μηχανή να δουλέψει, έχουν διαβάσει πάρα πολύ καλά το εγχειρίδιο χρήσης της.

Υπάρχει διεθνές ενδιαφέρον για επανακυκλοφορίες ελλήνων καλλιτεχνών όπως η Λένα Πλάτωνος, οι Alive She Died και οι IT95, με μεγαλύτερο feedback στο εξωτερικό από ό,τι εδώ είναι αλήθεια, μέσα από μια συνολική νοσταλγική ανάγκη ανακάλυψης των «άλλων» eighties. Ποια είναι η δική σας εκτίμηση και θα σας ενδιέφερε να ανακινήσετε μέρος του παλιότερου υλικού σας μέσα από το πλούσιο δισκογραφικό σας υλικό; Όπως είπα πριν η νοσταλγία παίζει περιέργα παιχνίδια. Ναι, υπάρχει ένα σχέδιο να κυκλοφορήσουν κάποια παλιότερα, πιο σπάνια, κομμάτια των Raw από την Dark Entries που επιμελήθηκε και τις ανατυπώσεις της Λένας Πλάτωνος.

Φαίνεται να ενδιαφέρεστε περισσότερο για το μέλλον παρά για το παρελθόν, άλλωστε δεν έχετε σταματήσει να γράφετε μουσική και να εξερευνάτε νέους ήχους. Το μέλλον είναι το μόνο που ουσιαστικά μας απομένει.

Πώς σας φαίνεται η νέα παραγωγή, που με δεδομένη την αχανή της έκταση φυσικά κανείς δεν μπορεί να παρακολουθήσει ολοκληρωτικά. Υπάρχουν πράγματα που σας έχουν εντυπωσιάσει ή εμπνεύσει; Ανατρέχετε και σε άλμπουμ του παρελθόντος; Τι ακούτε αυτή την περίοδο, για παράδειγμα, ή την περίοδο που ηχογραφήθηκε το «Unsound»; Το πεδίο της μουσικής ήταν πάντα αχανές για μένα. Όχι μόνο σήμερα λόγω της παγκοσμιοποίησης ή της ψηφιακής επανάστασης. Ήταν και είναι σαν ένα παιχνίδι που δεν τελειώνει ποτέ ενώ έχω ήδη συμπληρώσει μερικές χιλιάδες πίστες. Ωστόσο, νιώθω τυχερός που μπορώ και διατηρώ μέχρι σήμερα κάθε δίοδο ανοιχτή, χωρίς ηχητικούς φραγμούς. Και συνεχίζω να εξερευνώ, βασισμένος πάντα στο μοναδικό κριτήριο που θέτω ως ακροατής, από το πόσο «αληθινή» είναι η μουσική που ακούω. Αυτή την περίοδο ακούω πολλούς πειραματικούς ήχους και ηλεκτρονική μουσική. Το προηγούμενο καλοκαίρι, όταν ετοίμαζα το «Unsound», άκουγα συνέχεια Lee Hazlewood και Beach Boys.

Με το «Unsound» ολοκληρώνεται η τριλογία που ξεκίνησε το '10 με το «Elfish Tapes» και αργότερα με τη «Μαύρη Συχνότητα». Ποιος είναι ο συνδετικός κρίκος και τι διαφοροποιεί το ταξίδι αυτό στο χρόνο; Ο συνδετικός κρίκος είναι η φθορά που προκαλεί ο χρόνος σε κάθε έμφυχο ή άψυχο δημιούργημα και ταυτόχρονα το παιχνίδι της μνήμης που εξαιτίας του χρόνου αλλοιώνει, υπερβάλλει, ξεθωριάζει ή αλλάζει το εκάστοτε δημιούργημα.

Έχετε συνθέσει imaginary soundtracks για δύο ταινίες. Πόσο θα σας ενδιέφερε η συνεργασία για μια καινούργια ταινία αναλαμβάνοντας εξ ολοκλήρου τον ήχο της; Ανέκαθεν ήμουν ανοιχτός σε καλλιτεχνικές συνεργασίες. Πάντα μου άρεσε να οπτικοποιώ τη μουσική μου. Πάντα έψαχνα τις ιδανικές εικόνες που θα έντυναν τα ηχητικά μου τοπία. Ποτέ δεν έκρυψα την αγάπη μου για την εικόνα. Οπότε εξυπακούεται πως θα μου άρεσε να γράψω μουσική για μια κινηματογραφική ταινία. Ήταν για μένα μεγάλη τιμή να συμμετέχω με ένα τραγούδι των Rehearsed Dreams στην τελευταία ταινία του αγαπημένου Νικόλα, «Οι Αισθηματίες».

Η ambient αποτελεί ένα μέρος της δομής στο υλικό σας ως ΙΟΝ. Πόσο έχει διαμορφώσει τον ήχο σας η αισθητική δημιουργών όπως ο Ενο ή συνθετών όπως οι La Monte Young, Walter Carlos, Iannis Xenakis με έργα όπου εμπειρείχαν ήδη μια αίσθηση του μέλλοντος; Η ambient είναι μουσική που δεν την καταλαβαίνουν πολλοί, γιατί μπορεί να είναι ταυτόχρονα και συναισθηματική και εγκεφαλική. Αυτό μπορεί κάποιους να τους ξενίσει. Σε κάποιους άλλους μπορεί να φανεί ακόμη και βαρετή, ειδικά αν μείνουν μόνο στην επιφάνεια. Πίσω από κάθε ταπετσαρία όμως κρύβεται και ένας τοίχος. Η φιλοσοφία, η αισθητική και η παιδεία των ανθρώπων που αναφέρετε με έχουν βοηθήσει να καταλάβω ότι τα θεμέλια αυτής της μουσικής είναι πολύ γερά δομημένα. Όλους τους παραπάνω, μαζί με τον Stockhausen, τον Roedelius και τον Βαγγέλη Παπαθανασίου, τους θαυμάζω απεριόριστα και τους θεωρώ δασκάλους μου.

Τι ακολουθεί; Μια καινούργια μέρα. **A**

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

ΝΟΕΛ ΚΟΥΤΡΑ

Στο επάγγελμα του μοντέλου αγαπώ περισσότερο το γεγονός ότι σε κάθε δουλειά μεταμφιέζεσαι σε κάτι διαφορετικό, παίζεις ένα διαφορετικό ρόλο ανακαλύπτοντας διάφορες πτυχές του εαυτού σου. Σε αυτή τη δουλειά ταξιδεύεις πολύ, γνωρίζεις διαφορετικούς πολιτισμούς, νοοτροπίες, κόσμο, δημιουργείς φιλίες. Μελλοντικά σχέδια... If you want to be happy, do not dwell in the past, do not worry about the future, focus on living fully in the present.

ΤΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΕΧΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΜΟΝΤΕΛΟ;

6 εικοσάχρονα κορίτσια, που κάνουν τα πρώτα τους διεθνή βήματα, μας λένε τι αγαπούν και τι σχεδιάζουν για το μέλλον

Κείμενο - Φωτό: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΣΟΥΡΗ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΥΔΩΝΙΑΗ

Αυτό που μου αρέσει στο επάγγελμα του μοντέλου είναι η ευελιξία που μπορώ να έχω στο πρόγραμμά μου και επίσης αγαπώ τα δημιουργικά κόνσεπτ όπου μπορώ να μεταμορφώνομαι σε κάτι διαφορετικό. Τα μελλοντικά μου σχέδια είναι να τελειώσω τη σχολή μου και να ξεκινήσω ταξίδια με αφορμή το μόντελινγκ ώστε να εφοδιαστώ με όσο περισσότερες γνώσεις και εικόνες γίνεται, για να συνεχίσω έπειτα τις σπουδές μου μ' ένα μεταπτυχιακό (ίσως στον τομέα της διοικητικής επιστήμης και τεχνολογίας).

ΙΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Το επάγγελμα του μοντέλου είναι ίσως ένα από τα πιο απαιτητικά, στο χώρο του θεάματος. Η συνεχής κριτική και απόρριψη είναι γεγονός, όμως υπάρχουν πάντα θετικές στιγμές που σε κάνουν να συνεχίζεις. Η δυνατότητα να ταξιδεύεις σε όλο τον κόσμο είναι κάτι που αποτελεί όνειρο, πολλές φορές άπιαστο, για πολλούς ανθρώπους. Μέσα από το μόντελινγκ έχεις τη δυνατότητα όχι μόνο να βρεθείς σε μια ξένη χώρα, αλλά και να γνωρίσεις από κοντά τους σημαντικότερους ανθρώπους της μόδας. Επίσης, με θέληση, αποφασιστικότητα και λίγη τύχη, είναι ένα από τα καλύτερα αμειβόμενα επαγγέλματα. Τέλος, η προβολή στα social media και γενικότερα στο χώρο της μόδας και του θεάματος μπορεί να προσφέρει αργότερα, όταν τελειώσει κανείς την καριέρα του στο μόντελινγκ, νέες προοπτικές για εργασία (ηθοποιός, μάνατζερ κλπ.).

Θα ήθελα να φτάσω όσο πιο ψηλά μπορέσω. Κατά τη γνώμη μου η τύχη παίζει το μικρότερο ρόλο στο συγκεκριμένο επάγγελμα. Ο ανταγωνισμός είναι τόσο μεγάλος, που μόνο με συνεχή προσπάθεια μπορεί κανείς να ξεχωρίσει. Τα φυσικά χαρακτηριστικά φυσικά παίζουν το σημαντικότερο ρόλο. Αυτή την εποχή θα βρίσκομαι μεταξύ Ινδίας και Λονδίνου. Θα ήθελα να ταξιδέψω σε όσο περισσότερους προορισμούς είναι δυνατόν και να πάρω διαφορετικές εμπειρίες.

ΣΟΦΙΑ ΧΑΡΜΑΝΔΑ

Σαν μοντέλο έχω την ευκαιρία να ταξιδεύω πολύ και να συλλέγω συγκλονιστικές εμπειρίες, αυτό είναι δώρο ζωής, δεν υπάρχει ρουτίνα, γίνεσαι πολύ ανεξάρτητη και αυτάρκης. Πρόσφατα συνεργάστηκα με ένα μεγάλο πρακτορείο στο Λος Άντζελες. Η υποκριτική είναι στα άμεσα σχέδιά μου μιας και μου έχουν γίνει προτάσεις για ταινίες.

ΑΜΑΛΙΑ ΛΙΟΥΤΑ

Το μόντελινγκ στην οικονομική κρίση σου δίνει την ευκαιρία να γνωρίσεις πολιτισμούς που διαφορετικά δεν θα μπορούσες. Λατρεύω το ότι κάθε μέρα είμαι άλλη. Χορεύω από τριών χρονών, άρχισα πρωταθλητισμό στη ρυθμική από τα έξι, πριν τρεις μέρες έγινα μπαλαρίνα με πουέντ και κινεζικά ρούχα. Το πρόγραμμα αυτή την εποχή περιλαμβάνει Μπανγκόκ, Σιγκαπούρη, Μαλαισία, Παρίσι. Είμαι ευγνώμων για το επάγγελμά μου, που μου δίνει τόσα πολλά.

ΝΑΥΣΙΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟ- ΠΟΥΛΟΥ

Το μόντελινγκ, όταν γίνεται σωστά, είναι κάτι πολύ δημιουργικό. Εσύ και η εκάστοτε ομάδα έχετε ένα concept το οποίο στο τέλος καταφέρνετε να το υλοποιήσετε και να δημιουργήσετε απίστευτες εικόνες. Κάθε φορά μεταμορφώνεσαι σε κάποια άλλη, με άλλο make up, χτένισμα και στιλ. Οι φωτογραφίες είναι τέχνη. Ως γυναίκα μου αρέσει και το αποτέλεσμα, αλλά και όλη αυτή η διαδικασία. Εκτός αυτού, χάριν στο μόντελινγκ έχεις την ευκαιρία να ταξιδέψεις σε όλο τον κόσμο και να δεις απίστευτα μέρη, κουλτούρες, πολιτισμούς. Να συναναστραφείς με ανθρώπους άλλων χωρών και να δεις τη νοοτροπία τους και το πώς δουλεύουν. Αυτά είναι κάποια από τα χαρακτηριστικά τα οποία με κάνουν να αγαπάω αυτό το επάγγελμα. Προς το παρόν μόλις γύρισα από την Ινδία με κάποιες πολύ καλές δουλειές στο «βιογραφικό» μου και στόχος μου είναι να συνεχίσω να κλείνω τέτοιες καλές δουλειές στην Ελλάδα αλλά και σε γειτονικές χώρες. Εκτός αυτού είμαι και σε συζήτηση για κάποιους ρόλους, μετά την πρώτη μου τηλεοπτική εμφάνιση στις «Προδοσίες» του Στρατού Μαρκίδη.

ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ

Σίγουρα ξεχωριστή θέση στο βιογραφικό μου έχει η φωτογράφιση που έκανα για την ινδική έκδοση της «Vogue». Ήταν μια πραγματική υπερπαραγωγή με ρούχα από υπέροχα υφάσματα, συνδυασμένα με ρουμπίνια και διαμάντια, δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Θα πρωταγωνιστήσω σε μια μικρού μήκους ταινία παραγωγής Ντουμπάι, το καστ είναι όλο από το εξωτερικό και επέλεξαν και μια Ελληνίδα. Υποδύομαι την ερωμένη του πρωταγωνιστή και θα γίνουν αρκετά γυρίσματα στην Ελλάδα. Είμαι ενθουσιασμένη με αυτή τη συμμετοχή γιατί με ενδιαφέρει η υποκριτική. Σκέφτομαι στο άμεσο μέλλον να παρακολουθήσω μαθήματα σε κάποια δραματική σχολή.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΔΟΒΙΑΤΙΔΟΥ

Αγαπώ τη δουλειά μου γιατί μου δίνει την ευκαιρία κάθε φορά να κάνω και κάτι διαφορετικό, να συνεργάζομαι με διαφορετικούς ανθρώπους και να μην πλήττω. Κάνω το δικό μου πρόγραμμα και δεν υπάρχει ρουτίνα. Επίσης, ταξιδεύω συχνά κι αυτό είναι κάτι που απολαμβάνω πολύ! Στο μέλλον θέλω να ασχοληθώ με τον εθελοντισμό – βγαίνοντας από το παιχνίδι του Survivor μου γεννήθηκε αυτή η ιδέα κι αν γινόταν θα έμενα στην Καραϊβική. Προς το παρόν όμως θέλω να ασχοληθώ με αυτό που αγαπώ όσο περισσότερο γίνεται, όπως επίσης και με το σχέδιο μόδας το οποίο σπούδασα. Θέλω να φτιάξω ρούχα για γυναίκες με καμπύλες. **A**

style

Βάζω τα **Hush Puppies**, βάζεις το puppy;

► Ποιος δεν ξέρει αυτή την αμερικάνικη φίρμα παπουτσιών, που από το 1958 που δημιουργήθηκε στο Rockford του Μίτσιγκαν έγινε διάσημη για τα περίφημα σου-έντ παπούτσια της με τις κρεπ σόλες και σήμα τον Jason, το απίθανο Basset Hound με τα τεράστια αυτιά που φιγουράρει σε όλες τις διαφημίσεις της.

Η Hush Puppies υπερηφανεύεται κυρίως για τις λαστιχένιες σόλες των παπουτσιών της που κάποτε λέγεται ότι έσωσαν τη ζωή ενός Rolling Stones. Το 1965 σε ένα κονσέρτο του θρυλικού συγκροτήματος στο Sacramento, η κιθάρα του Keith Richards άγγιξε τυχαία ένα γυμνό καλώδιο πάνω στη σκηνή με αποτέλεσμα να πάθει ηλεκτροπληξία. Οι γιατροί αργότερα δήλωσαν ότι σώθηκε χάρη στις λαστιχένιες σόλες των παπουτσιών του!

Αν λοιπόν ψάχνετε για παπούτσια αξιόπιστα, ασφαλή, άνετα και παντός καιρού, η καινούργια συλλογή της Hush Puppies τα διαθέτει όλα. Μπορείτε να τα φοράτε με σορτς, φόρμες, αλλά και πιο καλό ντύσιμο. Είναι ωραία και άνετα τόσο για άνδρες όσο και για γυναίκες. Τα φοράτε και φεύγετε. Αυτό δεν θέλουμε όλοι από τα παπούτσια μας;

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Για περισσότερες
πληροφορίες
2110122809,
fb: @HushPuppiesGreece

newcult.gr

Φόρεμα Designal, τιμή e-shop €125,10

beautyaz.gr

Πούδρα Physicians Formula InstaReady Filter BB Bronzer €16,90

Ρίγες και Καρό

Palm Spring βαμβακερά υφάσματα από €35/m (Πατριάρχου Ιωακείμ 39, 2107231941)

Info Quest Technologies

Νέο smartphone Mi Note 2. Διαθέτει μεταξύ άλλων: εξαιρετικά γρήγορη μνήμη, μεγάλη χωρητικότητα μπαταρία, GPS υψηλής ακρίβειας καθώς και υψηλής ευκρίνειας 22.5MP κύρια κάμερα, €699 (στο you.gr)

healthcorner.gr

Πλατφόρμα Scholl Ninfea, ανάλαφρα και αντιολισθητικά €65,60

SWATCH

Δύο σπέσιαλ ρολόγια για το φετινό Roland Garros French Open 2017. Ο χρονογράφος Tiebreak σε μπλε χρώμα €105 και το Gent Belle De Break σε λευκό €50.

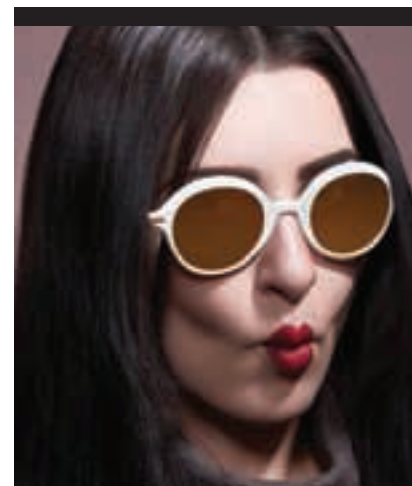
ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

SURVIVAL KIT ΤΗΣ CARROTEN

Ακολουθήστε το @lookmag στο Instagram και διεκδικήστε τα 6 δώρα

CHRISTIAN ROTH Ο ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΩΝ ΓΥΑΛΙΩΝ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΑ BE SEEN

Όσοι από εμάς έχουμε επισκεφτεί ή αγοράσει γυαλιά από την αλυσίδα των Be Seen ξέρουμε πολύ καλά γιατί τα προτιμάμε. Φέρνουν πάντα σχεδιαστές από τους πιο πρωτοποριακούς και μοντέρνους στο χώρο των γυαλιών. Ένας από αυτούς είναι και ο Γερμανός Christian Roth που μαζί με το συνεργάτη του, τον Γάλλο Eric Domège, δημιούργησαν το 1985 τη φίρμα τους που γρήγορα έγινε μύθος στο χώρο των οπτικών. Από τον Andy Warhol και τον Kurt Cobain μέχρι τη Nicole Kidman, τον Karl Lagerfeld και τη Rihanna, μερικά από τα διασημότερα ονόματα του πλανήτη έχουν φορέσει δημιουργίες τους. Από την πρώτη ημέρα που εμφανίστηκαν στις πασαρέλες ανέτρεψαν τα δεδομένα στη μόδα και σύντομα οι σχεδιαστές τους κλήθηκαν να δημιουργήσουν ειδικούς σκελετούς για τις επιδείξεις μόδας των μεγαλύτερων Οίκων. Ο Christian Roth έγινε ιδρυτικό μέλος του Eyewear Designers of the CFDA το 2014. Τώρα, στην πρώτη του συλλογή ως μέλος του DITA Group, ενός από τα πλέον luxury eyewear groups παγκοσμίως, αποδομεί το ίδιο του το στιλ προκειμένου να πλησιάσει μια γενιά καταναλωτών με διαφορετικά πρότυπα. Άλλωστε, η ανατρεπτική κληρονομιά που έχει σφυρηλατήσει ο Christian Roth εδώ και 30 χρόνια δεν ήταν ποτέ πιο σχετική από ό,τι σήμερα, με τη νέα γενιά να απορρίπτει τις φυλετικές, γενετικές και ταξικές ταμπέλες που κάποτε περιόριζαν σχεδιαστές και πελάτες.

Αυτή την εβδομάδα ο Roth με τον Domège θα επισκεφτούν για πρώτη φορά την Ελλάδα προκειμένου να παραβρεθούν στο trunk show που διοργανώνουν τα Be Seen στα δύο υποκαταστήματά τους στο Χαλάνδρι και στην Κηφισιά. Αν θέλετε να τους γνωρίσετε από κοντά και κυρίως αν θέλετε να σας δώσουν τη συμβουλή τους για το ποια γυαλιά είναι κατάλληλα για το πρόσωπό σας, δεν έχετε παρά να τους επισκεφτείτε. Η είσοδος είναι δωρεάν. Θα ακολουθήσει ένα μικρό χαλαρό πάρτι στο καινούργιο χώρο της αλυσίδας στο Χαλάνδρι.

26/5 (από τις 19.00-23.00) στο Be Seen (Αγίας Παρασκευής 34, Χαλάνδρι 2106811478)
27/5 (από τις 12.00-16.00) στο Be Seen (Αργυροπούλου 2, Κηφισιά, 2108015962)

CITY GUIDE

MIND THE FACT

Το φεστιβάλ των προσωπικών ιστοριών

Εξαρτημένοι από τον τζόγο, πρόσφυγες, άστεγοι, μεταξύ άλλων, μας διηγούνται τις ιστορίες τους μέσω παραστάσεων που στήθηκαν σε απρόβλεπτα μέρη της πόλης. Με είσοδο ελεύθερη, το πρωτότυπο φεστιβάλ *mind the fact* ήρθε για πρώτη φορά στην Αθήνα με σκοπό να μείνει.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Πρώτη φορά διοργανώνεται, αλλά σε τι δι-
αφέρει απ' όλα τα άλλα φεστιβάλ; Στο ότι
οι παραστάσεις, και όχι μόνο, στηρίζονται
σε προσωπικές αφηγήσεις. «Ό,τι θα δούμε
είναι αποτέλεσμα πολύμηνων εργαστηρί-
ων. Τα δωρεάν εργαστήρια εξερευνούν τις
εμπειρίες και τις καταστάσεις με τις οποίες
έρχονται καθημερινά σε επαφή οι συμμετέ-
χοντες» θα πει η Γιολάντα Μαρκοπούλου,
ιθύνων νους του Φεστιβάλ. «Πιστεύουμε
πως έχει αξία ότι οι παραστάσεις στη θέση
του γενικού πλαισίου αντιμετώπισης ("οι
πρόσφυγες", "οι πρώην εξαρτημένοι") τοπο-
θετούν τις προσωπικές ιστορίες».

Στο Δημαρχείο 5 αγόρια –που ζουν μακριά
από το πλαίσιο της οικογένειας– επινοούν
τον μελλοντικό τους εαυτό· στο κτίριο του
Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιο-
λόγων γύρω από ένα τραπέζι
μάς υποδέχονται συμπολίτες
που ζουν κάτω από τα όρια

της φτώχειας ή σε συνθήκες αστεγίας·
στο Hotel Ερμού επτά πρώην παίκτες τυ-
χερών παιχνιδιών αποκαλύπτουν το δικό
τους Ρουλέτενμποργκ (από το βιβλίο του
Ντοστογιέφσκι «Ο παίκτης»)· παιδιά από
το Κέντρο Στήριξης παιδιού και οικογένει-
ας - Αθήνα και τα Παιδικά χωριά SOS ανε-
βάζουν παιδική παράσταση στο Θέατρο
Τέχνης· στο Παλιό Αμαξοστάσιο Ο.ΣΥ. θα
ανέβει μια παράσταση-ντοκουμέντο από
τη θεατρική ομάδα προσφύγων Station
Athens...

«Το καλό είναι πως το πρόγραμμα φτιάχτη-
κε με τέτοιο τρόπο ώστε κάποιος να δει τις
παραστάσεις και τις εκδηλώσεις στη σειρά,
αφού όλοι οι χώροι είναι κοντά και προσβά-
σιμοι με τα πόδια» υπογραμμίζει η Ιωάννα

Βαλσαμίδου, που συνυπο-
γράφει τον συντονισμό πρω-
τοβουλίας και την καλλιτεχνι-
κή επιμέλεια.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το
το θέμα στο Site

INFO 26-29/5. Η είσοδος σε όλες τις παραστάσεις είναι ελεύθερη, με δελτία εισόδου.
Απαραίτητη η κράτηση θέσης στο τηλ. 6981802544 ή ηλεκτρονικά στο: info@mindthefact.gr
Για τις παραστάσεις το Θέατρο Τέχνης, απαραίτητη η κράτηση θέσης στο ταμείο του θεάτρου,
στο 2103228706. Οι περισσότερες παραστάσεις θα έχουν και αγγλικούς υπέρτιτλους.
www.mindthefact.gr

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΠΟΥ
ΤΡΩΜΕ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΒΝΑΤΣΙΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Το Duck Soup είναι από τα ωραιότερα μυστικά της πόλης

Αυτή η κρυφή αυλή έχει τα πιο νόστιμα σάντουιτς

Την πρώτη φορά που το είδα διέσχιζα τη στοά τρέχοντας. Πρόλαβα να προσέξω όμως ότι σε εκείνη τη στοά κάτι δεν πήγαινε καλά. Είχα σωστά δει... αυλή; Επέστρεψα την επόμενη εβδομάδα και, ναι, υπήρχε αυλή! Με χρωματιστές καρέκλες, με φωτάκια και φυτά, με ωραίες μουσικές. Πραγματική όαση. Κάθομαι στα όμορφα τραπεζάκια και χαζεύω τον κατάλογο. Και εδώ έρχεται η ανακάλυψη Νο2 και ο λόγος που γράφω αυτό το κείμενο.

Τι περιμένεις από ένα όμορφο καφέ; Καφέ σίγουρα, μια-δυο μπίρες, άντε και κανένα τοστ ζαμπόν-τυρί. Ωραία. Σίγουρα δεν περιμένεις κρουασάν (βουτύρου ή σοκολάτας) με προζύμι, gourmet σαλάτες, 13 (;;;) προτάσεις σε ζεστά σάντουιτς, λαχταριστές μπρουσκέτες, πλατό τυριών και αλλαντικών, tortillas, smoothies, δεκάδες τσάγια, χειροποίητα γλυκά ημέρας, βιολογική ρακή, γνωστές ετικέτες κρασιών και 15 μπίρες από ελληνικές μικροζυθοποιίες και επιλεγμένες μπίρες εισαγωγής! Ο καφές, προφανώς και είναι Taf, με τέτοια προσοχή στη λεπτομέρεια, δεν περίμενα τίποτα λιγότερο...

Παραγγέλνω σάντουιτς αλλαντικών (με σαλάμι αέρος, chorizo, γραβιέρα Κρήτης, ντομάτα με μυρωδικά, ρόκα, vinaigrette μελιού) και μου βγαίνει τεράστιο και τόσο μοσχομυριστό που δεν το πιστεύω! Το ψωμάκι είναι τέλει-ο (αργότερα θα μάθω ότι είναι και από εξαιρετικό φούρνο της Αττικής), τα αλλαντικά πρώτης ποιότητας και η σύνθεση αριστουργηματική. Και δεν είναι καν το σουξέ του κατσαστήματος! Οι περισσότεροι ορκίζονται στο «Bresaola» (με τυρί κρέμα, ντομάτα, ρόκα και ελαιόλαδο), στο «Bacon-κοτόπουλο-cheddar» (με μουςτάρδα, γλυκιά σος καραμελωμένου κρεμμυδιού, guacamole και iceberg) ή στο «Jamon Serrano» (με ισπανικό jamon, τυρί brie, pesto, ρόκα, balsamico σφενδάμου). Και μετά, και μετά; Μετά πετυχαίνω γλυκό ημέρας. Υπέροχο τιραμισού με αυθεντικό μασκαρπόνε και (εννοείται) το τσακίζω.

Το Duck Soup βαφτίστηκε έτσι από την ομώνυμη ταινία του 1933 με τους Marx Brothers, που είναι και οι αγαπημένοι του Σπύρου. Ο Σπύρος και η Κατερίνα άνοιξαν το Duck Soup έπειτα από ένα ταξίδι που έκαναν μαζί στην Ιταλία. Τρώγοντας το ένα panini μετά το άλλο απόρρησαν: «Γιατί δεν έχουμε και στην Ελλάδα»;. Κάπως έτσι, με όλη τους την καρδιά, έστησαν αυτή τη μικρή όαση. «Είναι η προέκταση του σπιτιού μας», λένε και με κερνούν σπιτική λεμονάδα με ginger και δυόσμο που ξεπερνάει ακόμα και εκείνη της πανεμένης μου γιαγιάς. Η Κατερίνα είναι περήφανη για τα φρέσκα προϊόντα που χρησιμοποιούν και ο Σπύρος για τις μπίρες του (μόνο «σοβαρές» προτάσεις, παρακαλώ). Εγώ απλά χαμογελάω. Για όλη αυτή τη νοστιμιά, για την όμορφη αυλή και για το υποβρύχιο τριαντάφυλλο, που έρχεται σε κάθε τραπέζι στο τέλος. ●

Πανεπιστημίου 39 (Στοά Πεσματζόγλου), 2103233916, Δευτ.-Παρ. 09.00-20.00, Σάβ. 11.00-18.00, Κυρ. κλειστά, Fb: DUCK SOUP CAFE

Το top κρασί του Δημήτρη Χατζημιχάλη

Ο οινοποιός και ιδρυτής του Κτήματος Χατζημιχάλη μάς συστήνει το κορυφαίο κόκκινο κρασί τους

Του ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιο είναι για εσάς το δικό σας κορυφαίο κόκκινο κρασί; Ανάμεσα στα πολυβραβευμένα κρασιά του Κτήματος Χατζημιχάλη ξεχωρίζει ένα ερυθρό κρασί από την ποικιλία Cabernet Franc, το Οπούς Ιβ' βδ' Ηώς αστήρ.

Σε ποια περιοχή παράγεται; Υπάρχει συγκεκριμένο αμπελοτόπι; Από τις ενόπτες ΝΕΑ ΑΜΠΕΛΙΑ και ΠΑΝΩ ΑΜΠΕΛΙΑ στην Κοιλιάδα Ατλάντης επιλέξαμε δύο αμπελοτόπια μας με ιδιαίτερα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά και με ξεχωριστό οικοσύστημα που αναδεικνύουν την ποικιλία Cabernet Franc.

Πώς φτιάχνεται το κρασί (οινοποίηση); Η οινοποίηση πραγματοποιείται με κρυοεκχύλιση πριν την έναρξη της αλκοολικής ζύμωσης. Ακολούθησε ερυθρή οινοποίηση σε ελεγχόμενη θερμοκρασία. Μετά τη ζύμωση ωριμάζει για τουλάχιστον 12 μήνες σε νέα γαλλικά, δρύινα βαρέλια και παραμένει στις υπόγειες κλιματιζόμενες κάβες στο Κτήμα Χατζημιχάλη για 36 μήνες σε ελεγχόμενες συνθήκες.

Περιγραφή του κρασιού (όψη, μύτη, στόμα); Λαμπερό, βαθύ ρουμπινί χρώμα. Πολυεπίπεδο αρωματικό σύνολο με πρωταγωνιστές τα «ζουμερά» κόκκινα φρούτα, μνήμες πράσινων φύλλων και ανάλαφρες γήινες νότες που δένουν αρμονικά με τα μπαχαρικά και τη βανίλια σε υπόστρωμα ξύλου. Πυκνά αρώματα κόκκινων φρούτων κάνουν αισθητή την παρουσία τους στο στόμα, με τα αρώματα καπνού και κέδρου σε δεύτερο πλάνο. Βελούδινη δύναμη, νεανική ζωντάνια, πλούτος και γενναιοδωρία, συνθέτουν μια μοναδική και αξιαγάπητη προσωπικότητα.

Με τι φαγητά το συνδυάζουμε; Αναζητά εξεζητημένα εδέσματα της ανατολικής και ελληνικής κουζίνας. Δοκιμάστε το επίσης με μικρό κυνήγι, χοιρινό με κόκκινο λάχανο, πιάτα με άγρια μανιτάρια και τυριά ήπιας έντασης.

Ιδανικό σερβίρισμα; Απολαύστε το στους 18°C και μεταγγίστε το σε καράφα με μεγάλο πλάτος στη μέση χρησιμοποιώντας ειδικό φίλτρο ή ιδανικά ένα φίλτρο καφέ.

Υπάρχει δυνατότητα παλαιώσης; Προσφέρεται για μακροχρόνια παλαιώση και διατίθεται σε εξαιρετικά περιορισμένο αριθμό φιαλών.

Ποιες είναι οι καλύτερες χρονιές του; Η χρονιά του 2004 (βδ') αποτελεί τον ιδανικό φορέα έκφρασης για την ποικιλία Cabernet Franc και μας δίνει τη δυνατότητα να διαπλάσουμε ένα εξαιρετικό κρασί αντάξιο του ονόματος της περιοχής και της υπογραφής του Κτήματος Χατζημιχάλη.

Πού θα το βρούμε και σε τι τιμή; Μπορείτε να το βρείτε στην ηλεκτρονική κάβα www.winegarage.gr, στα ΑΒ Βασιλόπουλος καταστήματα Ελληνικού και Εθνικής Οδού και σε επιλεγμένες κάβες. Η λιανική τιμή φιάλης κυμαίνεται περίπου στα €40.

Μπορείτε να μας πείτε μια ιστορία που αφορά το κρασί αυτό; Οπούς. Η σημαντικότερη αρχαία πόλη της Λοκρίδας που έδωσε το όνομά της στους κατοίκους της: Οπούντιοι Λοκροί. Μια πόλη σύμβολο ανάπτυξης και ευημερίας για την περιοχή, βρισκόταν δίπλα στους σημερινούς αμπελώνες του Κτήματος Χατζημιχάλη. Ελάχιστος φόρος τιμής για την πόλη που προσέφερε στον πολιτισμό με την ανάπτυξη, μεταξύ άλλων, της αμπελοκαλλιέργειας, της διάδοσης του οίνου και της απόλαυσής του, είναι η δημιουργία του Οπούς Ιβ Cabernet Franc από συγκεκριμένα Αμπελοτόπια. Το «Ιβ», το δώδεκα, προσδιορίζει το δωδεκάκτινο αστερόσχημο μοτίβο, που εκ πρώτης όψεως θυμίζει μακεδονικά σύμβολα, αλλά στην πραγματικότητα προέρχεται από τον οπισθότυπο των οβολών, των μικρών καθημερινών νομισμάτων της Οπούντιας Λοκρίδας. Χρησιμοποιήθηκε στην περιοχή πολύ πριν από τη Μάχη της Χαϊρώνειας (338 π.Χ.) και, κατά τον Στράβωνα (ix.416), είχε ιδιαίτερη σημασία για τους Λοκρούς: «έχουσι τε επί τη δημοσία σφραγίδι τον έσπερον αστέρα εγκεχαράγμενον». Όπως ακριβώς οι Λοκροί, οι πρόγονοι και γενάρχες των Ελλήνων επέλεξαν το φωτεινότερο αστέρι, τον «της πούς αστέρα», να χαρακτηρίζει τις συναλλαγές τους με τις άλλες πόλεις-κράτη και να δηλώνει τη δύναμη και την ευημερία τους, έτσι και το Κτήμα Χατζημιχάλη δημιουργεί μια σειρά από προϊόντα τα οποία αποδίδουν με τον καλύτερο τρόπο τη δυναμική των Αμπελοτοπίων τους.

Τα «Οπούς Ιβ'» είναι μια σπονδή, ένας φόρος τιμής στους προγόνους μας που με το ίδιο πάθος στήριζαν την αμπελοκαλλιέργεια στην ίδια περιοχή 2.500 χρόνια πριν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ελληνική οικιακή μουσική βιοτεχνία

Η μουσική «αποβιομηχανοποίηση» της χώρας παρέσυρε «είδωλα», εξαφάνισε (πέτσινους) χρυσούς και πλατινένιους δίσκους του περίπτερου, έκανε τους «θεούς του σουξέ» –που κάποτε έκαναν την Ιερά Οδό να φαίνεται σαν επαρχιακό πανηγύρι γεμάτο με «αγροτικά» Τσερόκι– να περιμένουν πάνω απ' το τηλέφωνο μπας και χτυπήσει για να τους προσφέρουν μια θέση σε τηλεοράσι και να κάνουν «αρπαχτές» σε συνοικιακά καφέ μπαρ. Δυστυχώς όλη αυτή η γελοιότητα που έστριψε γλέντια στα πρωινάδικα και αποθέωσε τις χαρτοπετσέτες δεν έχει εκλείψει ολοσχερώς, έχει όμως πλέον το μέγεθος ενός τραγελαφικού inside joke.

Στην άλλη όχθη, όμως, εκεί που τα απόνερα της σάχλας αποτραβήχτηκαν, φυτρώνουν αγριολούλουδα. Όχι απαραίτητα σπουδαία και μεγάλα, εντυπωσιακά και ευωδιαστά, αλλά πάντως φυτρώνει κάτι που είναι ευχάριστο να το βλέπεις, καλό να το ακούς και με την αίσθηση

πως κρύβει μεράκι, προσπάθεια, ταπεινότητα, φυσιολογικό μέγεθος, καλή αύρα. Ένα λιβάδι αγριολούλουδα εκεί που κάποτε φύτρωναν μεταλλαγμένα σουξέ με ενέσεις μπότοξ και μυρωδιά οξίζενε και φορμόλης.

Illegal Operation - Down

Με αργά, σταθερά, σωστά βήματα φτάνουν στο 3ο τους άλμπουμ που περιλαμβάνει 6 ζεστά, ανθρώπινα, συναισθηματικά φορτισμένα και άψογα εκτελεσμένα αστικά μπλουζ γεμάτα εσωτερική ένταση.

A Victim of Society - Freaktown

Ένα βήμα προς την ολοκλήρωση, καθώς το ντουέτο του πρώτου δίσκου γίνεται τρίο με την προσθήκη ενός ντράμερ κι όλα παίρνουν τη σωστή διάσταση του all

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

time classic rock 'n' roll άλμπουμ που έχει ένταση, ρυθμό, ζωντάνια και λόγο ύπαρξης.

Prins Obi - The Age of Tourlou

Αμέσως μετά την κυκλοφορία του 4ου

δίσκου των Baby Guru, ο Prins Obi καταθέτει και την (2η) προσωπική του άποψη με ένα άλμπουμ που ο τίτλος είναι αποκαλυπτικός και δηλωτικός του περιεχομένου. Το αγαπημένο του μουσικό σύμπαν εκτίθεται εδώ και περιλαμβάνει από ποπ ψυχεδέλεια μέχρι progressive και από απλές μελωδίες μέχρι «συμφωνικά» έργα, όλα φτιαγμένα με αγάπη, μεράκι, ικανότητες και σεβασμό προς το ένδοξο παρελθόν.

Penny Dreadful - Pilgrimage

Ευτυχώς δεν μένουν ευλαβικά προσκολλημένοι στον ήχο της country/americana/desert αλλά εμπλουτίζουν δημιουργικά την προσέγγισή τους με άλλα στοιχεία και υλικά, αναζητώντας τη δική τους φωνή σε ένα δύσκολο μουσικό περιβάλλον. Μπορεί να είναι απλό για έναν Αμερικάνο να ασχοληθεί με τη λαϊκή του μουσική αλλά για έναν ξένο είναι πάντα μία πρόκληση που χρειάζεται λεπτή ισορροπία και οι Penny Dreadful φαίνεται πως τα καταφέρνουν.

Yiannis Kassetas - Northern Lights

Με τον 5ο του δίσκο ο γνωστός σαξοφωνίστας και συνθέτης της τζαζ επιχειρεί ένα φιλόδοξο βήμα προς πιο σύνθετες φόρμες και μουσικούς συγκερασμούς με τη συμμετοχή μιας πλειάδας καλών μουσικών της εγχώριας σκηνής που δίνουν στο δίσκο μία εκτελεστική εγκυρότητα αλλά –σε μερικές περιπτώσεις– οι ίδιες οι συνθέσεις δεν έχουν τα καύσιμα που χρειάζονται ώστε το ταξίδι να είναι πάντα γοητευτικό.

Δημήτρης Μυστακίδης - Amerika

Ακόμη ένας «δεσμός» μεταξύ ρεμπέτικων και μπλουζ. Έλληνες κιθαρίστες που μετανάστευσαν στην Αμερική στα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα (Πύργος Κατσάρος και Κώστας Δούσας) υιοθέτησαν διαφορετικά κουρδίσματα και ένα «τσιμπιτό» (finger picking) παίξιμο των χορδών, επηρεασμένοι από τους μπλουζίστες που συνάντησαν εκεί. Αυτό το παίξιμο αναβιώνει στο δίσκο του ο –πάντα καλός– Δημήτρης Μυστακίδης και τα τραγούδια που ηχογραφήθηκαν τότε στην Αμερική. ●

→ makismilatos@gmail.com

Η τραγουδίστρια Julia de Castro των De La Purissima

17ο JAZZ FESTIVAL ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ

Ωραία Ιδέα. Έχει και Portico.

150 μουσικοί και 17 συγκροτήματα διαφορετικών εθνικοτήτων συναντιούνται στο 17ο Jazz Festival στην Τεχνόπολη με τη συνεργασία της Στέγης. Στα highlights η εμφάνιση των Λονδρέζων Portico Quartet, το τρίο της Πολωνέζας Aga Derlak, το κουιντέτο της Marly Marques από το Λουξεμβούργο, το ντουέτο των Γερμανών Grandbrothers, το τρίο του Ελλανοσουηδού Ανδρέα Χουρδάκη, ο Ολλανδός σαξοφωνίστας Yuri Honing, το ισπανικό ντουέτο των De La Purissima, ο Ιταλός Luca Ciarla, οι Ελβετοί Samuel Blaser & Marc Ducret. Σε όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί το μεγαλύτερο Meet Market που έγινε ποτέ αλλά και η ετήσια έκθεση της φωτογραφικής ομάδας METAPOLIS «Loss».

ναφορές σε Steve Reich, Ryuichi Sakamoto και Alva Noto ηχογραφήθηκε με τη χρήση ενός πιάνου με ουρά και μιας σειράς αυτοσχέδιων ηλεκτρομηχανικών σφυριών, τα οποία έπαιζαν πιάνο.

Το τρίο του κιθαρίστα **Ανδρέα Χουρδάκη** (21.00 στις 26/5) από τη Σουηδία ξεχώρισε με το «In a Barn» ενώ ετοιμάζουν το νέο

τους project «Senor», όπου διασκευάζουν τραγούδια του Dylan όπως τα «Lay, Lady, Lay» και «My Back Pages». Μαζί του οι Martin Höpfer (κοντραμπάσο), Ola Hultgren (ντραμς). Από τους σημαντικότερους σαξοφωνίστες της Ολλανδίας ο βραβευμένος **Yuri Honing** (23.00 στις 26/5) έχοντας συνεργαστεί με ονόματα όπως οι Pat Metheny και Charlie Haden θα εμφανιστεί με

το ακουστικό του κουαρτέτο έχοντας μαζί του τον πιανίστα Wolfert Brederode, τον Ισλανδό μπασίστα Gulli Gumundsson και τον Ολλανδό ντράμερ Joost Lijbaart. Ο Ιταλός **Luca Ciarla** (21.00 στις 25/5) με το σόλο project του Jazz Violin 2.0 επανακαθορίζει τα όρια του jazz βιολιού με πετάλι για λούπες, τη φωνή του και ηλεκτρονικά όργανα, αποτελώντας από μόνος μια jazz ορχήστρα. Εκπρόσωποι του cuplé, ενός δημοφιούς θεατρικού είδους στην Ισπανία του 19ου αιώνα, οι **De La Purissima** (20.00 στις 25/5) βασίζονται στην ενέργεια της τραγουδίστριας Julia de Castro και του κοντραμπασίστα Miguel Rodriguez. Μαζί με τον ντράμερ Gonzalo Maestre και τον πιανίστα Jorge Vera αποτελούν ένα jazz κουαρτέτο με χιούμορ και εκλεπτυσμένο στίλ. Οι δυο δεξιότεχνες της ευρωπαϊκής jazz, ο γάλλος κιθαρίστας **Marc Ducret** (Patrice Caratini Octet) και ο Ελβετός τρομπονίστας **Samuel Blaser**, που κινείται πλέον μεταξύ Νέας Υόρκης και Βερολίνου, αυτοσχεδιάζουν σε μια εξαιρετική σύμπραξη.

Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων. Πειραιώς 100, Γκάζι, 2130109300. Από τις 5 ως τις 12 το βράδυ. Είσοδος ελεύθερη. Ως 28/5.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

JUST THE FACTS

Οι πειρατές της Καραϊβικής - Η εκδίκηση του Σαλαζάρ * ½

Ο μύθος του πειρατή πουλάει ακόμα;

Σουβενίρ ** ½

Souvenir: six points, Isabelle Huppert: ten points

Το δείννο **

Καλύτερα δοκιμάστε το ιταλικό και πρωτότυπο

Chuck: Η Ιστορία του πραγματικού Rocky Balboa **

Ο άνθρωπος που ενέπνευσε τον Σταλόνε

Aquarius **

Μεγάλα συμφέροντα, μεγαλύτεροι άνθρωποι

Polina: Χορός είναι η ζωή μου **

Πάθος για το χορό

critic's CHOICE

Οι πειρατές της Καραϊβικής - Η εκδίκηση του Σαλαζάρ *½

(PIRATES OF THE CARIBBEAN - SALAZAR'S REVENGE)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιοακίμ Ρένινγκ, Έσπεν Σάντμπεργκ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζόνι Ντεπ, Τζέφρι Ρας, Χαβιέ Μπαρδέμ, Ορλάντο Μπλουμ, Κάγια Σκοντελάριο

Ο Τζακ Σπάρου και ό,τι απέμεινε από το πλήρωμά του επιχειρούν τη ληστεία ενός στεριανού θησαυροφυλάκιου με κωμικοτραγικά φυσικά αποτελέσματα (η ληστεία πετυχαίνει αλλά η λεία τους έχει διασκορπιστεί σε όλο το νησί) την ίδια ώρα που ένας θανάσιμος εχθρός του από τα παλιά έρχεται από τον Κάτω Κόσμο για να τον εκδικηθεί...

Έχοντας φτάσει στο νούμερο πέντε του περιφημου πειρατικού saga που σκόρπισε τα ρεκόρ στα ταμεία και μετέτρεψε τον πάλαι ποτέ εναλλακτικό πρωταγωνιστή του Τιμ Μπάρτον σε απόλυτο σταρ (μέχρι και υποψηφιότητα για Όσκαρ ως Τζακ Σπάρου απέσπασε ο Τζόνι Ντεπ), οι νέοι «Πειρατές» λογικά δεν έχουν να προσφέρουν κάτι νέο στη μυθολογία τους. Το ψαχνό στην κατασκευή της ιστορίας έχει να κάνει με το παρελθόν του ήρωα, τον οποίο για πρώτη φορά βλέπουμε ως νέο και αυθάδη πειρατή από τα γεννοφάσκια του, που οδηγεί στην καταστροφή τον κυβερνήτη ενός ισπανικού πλοίου. Όλα αυτά ακούγονται και αποτυπώνονται εντελώς προβλέψιμα και σχηματικά. Είναι όμως σε τόσο υψηλό επίπεδο παραγωγής το know how της σειράς, ώστε οι παραγωγοί της δεν χρειάζονται κάποιο γνωστό όνομα πίσω από την κάμερα. Οι άγνωστοι Γιοακίμ Ρένινγκ, Έσπεν Σάντμπεργκ διαδέχονται σκηνοθέτες-ονόματα όπως τον Γκορ Βερμπίνσκι των τριών πρώτων φιλμ ή του Ρομπ Μάρσαλ του προηγούμενου – και αρκούνται στην αντιγραφή ενός καλοκουρδισμένου και αρκούντως ψυχαγωγικού θεάματος, που μάλλον θα ικανοποιήσει εκείνους που ακόμη δηλώνουν φαν του τυχοδιώκτη slapstick πειρατή που θυμίζει περισσότερο καρτούν παρά ανθρώπινο χαρακτήρα. Η αίσθηση του παραμυθιού είναι φυσικά διάχυτη (μαζί με εκείνη της επανάληψης) σε όλη τη διάρκεια του φιλμ. Δράση αμείωτη, χιούμορ που επιδιώκει να κρατήσει από κοντά και το παιδικό κοινό αλλά και τους ενήλικες (η σκηνή της διάσωσης της Καρίνα από την αγχόνη είναι δοσμένη με σεξουαλικά υπονοούμενα) καθώς και μια ιδιαίτερη έμφαση στο κομμάτι του τρόμου με τον αποτελεσματικά ανατριχιαστικό Χαβιέ Μπαρδέμ ως Σαλαζάρ να πετυχαίνει διάνα στο σκιστόαρισμα ενός κακού που κάνει ακόμη και τον καπετάν Μπαρμπούζα να μοιάζει με... γατάκι. Ο τελευταίος, υποδύμενος εκ νέου από τον Τζέφρι Ρας, είναι ο μόνος χαρακτήρας του φιλμ που δείχνει να εξελίσσεται. Οι ανησυχίες μας πάντως έχουν να κάνουν με την πρόθεση των παραγωγών να συνεχίσουν πιθανότατα και στη δημιουργία επιπλέον περιπετειών της σειράς –που αρχίζει να παρουσιάζει έντονα σημάδια κούρασης– εισάγοντας νέους χαρακτήρες στην πλοκή. Κάτι τέτοιο μπορεί να είναι άκρως επικερδές για εκείνους αλλά εμπεριέχει και το στοιχείο του υψηλού ρίσκου που μπορεί (αναλόγως και τι θα δείξει η τωρινή αντίδραση των θεατών) να έχει καταστροφικά αποτελέσματα στα ταμεία και να στείλει οριστικά στα Τάρταρα τον Σπάρου και την παρέα του με κατάρες και μάγια που δεν θα μπορούν να λυθούν ούτε από την πιο καπάτσα μάγισσα της Καραϊβικής!

«Δεν θέλω φασαρίες» (Καρίνα) «Τι φριχτός τρόπος να ζει κανείς» (Τζακ Σπάρου)
(«Οι πειρατές της Καραϊβικής - Η εκδίκηση του Σαλαζάρ»)

Σουβενίρ **½ (SOUVENIR)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπαβό Ντεφίρν ΠΑΙΖΟΥΝ: Ιζαμπέλ Ινέρ, Κεβίν Αζέ, Γίochαν Λεϊσέν

Μεσήλικη τραγουδίστρια που κάποτε παρολίγο να κερδίσει στη Eurovision αλλά έχασε τη νίκη από τους ABBA και το «Waterloo», εργάζεται σε μικρή βιοτεχνία τροφίμων άγνωστη μεταξύ αγνώστων. Όσπου ένας 20χρονος συνάδελφός της την αναγνωρίζει.

Κάτι πάει να πει η ταινία γύρω από το ατομικό όνειρο, το τίμημα της επιτυχίας και τον έρωτα που δεν γνωρίζει ηλικιακές διαφορές, αλλά αδυνατεί να αρθρώσει ένα πειστικό και «ερεθιστικό» λόγο γύρω από μια ιστορία που εύκολα παραδίδεται στις συμβάσεις και την προβλέψιμη εξέλιξη. Στην πραγματικότητα το φιλμ λειτουργεί μια χαρά μέχρι τη μέση του. Όσο το μυστήριο της ταυτότητας της πρωταγωνίστριας παραμένει αδιάλυτο και η αμνηχανία των κινήσεων στο συναπάντημα των δύο μετέπειτα εραστών διαθέτει τρυφερότητα και ειλικρίνεια, η ταινία ενδιαφέρει το θεατή. Με το που οι ήρωες βλέπουν φως στο τούνελ και η σχέση τους σφραγίζεται με ένα όμορφο, αθώο love story, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση που θέλει τον περίγυρο να δείχνει τα απειλητικά δόντια και την καταστροφική επιρροή του. Η Ινέρ δεν έχει καμιά απολύτως δυσκολία με το ρόλο της: είναι όπως πάντα αέρινη, «ψυχρή» μα και απέραντα συγκινητική στις μικρές ρωγμές του ανέκφραστου προσώπου της.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

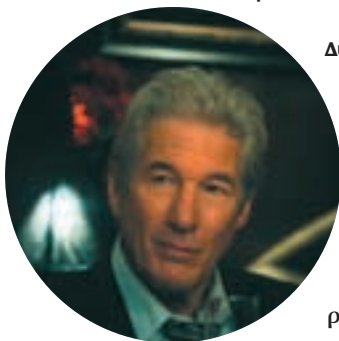
☞ Τζακ Σπάρου: Τέλος εποχής ή αρχή μιας άλλης;

ΑΚΟΜΗ

>>> Στο βραζιλιάνικο δράμα «**Aquarius**» (") η επιστροφή της Σόνια Μπράγκα, σε μια ταινία που μιλά για τη σύγκρουση παρόντος-παρελθόντος μέσα από μια ιστορία αντίστασης (η ηρωίδα αρνείται να πουλήσει το σπίτι της σε πολυεθνική εταιρεία που στοχεύει να φτιάξει μεγάλο ξενοδοχείο στην ειδυλλιακή παραθαλάσσια περιοχή), είναι το άλφα και το ωμέγα του φιλμ. »»» Το σχηματικό και τρυφερό «**Polina: Χορός είναι η ζωή μου**» (") θα γοητεύσει κάθε λάτρη του χορού καθώς αφηγείται την προσπάθεια μιας νεαρής χορεύτριας του μπαλέτου να φτάσει στη διεθνή αναγνώριση.

Το δείννο ** (THE DINNER)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Όρεν Μόβερμαν ΠΑΙΖΟΥΝ: Ρίτσαρντ Γκιρ, Ρεμπέκα Χολ, Λόρα Λίνεϊ, Στιβ Κούγκαν, Κλοέ Σεβινί.

Δύο παντρεμένα ζευγάρια βγαίνουν για φαγητό σε κυριλέ εστιατόριο. Συζητάνε για διάφορα τετριμμένα ζητήματα (δουλειά, διακοπές, πρόσφατες ταινίες κ.λπ.) αλλά όλα αυτά είναι προπέτασμα καπνού που καλύπτει τη βαθύτερη αγωνία και απογοήτευσή τους γύρω από ένα έγκλημα που έχουν διαπράξει οι δεκαπεντάχρονοι γιοι τους.

Χλιαρή διασκευή μιας πρόσφατης ιταλικής ταινίας («Τα δικά μας παιδιά») με θεατρικό στίλιζαρισμα και αρκετή αμπελοφιλοσοφία που επιχειρεί να σπάσει τη φλυαρία της με τα δραματικά φλας μπακ από τη ζωή —αλλά και τα ανταγωνιστικά βέλν— των δύο

αδελφών που υποδύονται οι Γκιρ και Κούγκαν. Το κέντρο βάρους του φιλμ είναι η αδελφική σχέση που προσδίδει μια ηθικοπλαστική χροιά γύρω από το αληθινό ερώτημα του Χέρμαν Κος (το σενάριο αποτελεί διασκευή του best seller του) που είναι: «Μέχρι πού θα φτάνετε προκειμένου να προστατεύσετε τα παιδιά σας;». Η πολιτική θέση του φιλμ παρουσιάζει αμφισημία (κάποια στιγμή ο καριέριστας πολιτικός που υποδύεται ο Γκιρ «απειλεί» να αποκαλύψει την αλήθεια στα ΜΜΕ), αλλά και δυστοκία ως προς τα ερωτήματα που γεννιούνται από τη βίαιη πράξη των 15χρονων που καίνε ζωντανή μια άστεγν. Επιπροσθέτως, ο σκηνοθέτης αδυνατεί να σχεδιάσει τα αίτια της συμπεριφοράς και της απάνθρωπης πράξης των εφήβων.

Chuck: Η Ιστορία του πραγματικού Rocky Balboa ** (CHUCK)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φιλίπ Φαλαρντό ΠΑΙΖΟΥΝ: Λιβ Σράιμπερ, Ελίζαμπεθ Μος, Ναόμι Γουότς

Η πραγματική ιστορία του Τσακ Ουένπερ, ενός πυγμάχου και πωλητή αλκοολούχων ποτών από το Νιου Τζέρσεϊ, ο οποίος κατάφερε να αντέξει 15 γύρους στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Βαρών Βαρών του 1975 εναντίον του διασημότερου μποξέρ όλων των εποχών, Μοχάμεντ Άλι, και αποτέλεσε την έμπνευση για τον Σταλόνε όταν έγραφε το σενάριο του «Ρόκι».

Το «Chuck: Η Ιστορία του πραγματικού Rocky Balboa» δεν είναι μία ταινία για το μποξ αλλά η δραματική ιστορία ενός ανθρώπου που βρισκόταν συνεχώς στις παρυφές του αμερικανικού ονείρου και φλέρταρε συνεχώς με τη μεγάλη επιτυχία. Η οποία όμως δεν ήρθε ποτέ βουλιάζοντάς τον στην απόγνωση και τη μοναξιά, έχοντας βέβαια ο ίδιος μεγάλο μερίδιο της ευθύνης για την «ατυχία» του. Είναι χαρακτηριστική η σκηνή που του προτείνουν για τα δικαιώματα της ζωής του προκειμένου να γυρίσουν το «Ρόκι», ένα ποσό γύρω στα 75 χιλιάδες δολάρια ή ποσοστό επί των πωλήσεων του φιλμ. Φυσικά, καταλαβαίνετε τι επέλεξε: το γρήγορο κι εύκολο χρήμα, ενώ η ταινία θριάμβευσε στο box office και στα Oscar. Πάντως η ταινία, που μιλάει για την άνοδο και την πτώση ενός καθημερινού ανθρώπου, δεν γίνεται ποτέ συναρπαστική καθώς ακολουθεί το δρόμο της προβλέψιμης σινέ-βιογραφίας με όλα τα κλισέ σε παράταξη.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΕ 11 ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ

Μια πολιτικοϊστορική σειρά για όσους ενδιαφέρονται να κατανοήσουν τις ρίζες των πολιτικών διαιρέσεων της ελληνικής κοινωνίας

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Η ιδέα να υπάρξει μια σειρά που να καλύπτει την πολιτική ζωή της Ελλάδας με ευσύνοπτα τομίδια, από τα οποία το καθένα να καλύπτει –σε γενικές γραμμές– μια δεκαετία, είναι πολύ καλή. Προσοχή: όχι την Ιστορία, ούτε καν την Πολιτική Ιστορία, μα την πολιτική ζωή. Γιατί ο σχεδιαστής και συγγραφέας της σειράς, αν και «αγγίζει» με πολλούς τρόπους την Ιστορία, είναι ωστόσο πολιτικός επιστήμονας, διαπρεπής καθηγητής στο Πάντειο. Επομένως το μέλημά του είναι σε κάθε τομίδιο να αναδείξει τα βασικά γνωρίσματα της υπό εξέταση περιόδου και μάλιστα ποιες είναι οι «διαιρετικές τομές» που ορίζουν την πολιτική ζωή κατά το αντίστοιχο διάστημα. Μιλώ για «τομίδια», εξαιρετικά ευσύνοπτα μάλιστα, που το καθένα καλύπτει κατά μέσον όρο 90 περίπου σελίδες, ενώ το μεγαλύτερο, που αφορά την τρομερή δεκαετία του '40, καλύπτει 120. Αυτό είναι όλο. Δηλαδή, αν ήταν Λογοτεχνία, θα ξεπέρναγε μεν το διήγημα, μα δε θα έφτανε και το μυθιστόρημα: θα ήταν νουβέλα.

Συζητώντας με τον Δρ. Θανάση Διαμαντόπουλο, τον ρώτησα αν υπάρχουν σταθερές που διαπερνούν τις επιμέρους δεκαετίες. «Βέβαια», απάντησε. «Πολλά στοιχεία τέτοια θα μπορούσε να δει κανείς. Αρχικά υπάρχει η αντίθεση ανατολικής - δυτικής νοοτροπίας, που εμφανίζεται ήδη από τα χρόνια του Βυζαντίου, και διατηρείται με μεταλλάξει επί αιώνες. Μια δεύτερη σταθερά είναι, στο νεοελληνικό κράτος πια, η αντίθεση μεταξύ κυβερνώντων - αντιπολιτευομένων, που η πρώτη είναι πάντα πιο ρεαλιστές και οι δεύτεροι πιο μαξιμαλιστές – ενώ οι ρόλοι εναλλάσσονται με ευκολία ανάμεσα και στα ίδια πρόσωπα ακόμα,

όταν αλλάξει ο θεσμικός τους ρόλος. Ένα τρίτο στοιχείο είναι η αντίθεση πολιτικών - στρατιωτικών, που έχει πολύμορφες εκφράσεις και άργησε πολύ να ξεπεραστεί. Θα μπορούσα να πω κι άλλες σταθερές, αλλά ας μείνουμε για την ώρα εδώ». Και κάτι ακόμα: για τους εραστές της Πολιτικής Ιστορίας, που δεν μπορούν να κάνουν χωρίς «ιστορική γραμμικότητα», αλλά για κάθε άνθρωπο που δεν έχει και πολλές ιστορικές γνώσεις, σε κάθε τομίδιο προτάσσεται ένα χρονολόγιο της αντίστοιχης περιόδου.

Ο σχεδιασμός της σειράς περιλαμβάνει 11 τομίδια, που γενικά αντιστοιχούν σε αντίστοιχες δεκαετίες του 20ού και του 21ου αιώνα. Εξαιρούνται η περίοδος της τελευταίας δικτατορίας 1967-1974, που εξετάζεται σε αυθύπαρκτη έκδοση, και φυσικά η τρέχουσα, ανοκλήρωτη δεκαετία, που αισίως βρίσκεται στο 2017.

Μια από τις (πολλές) πρωτοτυπίες της σειράς είναι ότι το πρώτο τομίδιο δεν καλύπτει την πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα, η οποία αφήνεται στο πλάι. Ο πρώτος τόμος καλύπτει τη δεκαετία του 1910, όπου κυριαρχεί ο «Εθνικός Διχασμός», προϋποθέτει δηλαδή το κίνημα στο Γουδί (1909) – που πράγματι είναι η απαρχή των εξελίξεων αφού από κει αρχίζει η περίοδος του Βενιζελισμού, η οποία από παλιά βρισκόταν στο επιστημονικό ενδιαφέρον του συγγραφέα. Η δεκαετία χωρίζεται σε δύο υποπεριόδους: τα χρόνια 1910-15 («Βενιζελισμός της Ανόρθωσης») και 1916-1920 «Κορύφωση του Διχασμού»). Ο τόμος συμπληρώνεται με μικρή αναφορά στην τοτινή μικρή κι αδύναμη Αριστερά, ενώ στην αρχή υπάρχουν «Προλεγόμενα» που ισχύουν εξίσου καλά για κάθε τεύχος της σειράς.

Μέχρι να μελετήσω το βιβλίο και να γράψω το κομμάτι, πληροφορήθηκα πως είχε βγει ο δεύτερος τόμος («Η δεκαετία του '20»), όπου θα κυριαρχεί βέβαια η μικρασιατική καταστροφή (1922) και οι συνέπειές της, που αποσταθεροποίησαν την πολιτική ζωή για μακρότατο διάστημα. Αν η έκδοση συνεχιστεί με τέτοιο ρυθμό, αυτό σημαίνει πως οι εκδόσεις «Επίκεντρο» θα ολοκληρώσουν σύντομα την καλή σειρά, την οποία και συστήνω ανεπιφύλακτα σε όποιον/α θέλει να αποκτήσει πυκνή και πρωτότυπη πολιτικοϊστορική γνώση σε λίγες σελίδες. **A**

→ d.fyssas@gmail.com

Θανάσης Διαμαντόπουλος, «10 και μία δεκαετίες πολιτικών διαιρέσεων - Οι διαιρετικές τομές στην Ελλάδα την περίοδο 1910-2017», εκδ. Επίκεντρο, σελ. 88, €6,00

40 Χρόνια
Γιορτή
Βιβλίου

Τα γενέθλιά της τα κάνει φέτος στο κέντρο της Αθήνας

26 Μαΐου με 11 Ιουνίου τα περίπτερα των εκδοτών θα μας περιμένουν στον πεζόδρομο της Ερμού, με αφετηρία την Πλατεία Ασωμάτων. Δεν είναι τέλειος χώρος για να συνδυάσεις βόλτα και διάβασμα; Αν υπολογίζετε τις καινούργιες εκδόσεις, όπως και τις παρουσιάσεις των βιβλίων, στους σοβαρούς λόγους για να την επισκεφτούμε υπολογίστε και τα αφιερώματά της. Καθώς κλείνουν 100 χρόνια από την επανάσταση του 1917 στη Ρωσία και 50 χρόνια από το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου θα πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις και δράσεις για μικρούς και μεγάλους. Η ATHENS VOICE θα βρίσκεται εκεί με το περίπτερο και τα βιβλία της που θα πωλούνται σε ειδικές τιμές έκθεσης. Διοργάνωση ΣΕΒΑ (Σύλλογος Εκδοτών Βιβλίων Αθηνών), 26/5-11/6, Δευτ.-Παρ. 18.00-22.00, Σάβ. 10.00-14.30 & 18.30-23.00, Κυρ. 10.00-14.30 & 18.30-22.30

Γιώργος Κύρτσος

Η διπλή κρίση Ελλάδας - Ευρωπαϊκής Ένωσης 2015-2017

«Δεν προτείνω εύκολες λύσεις, γιατί οι εύκολες και φυσικά ανύπαρκτες λύσεις μάς οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση, προσπαθώ να συμβάλω στη διατύπωση ολοκληρωμένης πρότασης για την εφαρμογή μιας πολιτικής που θα μας βγάλει

από την κρίση» είπε ευρωβουλευτής Γιώργος Κύρτσος στην παρουσίαση του νέου του βιβλίου «Η διπλή κρίση Ελλάδας - Ευρωπαϊκής Ένωσης 2015-2017» στη Θεσσαλονίκη. Το βιβλίο, το οποίο έχει εκδοθεί με τη χορηγία της Κ.Ο. του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και διανέμεται δωρεάν, περιλαμβάνει άρθρα του Γ. Κύρτσου την περίοδο 2015-2017, τα οποία χωρίζονται σε 4 ενότητες, ενώ στην πέμπτη ενότητα ο ευρωβουλευτής της ΝΔ κάνει τις εκτιμήσεις του γι' αυτά που έχουμε μπροστά μας και πώς μπορούμε να τα διαχειριστούμε αποτελεσματικά. Όποιος επιθυμεί να αποκτήσει το βιβλίο μπορεί να καλέσει στο πολιτικό του γραφείο στο 2107248616 και να ζητήσει να του το στείλουν χωρίς κανένα κόστος.

Μια Ελληνίδα με γαλλικό παρελθόν

Στο νέο του μυθιστόρημα «Ευτυχισμένες οικογένειες» (εκδ. Μεταίχμιο) ο **Δημήτρης Στεφανάκης** μάς γνωρίζει μια εκρηκτικά ενδιαφέρουσα ηρωίδα.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Ο Δημήτρης Στεφανάκης στο τελευταίο του βιβλίο κάνει την έκπληξη. Στις σελίδες των «Ευτυχισμένων οικογενειών» αυτή τη φορά δεν κυκλοφορούν δίπλα στους μυθιστορηματικούς ήρωες αληθινά πρόσωπα –ένα αναγνωρίσιμο πλέον στοιχείο της λογοτεχνίας του– αλλά η «Εξαδέλφη Μπέτυ», η ομώνυμη ηρωίδα από το βιβλίο του Ονορέ ντε Μπαλζάκ. «Η εξαδέλφη Μπέτυ είναι ηρωίδα του Μπαλζάκ. Και δεν είναι καλή ηρωίδα. Όσοι έχουν διαβάσει το βιβλίο το ξέρουν καλά. Ο ξάδελφός μου ο Τζώρτζης

στα χρόνια της εφηβείας, τότε που βλέπμασταν σχεδόν καθημερινά, μου κόλλησε αυτό το παρατσούκλι». Όχι, δεν πρόκειται για μια απλή διακειμενική αναφορά ή για ένα απλό φόρο τιμής στον γάλλο συγγραφέα – ο Στεφανάκης έχει μεταφράσει τον «Συνταγματάρχη Σαμπέρ». Αφενός η ηρωίδα των «Ευτυχισμένων οικογενειών» Λήδα Δημητριάδη είναι το ελληνικό alter ego της μπαλζακικής ηρωίδας, αφετέρου και οι υπό-

λοιποί χαρακτήρες δεν διακρίνονται για το ηθικό τους βάρος, όπως συμβαίνει και στο γαλλικό μυθιστόρημα. Κι εδώ, όπως κι εκεί, στήνεται ένα ρινγκ όπου κακία και αρετή παλεύουν μέχρι εσχάτων. («Ασπρα μαύρα στην ίδια σκακιέρα» συνήθιζε να λέει ο θεός Αγής και δεν έχω ακούσει πιο έξυπνη ρήση για τον τρόπο που το καλό και το κακό συντυχαίνουν στη ζωή»). Η Λήδα έχει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά για να την μετατρέψουν σε μία από τις πιο εκρηκτικά ενδιαφέρουσες ηρωίδες που έχουν κυκλοφορήσει τελευταία σε ελληνικές σελίδες. Αν και είναι μια κυνική νάρκισσος, φιλόδοξη και έξυπνη, ραδιούργα και εκδικητική, καταλήγει σε θετική ηρωίδα (και όχι αντιηρωίδα) αφού στο γενεαλογικό της δένδρο –και όχι μόνο– κυκλοφορούν δολοφόνοι, μαυραγορίτες, καταδότες και άλλα ανάλογα κουμάσια, που κρύβονται πίσω από την αίγλη που τους δίνει το χρήμα. Βέβαια μιλώντας σε πρώτο πρόσωπο και απευθύνοντάς μας το λόγο («... Με τον αέρα της ακαταμάχητης γόησσας, από τον οποίο δεν εννοεί ακόμα και σήμερα να παραιτηθεί, έπλασε στο μυαλό της μια φανταστική αντίζηλο, το

πιστεύετε;»), μας κάνει ολοφάνερα συνεισφέρους στις πράξεις της, ενώ βρίσκουμε πάρα πολύ διασκεδαστικό τον τρόπο που φιλοτεχνεί τα πορτρέτα των άλλων ηρώων. «Βλέπω την ιστορία της οικογένειάς μου σαν σε καλειδοσκόπιο. Ενώνω επεισόδια από διαφορετικές εποχές σαν βινιέτες και ύστερα κάθομαι και τα κοιτάζω όπως κοιτάζει κανείς από την κλειδαρότρυπα».

Υπάρχει κάτι παράδοξο. Στο μεγαλύτερο αριθμό μυθιστορημάτων, μεταφρασμένων ή ελληνικών, που κυκλοφορούν τα

τελευταία χρόνια, διαβάζεις στο οπισθόφυλλό τους πως μυστικά έρχονται να στοιχειώσουν τους ήρωες ενώ το σκοτεινό παρελθόν ζητάει να βγει στην επιφάνεια. Το ίδιο και εδώ: «Ανασκοπώντας ωστόσο έναν αιώνα οικογενειακής ιστορίας, η οποία συχνά εμπλέκεται με τη διαδρομή της χώρας, η Λήδα ανακαλύπτει πως οι πάντες κρύβουν μυστικά». Ισχύει, αλλά παίζει και η ανατροπή της πρότασης. Ισχύει σε ό,τι έχει να κάνει με την εμπλοκή

της οικογενειακής ιστορίας με την Ιστορία (δεν θα αποκαλύψουμε τον τρόπο). Η «Ευτυχισμένη οικογένεια» Δημητριάδη μπορεί στις λεπτομέρειες να μην είναι μια αρχετυπική ελληνική οικογένεια, ωστόσο απεικονίζει μια πτυχή της. Δεν ισχύει όμως όσο αναφορά τον τρόπο που θα επιδράσουν οι αποκαλύψεις στο παρόν τόσο σε προσωπικό όσο και σε ιστορικό επίπεδο (λόγω της μεταφοράς). Μπορεί η Λήδα να έχει επίγνωση πως «είναι ευλογία να πατάς με τα δύο σου πόδια στο παρόν, αλλά είναι και ασυγκύρωτη επιπολαιότητα», επιλέγει όμως να αφήσει τα πράγματα ως έχουν, χωρίς να καρφώσει το μαχαίρι στην πληγή. «Όλα αυτά τα χρόνια εποφθαλμιούμε το βασίλειο και χορταίνουμε τη μύχια φιλοδοξία μας με τις μεγάλες προσδοκίες. Στην ουσία όμως ήμασταν κι εμείς παιδιά ενός πρίγκιπα, ενός εξορισμένου πρίγκιπα, που δεν θέλησε να επιστρέψει ποτέ στη Βαβυλώνα για να διεκδικήσει το λαμπρό αξίωμα. Σήμερα οι απόγονοί του ζουν μ' ένα αίσθημα αδικίας, που δεν καταλαιάζει παρά σε εξαιρετικές στιγμές». Μια θέση που, δυστυχώς, απηχεί τη θέση μιας ολόκληρης κοινωνίας. **Α**

40

χρόνια

Γιορτή

Βιβλίου

Πεζόδρομος Ερμού

(Πλατεία Ασωμάτων-Θησείο)

Δευτ. - Παρ. : 18.00-22.00

Σάββατο : 10.00-14.30 & 18.30-11.00

Κυριακή : 10.00-14.30 & 18.30-10.30

26 Μαΐου

11 Ιουνίου

Σύλλογος Εκδοτών Βιβλίου Αθήνας

the world belongs to those who read

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Idiastixo

αθίνα 984

ATHENS 107

Artic

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

COSMOTV

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Το βιβλίο του **Κώστα Τζατζάνη** «Οκτώβρης» παρουσιάζουν οι εκδόσεις Δίαυλος. Θα μιλήσουν ο Νίκος Μαρκάτος (πρ. πρόεδρος ΕΜΠ), Νίκος Πηγαδάς (δημοσιογράφος), Νότης Κατσέλης (επιμελητής εκδόσεων) και ο συγγραφέας.

29/5 19.30, Αίθουσα εκδηλώσεων Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (ΤΕΕ)

ΤΟ «ΝΤΕΠΟ» ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗ ΠΑΕΙ ΤΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΟΝ ΘΕΟ!

Αυτές οι 27 νέες ιστορίες του είναι ιερές, κοιτούν τον ουρανό στα μάτια!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Αρτ Ντεπό-βερα! Μεγάλη είναι η τέχνη του Σκαμπαρδώνη. Αυτού που, στη γραμμή παραίσθησης μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, μισοβλέπει τις ιστορίες των άλλων να μπλέκονται με τις δικές του. Να πέφτουν, να σπκώνονται, σαν παλιά σκυλιά να κοπαδιάζουν στη μνήμη ή σαν «αγέλη» από αθερίνες να τον περικυκλώνουν και

να τον παρατηρούν, καθώς βουτά με γυαλάκια κολυμβητικά, μάρκας Speedo, στα νερά της νήσου Λήμνου ή στα βάθη του ύπνου του. Και μετά, με τον πρωινό του καφέ, ή αργά με τα βραδινά βοτκάκια, από τσιγάρο σε τσιγάρο, να μετακινούνται αυθαίρετα από το κεφάλι του, να δραπετεύουν οι ήρωές τους, άνθρωποι και ζώα, και σαν τακτικοί θαμώνες, εκεί που τα πίνει με τους φίλους του, να θρονιάζονται εμπρός του, επιτάσσοντάς του να τις τελειώσει. Και τις τελειώσει.

Άλλη μια παρτίδα, 27 καινούργια διηγήματα, σαν απολυτικά πεταμένα στο βυθό μιας λίμνης, σαν κουτάβια νεογνά, εικόνες αι-

ωρούμενες, σπαστές αφηγήσεις που, όπως λέει, «γίνονται ντεπό, θυρίδες για το αύριο που θα έχω ένδεια φωσφόρου».

Επέστρεψε. Ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης επέστρεψε. Σαρωτικός, περισκοπικός, ευθύβολος, με τις διόπτρες νυκτός πάντα να φωτίζουν υπέρυθρα το στόχο αλλά και με τα μαύρα γυαλιά ημέρας που φορά ουδόλως να μην του στερούν το έγχρωμο της αφήγησης κι αυτόν τον σινεμασκόπο καταγραφικό τρόπο ύπαρξης, πρώτα, και διήγησης, μετά.

Προσκυνώ. Και σαν το καλογεράκι-ήρωα Ιωαννέιο του «Θανάτω θάνατον πατήσας» κατεβαίνω αργά-αργά τα υπόγειά τους, λιτανεύω παρέα τους με αιθάλες, άρτο και ελιές. Σαν τα ανταρτάκια που εκείνα τα «Λευκά Χριστούγεννα του 2003», ως τα θυμάται ο μπαρμπα-Στέργιος, πήγαν με άδεια του Νίκου Ζαχαριάδη να πουν τα κάλαντα στους φασίστες, κι εκείνοι, από τις απέναντι γραμμές «του εχθρού», απάντησαν με λαϊκό του Τσιτσάνη. Κι ύστερα η Άγια Νύχτα εξερράγη αιματινή σαν νάρκη που έγραφε το όνομά τους, καθώς επέστρεφαν στις γραμμές τους.

Ασύλληπτη γλώσσα, τριμάρει ο Σκαμπαρδώνης τις λέξεις του καλύτερα κι από ό,τι θα το έκανε κι ο... ίδιος ο Σκαμπαρδώνης! Δεν είναι χωρατό, ούτε εξυπνάδα: ο μεγαλύτερος Έλληνας διηγηματογράφος -όταν ξαναγράψει μυθιστόρημα, θα χρησιμοποιήσω την ίδια εύ-

φημη μνεία, θα κοιτάρω κι ένα «κατ' εμέ αλλά και μερικούς ακόμα, συναδέλφους μου και συναδέλφους του», ώστε να μη με πάρουν με τα σκάγια οι διαφωνούντες, ανταγωνίζεται μόνο με τον εαυτό του. Πάει κι ανάποδα: μόνο ο εαυτός του τον ανταγωνίζεται τον Γιώργο Σκαμπαρδώνη. Στο μικρό, στο διήγημα αστραπή, στο σνάπσο, στο κατοστάρι, μιας και κόντρα απόσταση με τον μαραθώνιο που είναι το μυθιστόρημα το κατοστάρι είναι η καλύτερη περιγραφή του «στιβού» αυτών των 27 ιστοριών.

Αναδύουν συνολικά «Αρώματα Αερολιμένους», έτσι όπως, προυστικά σχεδόν, οι άπειρες μυρωδιές από τις φίνες κολόνιες των duty free, μεθυστικά έξοχες η καθεμιά τους, παράγουν όλες μαζί αυτήν την υπερουράνια ευωδία, όπου μέσα της εμπλέκονται οι πιο υπομελαγχολικές νοσταλγίες του κόσμου. Ολογράμματα τράγων, μεθυσμένες πέστροφες, σκυλιά που παρακολουθούν παρτίδα τένις αδυνάτωντας να θεωρήσουν το κίτρινο μπαλάκι ως αιτία παιχνιδιού, μα ως ένα θειαφοκανάρινο που δεν πέφτει, βελέντζες κάτω από τις ροδιές και ψυχές που «θα γυρίζουν πάντα και θα σου ζητούν τις χρεωστούμενες μέρες».

Αγγίζει ο Σκάμπι πάντα τη μεγάλη συγκίνηση, τα μαρπούτια με τα οποία σαν κυνηγός γεμίζει και γομώνει τις σφαίρες του, προκαλούν εκρήξεις που ακούγονται ως και τη χώρα του απρόσληπτου. Τσολιάδες πάνω σε Καβασάκι ανταμώνουν στο φανάρι με Χαρλεάδες κι όλοι μαζί πάνε για σούρες εις ανάμνηση παιδικής φιλίας στη Νίτσα Τσιτρά. Με τους μουσικούς να βαράνε για παπάκια και ποταμιές, μα από το μικρόφωνα να ακούγεται το «Ασος Σπαθί» των Motörhead. Σουρεαλισμός, μεταφυσική, μαγικός ρεαλισμός, ευθείες συνομιλίες με Μπόρχες μα και Παπαδιαμάντη, Αργεντινή, Σκιάθος, Νέα Ηρακλέους 47 - Παλιό Τέρμα. Εκεί όπου συντελούνται νυχτερινές ασφαλοστρώσεις που τα πισσορισμένα τους χαλίκια «σαν να ξεκολλάνε, να εκτινάσσονται και να βροντοκοπούν διαδοχικά τις έσω λαμαρίνες και στα σίδερα - επίμονα, ένας λιθοβολισμός από τον Κάτω Κόσμο στην κοιλιά του αυτοκινήτου, που με στοχεύει και με καταδιώκει».

Μπαρ στη Μύκονο με τους αέρηδες (ή το ποτό;) να στέλνουν στην μπάρα τον Συνταγματάρχη Λιάπκιν και τον Γιούγκερμαν, συ-

νταξιούχοι ταχυδρομικοί υπάλληλοι στην ήσυχη Θέρμη Θεσσαλονίκης να περιπολούν τις νύχτες, φθάνοντας στο spleen αυτής της σιγαλένιας φαντασμαγορίας, όταν κοντοστέκονται και μελετούν το φως που εκπέμπουν πολυέλαιοι Μουράνο. Συνάψεις, νήματα, επεξεργασία, επινόηση, ο Σκαμπαρδώνης διαθέτει μια τεχνική κι ένα προικώ από κόλλα, μαγείες, μαγγανείες κι ασάκια στο μανίκι του, που μεταμορφώνουν κάθε διήγημα αυτής της συλλογής σε «Εννοια Αθανασίας». Σε «Γυαλιστερές Πράσινες Καραμέλες», σε αναπάντεχο θέαμα.

Είκοσι επτά λόγοι για να πας στο βιβλιοπωλείο. Είκοσι επτά ορισμοί για το τι πει διήγημα - προδίδω έναν, ας με συγχωρέσει: «Ενα αρχαίο ελληνικό νεκροταφείο, κολόνες και πίσω, το εργοστάσιο της Heineken» (από την πανάκριβη παρακαταθήκη του «Νέες φωτογραφίες του Καρτιέ Μπρεσόν»). Τελεία. Πολλά είπα. Θα μπορούσα κι άλλες εκατό χιλιάδες λέξεις να γράψω για το «Ντεπό», άλλωστε στο μέλλον ίσως μαζί και με τον «Νοέμβριο», το «Περιπολών περί πολλών τυρβάζω», το «Επί Ψύλλου Κρεμάμενος» και το «Μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος», να συνομολογήσουν άλλον έναν τόμο με τίτλο «Τα Δεδουλεμένα Νο.2».

Και να τα διαβάζουν οι Θεσσαλονικείς στο μετρό σαν τους Αθηναίους, όταν με το καλό αποκτήσουμε κι εμείς εδώ πάνω. Κι όλοι μαζί, όπως οι Νεοϋορκέζοι διαβάζουν Όστερ κι αγχώνονται να τελειώσουν την ιστορία πριν φτάσουν στον προορισμό και την αφήσουν στη μέση -να κριτήριο μεγαλείου- να του αποδώσουμε το δέον σέβας.

Αλλά στο κόλπο να μπει κι όλη η χώρα. Χωρία του «Ντεπό» ας απαγγέλλονται δίπλα στον Καταρράκτη Εδέσσης ή στην ξινόμαυρη ένεκα κρασιού Νάουσα, «[...].και να ευωδιάζει γύρω ο τόπος γλυκό κρασί από άδοξα βαρέλια, να μοχομυρίζει η γειτονιά ολόκληρη». Ή παρά πέρα, στη Φλώρινα, που κάποια Σαββατοκύριακα οι κυνηγοί με τη στολή παραλλαγής στήνουν παγίδες στα αγριογούρουνα με καραμπίνα «Χρυσοσκάνδαλο Saint Etienne» («ποτέ πια, ποτέ πια»). Στα παλιά κουρεία της Ξάνθης, καθώς ο μπαρμπέρης περιποιείται τις γενειάδες, όπως ο ήρωας του «Κούρεμα στον κύριο Παύλο» («Κεφάλια όμορφα πο' χουμε και μαύρα 'ν' τα μαλλιά μας»), και πάλι πίσω, εδώ, στη γενέθλια γη του, στη Θεσσαλονίκη. Χμ, σκέφτομαι μια από αυτές τις επόμενες νύχτες, που θα διαλέξω μουσική στο «Hostel 9» της Λεωφόρου Νίκης, μα τον Θεό, θα βάλω να γυρίζει στα νχεία

ένα ρέιβ σκέτο μουσική, κι απέναντι, όπως λάμπει ο Θερμαϊκός, να το ντύνω με τις γραμμές-απαγγελία σπκωμένη από το «Ανάβοντας ένα Silk Cut, άσπρο slim»: «Αριστερά κάτω η σκοτεινή θάλασσα και μακριά, απέναντι, τα θολά φώτα της πόλης, κι αντίθετα προς τα πάνω, στα εκατό μέτρα, επί της Σοφούλη, να φωσφορίζει σαν πυρακτωμένο, να έχει γύρω από το περίγραμμά του ένα φωτοστέφανο κιτρινωπού φωτός. Μου φαίνεται μετέωρο...». Cut. **Α**

Κυκλοφορεί από τις εκδ. Πατάκη.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

ΛΙΤΣΑ ΚΑΤΣΟΥΜΗ

Τη δωδέκατη ατομική της έκθεση με 56 έργα μικτής τεχνικής και τίτλο «Μπλε Παλέτα», πραγματοποιεί η ζωγράφος Λίτσα Κασούμη στο φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά. Την έκθεση συνοδεύει συλλεκτικό λεύκωμα με τα έργα από την «Μπλε Παλέτα» καθώς και ανθολόγιο κειμένων και ποιημάτων της Λίτσας Κασούμη για τη θάλασσα, τον άνθρωπο, το ταξίδι, με τίτλο «Παράθυρο στη Θάλασσα». Τα έσοδα από τη διάθεση του λευκώματος θα ενισχύσουν τους σκοπούς της Κοινωνικού Οργάνωσης «Κιβωτός Του Κόσμου». **Τα εγκαίνια της έκθεσης θα γίνουν την Παρασκευή 26/5 στις 19.30 και θα διαρκέσει έως και τις 11/6. Καθημερινά 19.30-22.00 και ηρωινές ώρες κατόπιν συνεννόησης στο 6945209192.**

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενό και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

ΠΑΝΟΡΜΟΥ 59

Στο κτίριο του Δήμου, 18 Μαΐου, φορούσες ριγέ μπλουζά, διάβαζες ένα βιβλίο, ήσουν όμορφη hellenictiger@yahoo.gr

Δ.Ο.Υ. ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλιμακοστάσιο, Τρίτη 16/5 μεσημέρι: σου άρεσα, μου άρεσες. Σε ποια χώρα ζεις άραγε;

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον.
Άγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Αβαντάζ, 31 χρόνος νησιώτης επιχειρηματίας, πολύ μορφωμένος, ελεύθερος, γοητευτικός, με εισόδημα €5.000 μηνιαίως, με δικό του τριώροφο και επιχείρηση, επιθυμεί γνωριμία γάμου. Αδιάφορο το οικονομικό. Διαμονή Χίος. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

«Ψιλικόκό». Αγοράζουμε και πουλάμε μεταχειρισμένα βιβλία, σπάνιες & συλλεκτικές εκδόσεις. Μεγάλη ποικιλία σε ελληνική και ξένη λογοτεχνία, ποίηση, ιστορικά, επιστημονικά & λευκώματα. Σε τιμές από €0,30. Και αν ψάχνετε κάποιον σπάνιο τίτλο, μπορούμε να τον βρούμε! Καλέστε τώρα: Σούλα 6979708901 - Σπύρος 6986822423, Αλ. Σούτσου 13, Κολωνάκι

Και κάπου εδώ οφείλω να παραδεχτώ πως η ζωή μου έχει γίνει ένα μάτσο μοσχομουριστά σκατά! Ύστερα από 2 χρόνια με τον άντρα που δεν ωρίμασε ποτέ, που δεν μπορούσε να κάνει σχέση γιατί περνάγαμε όμορφα, είχαμε χημεία, αλλά αυτό δεν έφτανε γιατί έψαχνε τη μαγεία (κρίμα που δεν ζούμε στο Αμέρικο να τον στείλω πακετάκι στον Πότερ) και χάνοντας χρόνο παίζοντας επιτυχημένα το ρόλο της πατερίτσας, με διώχνει γιατί τα βρήκε με την πρώην του λέγοντάς μου στη μούρη ότι προσπαθεί να βρει την κατάλληλη... και εγώ καίγομαι και σιγολιώνω και μιλάμε ακόμα και βγαίνω και πίνω και χτυπιέμαι και όλοι οι πρώην μαγικά έχουν κάνει καμ μπாக και ξερό σεξάκι παίζει έτσι για τις καύλες της άνοιξης αλλά τίποτα δεν μου κάνει εντύπωση... Να τα γαμήσω όλα; Ή απλά να τα παρατήσω όλα και να μετακομίσω από αυτό το ξερονήσι του κερατά που ζω; Σε φιλώ, Μυρτούδι... με εκτίμηση η γαμώ το κέρατό μου απελπισμένη!

Αφήστε τον άνθρωπο ήσυχο. Σας το είπα ξεκάθαρα, προσπαθεί να βρει την κατάλληλη και η προσπάθεια ως γνωστόν αμοιβεται. Θα τη βρει. Αφού βασανίσει για άλλο ένα γύρο την πρώην και κάνα δυο ξώφαλτσες που θα βρεθούν στο διάβα του, θα ξυπνήσει ένα πρωί και καθώς τρώει ψωμί με μαρμελάδα βερίκοκο θα του 'ρθει ξαφνικά η θεία φώτιση και θα ανακαλύψει ότι η μοναδική κατάλληλη είναι η μαμά του που του δίδαξε ότι καμιά δεν είναι κατάλληλη γι' αυτόν γιατί αυτός είναι ο πρίγκιπας της Ζαμούντα και να πιά 'να γαμθούν όλες. Όξω.

Υ.Γ. 1 Στο μεταξύ εσείς καείτε και σιγολιώστε όσο γουστάρετε. Χωρισμός είναι αυτός, δεν είμαστε γαϊδούρια να το περνάμε ανέμελα και χαλαρά. Βεβαίως όταν ένας χωρισμός συνοδεύεται από διάφορα καμ μπாக, σεξάκι και ποτά, εντάξει, δεν είσατε και ο Καρυωτάκης. Μια χαρά το πάτε.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Υ.Γ. 2 Η μετακόμιση από το ξερονήσι του κερατά είναι άλλη υπόθεση. Κανείς δε θα σας πάρει το κεφάλι αν αποφασίσετε να φύγετε γιατί βαρεθήκατε και μετά να ξαναγυρίσετε γιατί αλλάξατε γνώμη.

Μυρτέλα, Μυρτουδέλα, αγαπάω μια κοπέλα αλλά εκείνη δε με θέλει γιατί είμαι κι εγώ κοπέλα! Όμως σκέφτομαι για λίγο να καθίσω ή να φύγω, αφού ξέρω απ' τις δυο μας τι θα μείνει και ποιο θα 'ναι το φινάλε...

Υ.Γ. Θα πάω κι εγώ να βγει και σε κακό... Σταυρούλα

Να πάτε όπου θέλετε με την ευχή μου. Κι άμα σας βγει σε κακό -που θα σας βγει γιατί αγαπάτε μια κοπέλα και είσατε κι εσείς κοπέλα και εκείνη είναι στρέιτ- ρίξτε το στο τραγούδι που βλέπω ότι έχετε έφεση. Μπορεί να κάνετε γαμώ τις επιτυχίες και η άλλη να χτυπάει το κεφάλι της στον τοίχο.

Μυρτώ, έχω μεγάλο πρόβλημα με το αγόρι μου. Του σηκώνεται συνέχεια και ζητάει όλη την ώρα σεξ. Εσύ μπορεί να σκεφτείς ότι είμαι αχάριστη και να με βρίσεις τη στιγμή που υπάρχουν τόσες περιπτώσεις σχέσεων χωρίς σεξ, με τόσα προβλήματα, ενώ εγώ έχω κάποιον που ύστερα από τρία και βάλε χρόνια με θέλει τρομερά και είναι τόσο ερωτευμένος μαζί μου. Σκέψου όμως και τη δική μου πλευρά. Ψάχνω δουλειά, είμαι χωρίς λεφτά, χρωστάω στους γονείς μου που μου δανείζουν όλη την ώρα, έχω άγχος και δεν κοιμάμαι καλά. Είναι πολύ δύσκολο να συγκεντρωθώ σε οτιδήποτε εκτός από το πρόβλημά μου και ο άλλος επιμένει να με χαϊδεύει και να τρίβεται επάνω μου κάθε βράδυ που προσπαθώ να κοιμηθώ. Κορόιδεψέ αν θέλεις, σου λέω όμως ότι αν δεν το έχεις περάσει δεν μπορείς να το καταλάβεις και να το αισθανθείς. Αυτά.

Σας έχω λύση. Την ώρα που πάει να σας την πέσει γεμάτος όρεξη και χαρά θυμίστε του το χρέος του στην εφορία, το ΦΠΑ που δεν έχει αποδώσει, τον ΕΝΦΙΑ, τη ΔΕΗ, τα τηλέφωνα του, την ΕΥΔΑΠ κ.λπ. Δεν μπορεί να μην έχει χρέη, αποκλείεται. Σας εγγυώμαι ότι με την πρώτη φράση σας το πρόβλημα θα λυθεί μπαμ και κάτω - μη σας πω και διαπαντός. Και άμα του ξανασηκωθεί να σφυρίζετε.

Υ.Γ. Μα σεξ τέτοιες εποχές; Πλάκα μας κάνουν;

Λοιπόν, από αυτό το ΣΚ και για όλα τα ΣΚ του μέλλοντος, ξυπνήστε νωρίς, ανοίξτε ραδιοφωνάκι στους 88,6 και ακούστε Μυρτουδάκι που αρχίζει εκπομπές. 24/7. Ραδιόφωνο. 11 το πρωί. Άλλη μια μέρα στη Γη. Φιλιά.

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ανανέωση δυνάμεων

Συνεχίζεις να αισθάνεσαι σαν δυναμιτάκι στην πρέσα των επαγγελματικών και προσωπικών σχέσεων, διαρκώς ένα βήμα πριν την έκρηξη. Μέχρι την Τετάρτη εγκατάστησε μία φάκα στην τσέπη για να προλάβεις άκυρες σπατάλες σε πνεύμα «μία ζωή την έχουμε/ η φτώχεια θέλει καλοπέραση». Οποιαδήποτε εύνοια του αφεντικού σου θα εξατμιστεί αν α) δείχνεις την αξιοπιστία και τη σταθερότητα της νιτρογλυκερίνης β) τα «καλά παιδιά» του γραφείου σου αναλάβουν να σου ζω-γραφίσουν ένα πορτρέτο όχι πολύ κολακευτικό. Κρύβε λόγια και κράτα προφίλ συντηρητικό έως και μουντρούχαλο, θα είναι υπέρ σου. Επειδή την Πέμπτη παίρνεις τα πάνω σου, μην παρasyρθείς και κάνεις οτιδήποτε απλά και μόνο για να το κάνεις, χωρίς να το σκεφτείς καλά. Ισχύει τόσο για αναίτια κούραση, όσο και για αναμάσηση παρελθόντων κριμάτων και φυσικά για το να διαθέσεις χρόνο και χρήμα σε ανθρώπους που δεν σε εκφράζουν. Το Σάββατο αρχίζει και σε πιάνει η άνοιξη σοβαρά, αλλά να θυμάσαι να παραμένεις μετρημένος.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Χαλάρωσε τα νήια στην ζωή σου

Δεν είναι ότι ξεκινάς με άσχημη διάθεση, είναι ότι το σύμπαν έχει ξυπνήσει με τρελά κέφια κι έχει αποφασίσει ότι είσαι ο αγαπημένος του γελωτοποιός. Καλύτερα μπες στον ρόλο, για να αντιμετωπίσεις με ελαφρύτερη διάθεση τη διαρκή επαλήθευση του Νόμου του Μέρφυ σε ό,τι, μα ό,τι πας να καταπιαστείς. Να προσέξεις ιδιαίτερα τον εαυτούλη σου, γιατί είσαι ό,τι πολυτιμότερο έχεις. Βέβαια, καλό θα ήταν να το κάνεις αυτό ενεργητικά, βάζοντας πρόγραμμα σε διατροφή, ύπνο, άσκηση και κάνοντας κι ένα τσεκ-απ καλού κακού, αντί να γκρινιάζεις στο σύντροφό σου αδιάκοπα, για να μην τον βάζεις στον πειρασμό να σου ρίχνει ηρεμιστικά στον καφέ. Αντιμετώπισε με αγάπη τα μηχανήματά σου και πρόσεξε ιδιαίτερα στις μετακινήσεις σου, από το πώς κατεβαίνεις τις σκάλες μέχρι το πώς οδηγάς. Προς το τέλος της εβδομάδας ένα υπερκαταναλωτικό όργιο φαντάζει η μόνη σου διέξοδος, όμως εγγυημένα θα ευχαριστηθείς περισσότερο το να ξοδέψεις για να κάνεις κάτι με τους φίλους σου.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Πολλά πράγματα, ναι, καλά όμως;

Τα καλά νέα είναι ότι αφού η καθημερινότητα σου θυμίζει Επικίνδυνες Αποστολές, θυμίζεις κι εσύ κάτι από χολιγουντιανό ήρωα ή αντιήρωα ή τον αγαπημένο James Bond που μέσα στον ορυμαγδό των εξελίξεων θέλει και το χρόνο του για γκομενοδουλειές κι ένα dry Martini. Κατέβασε το ένα ποτό σου, έμφαση στο ένα, και εμπρός να εξιδικεύεις αρκετά τον άνθρωπο που θα γνωρίσεις για να τον δεις πρίγκιπα ή πριγκίπισσα. Τίποτα καλύτερο από το φλερτ και τη δημιουργικότητα που πάει μαζί με τον έρωτα για να εκτονώσεις τις εντάσεις σου και να αρχίσεις να κάνεις καινούργια καλύτερα σχέδια που θα λύσουν τους κόμπους της παρούσας σου κατάστασης. Κατανοπή η πίεση, δεν είναι και λίγα αυτά που έχεις να φέρεις βόλτα, αλλά αν καταφέρεις να πετύχεις την αυτοπειθαρχία μέσα από τους περιορισμούς που ούτως ή άλλως σου επιβάλλει το περιβάλλον, θα έχεις ένα εργαλείο για να διαχειρίζεσαι πια την ζωή σου πολύ αποτελεσματικότερα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Προσαρμόσου στις συνθήκες, μη συντρίβεσαι από αυτές

Ρευστή προβλέπεται η επόμενη εβδομάδα και όσο ρευστότερος παραμένεις κι εσύ, τόσο το καλύτερο για σένα και για τους γύρω σου. Όταν λέω ρευστός, εννοώ ότι δεν θα σε βοηθήσει το να παγιωθείς στο θέλω σου και να χτυπάς το πόδι σου κάτω σαν πεντάχρονο, αλλά θα σε βοηθήσει και με το παραπάνω το να βάλεις το «θέλω» σου κάτω από το μικροσκόπιο και να το κοιτάξεις με ειλικρίνεια. Καλύτερα να αφήσεις την τάση που έχεις να καλλωπίζεις αυτά που σε ενοχλούν, γιατί αυτή την εβδομάδα έχεις μία πολύ μεγάλη ευκαιρία να δεις τα πράγματα όπως είναι σε δουλειά και σπίτι, να αντέξεις την πραγματικότητα και να κάνεις και τους κατάλληλους χειρισμούς. Πρόσεξε ιδιαίτερα συναδέρφους και συνεργάτες που έρχονται κρατώντας δωράκια γιατί αν το τίμημα είναι δυσανάλογο, καλύτερα να τα κρατήσουν για τον εαυτό τους. Στο τέλος της εβδομάδας ενδείκνυται να περιποιηθείς το σώμα σου και να ταΐσεις την ψυχή σου ωραία και πρωτότυπα θέαματα, ήχους και ασχολίες. Γενικά, μην αμελείς την υγεία σου.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Δουλεύοντας με τους γύρω σου

Ξέρω ότι ιδανικά θα ήθελες να ζουν σε ένα μακρινό γαλαξία, αλλά μέχρι να εφευρεθεί ο διακτινισμός, οι γονείς σου είναι εδώ όπως και τα αδέρφια σου και αιτούνται της προσοχής σου με έναν τρόπο απόλυτο και όχι απόλυτα ευχάριστο. Ψυχραιμία χρειάζεται και να βάλεις δύο πραγματάκια στη σειρά. Μην κάνεις το λάθος να προσπαθεις να βγάλεις συνεννόηση με τους δικούς σου, επένδυσε σε πράγματα που απολαμβάνετε μαζί, όπως μία έξοδο για φαγητό, απλές καθημερινές συναναστροφές και φυσικά τη συνδρομή σου στην καθημερινότητα (βλέπε ανεπίσημος σωφέρ/τεχνικός υπολογιστών/σύμβουλος οικονομικών/οικιακός βοηθός/νοσοκόμος). Κάνε τη χάρη στον εαυτό σου να το ρίξεις στην πλάκα με τους φίλους σου και να μην αφήσεις το θέμα να βαρύνει δυσανάλογα, τουλάχιστον μέχρι να κλείσεις το μέτωπο γονείς. Εντέλει αν όλα αυτά σου φαίνονται δύσκολα, ίσως τελικά χρειάζεται να ψάξεις να βρεις τι ρόλο παίζει τελικά το περιβάλλον σου για σένα και τι θυσίες, τι θυσίες έχεις κάνει εσύ για αυτό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Μην γίνεσαι η χειρότερη δυσφήμιση του εαυτού σου

Αν υπήρχαν κουπόνια γκρίνιας που σου δίνουν άνθρωπο και χρόνο να του γκρινιάζεις, ίσως παραμελούσες ακόμη και το φαγητό για να τα προμηθεύεσαι. Δεν λέω, έχεις αιτία, αλλά και οι γύρω σου δεν είναι και στην καλύτερη δυνατή κατάσταση. Ειδικά το σύντροφό σου, τείνεις να τον εξαντλήσεις στο μη περαιτέρω. Μπορεί να αισθάνεσαι ότι οι φίλοι σου σε παραμελούν, αλλά αν το καλοσκεφτείς, το να μη σγκώσει κάποιος μία φορά το τηλέφωνο ή το να έχει άλλα σχέδια δεν σημαίνει ότι σε απορρίπτει, σημαίνει ότι έχει ζωή. Αν έχεις παιδιά, το ίδιο ισχύει και για τα παιδιά σου, κατανωώ ότι τα λτρεύεις, αλλά δεν είναι προέκταση του εαυτού σου και είναι λογικό να αντιδρούν στην υπερπροστασία σου. Από την Πέμπτη κράτα συντηρητικό προφίλ και κάνε τα απαραίτητα, μείον τις εξαλλοσύνες, δείξε τον ικανό εαυτό σου σε σπίτι και δουλειά. Καλύτερα κράτα τις δυνάμεις σου για το Σαββατοκύριακο, που αισθάνεσαι πιο αισιόδοξος και θα είσαι πιο κατάλληλος για συναναστροφές.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Δυσκολεύεσαι να δεις το πραγματικό

Αυτό τον καιρό η ζωή σου, σου φαίνεται ότι έχει μουσικό χαλί, αφού ό,τι σου συμβαίνει γίνεται με έναν τρόπο κινηματογραφικό που αν μη τι άλλο σε κάνει να θέλεις να αναθεωρήσεις και πιθανώς να διευρύνεις το πεδίο εντός του οποίου αισθάνεσαι άνετα. Νέες γνωριμίες αυτής της εβδομάδας, ειδικά εάν υπόσχονται να είναι παραγωγικές, δημιουργικά, οικονομικά ή ερωτικά, σε προβληματίζουν και με το παραπάνω, αφού υποψιάζεσαι μέσα από το ροζ συννεφάκι σου ότι κάπου στο άμεσο μέλλον θα χρειαστεί να στριμώξεις τον εαυτό σου και να εργαστείς με πειθαρχία αν πρόκειται να έχεις κάποια πιθανότητα να πετύχεις τους στόχους που τώρα υπαινίσσεται το σύμπαν. Στο τέλος της εβδομάδας, οι εντάσεις στο οικογενειακό περιβάλλον που δεν μπορείς να μασκαρέψεις περαιτέρω, χρησιμεύουν κι αυτές σαν οδοδείκτης για το μέλλον σου. Το θέμα είναι όμως ότι, ως συνήθως, η διασπορά σου σε κοινωνικότητες σε βοηθάει να ξεχάσεις ό,τι έχεις αποφασίσει και να επιστρέψεις στην τρελή και ναρκωμένη σου χαρά το Σαββατοκύριακο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Βρες ισορροπία ανάμεσα σε εμπιστοσύνη και δυσπιστία

Αν υπάρχουν θέματα προς διευθέτηση, ιδιαίτερα κληρονομικά ή γενικότερα οικονομικής φύσεως ανάμεσα σε σένα και το σύντροφο ή τα αδέρφια σου, η εβδομάδα τα φέρνει δυναμικά στο προσκήνιο. Δώσε μεγάλη προσοχή και σε οικονομικές συνεργασίες στις οποίες εμπλέκεσαι γιατί έχεις την τάση να δεις τους ανθρώπους με τους οποίους συνεταιρίζεσαι εξωραϊσμένους και τις προτάσεις τους ιδανικότερες από ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Αν σπουδάζεις, κάνε την καρδιά σου πέτρα κι ασχολήσου κομματάκι παραπάνω με τα των σπουδών σου γιατί μπορείς άνετα να ανταπεξέλθεις, αλλά χρειάζεται να τα βάλεις στο πρόγραμμα. Επίσης, κάνε λίγη εργασιοθεραπεία προς το τέλος της εβδομάδας κι άσε την προσωπική σου ζωή στον αυτόματο πιλότο, το αποτέλεσμα θα σε εκπλήξει. Αν την Κυριακή βλέπεις οικογένεια συνήθως, προσπάθησε να χαλαρώσεις για μία φορά και να αφήσεις τους άλλους να κάνουν τα πράγματα όπως θέλουν εκείνοι και είναι βέβαιο ότι θα δείτε ο ένας τον άλλο με άλλο μάτι και ίσως περάσεις και καλά.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Διέξοδος από την πίεση στα ερωτικά σου

Το δίλημμα «δουλεύω για να ζω ή ζω για να δουλεύω» ξεπροβάλλει στο μυαλό σου, αφού ξεπατώνεσαι στη δουλειά για να μπορέσεις να τα φέρεις βόλτα και δεν είναι σίγουρο ότι τα καταφέρνεις. Πάρε βαθιά αναπνοή και κάνε ό,τι χρειάζεται να κάνεις, προσπαθώντας αυτή τη φορά σαν ενήλικας να μη στηριχτείς οικονομικά σε γονείς, όσο κι αν είναι πρόθυμοι να σε βοηθήσουν. Βλέπεις, αν η οικογένεια είναι παρεμβατική μία όταν δεν βοηθάει, όταν βοηθάει γίνεται δέκα και το τελευταίο που θέλεις, trust me, είναι μέσα στην τούρλα της εβδομάδας να έχεις και κάποιον να σου λέει τι και πώς να το κάνεις. Στο τέλος της εβδομάδας είσαι σε κατάσταση μόλις αποφυλακισθέντα από εικοσαετία στο Σινγκ Σινγκ και έτσι, με διακριτικά στερημένη διάθεση, αντικρίζεις τα άτομα του αντίθετου φύλου. Αν είσαι ελεύθερος, με τις ευλογίες μας, αν όχι, σκέψου μήπως αυτό που χρειάζεται η σχέση σου δεν είναι ένα ακόμη ψέμα και γλίτωσε τον εαυτό σου τις τύψεις του Σαββατοκύριακου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Διαχειρίσου την ανάγκη για διασκέδαση

Η σύσταση «νηστεία και προσευχή» μάλλον έρχεται ελαφρώς καθυστερημένα, αλλά έλα που αυτή την εβδομάδα τα ψυχολογικά σου βγαίνουν μία βόλτα στο πάρκο και παίρνουν μαζί τους και αρκετή από την ενέργεια σου. Για να καταπολεμήσεις την καταπληκτική αίσθηση «θέλω να λιώσω κάπου για πάντα αλλά ταυτόχρονα αισθάνομαι λες και με διαπερνάει ηλεκτρικό ρεύμα» συνιστάται διαλογισμός, γιόγκα, τάι τσι ή ό,τι άλλη πρακτική χαλάρωσης μπορείς να σκεφτείς και γενικά ελαφρύ φαγητό. Κατά τα άλλα φρόντισε να μην ανακυκλώνεις κουτσομπολιά και φήμες γιατί οι συγκεκριμένες έχουν χαρακτήρα μπούμερανγκ. Υπομονή μέχρι την Πέμπτη που αναζωογονείσαι κομματάκι και είσαι έτοιμος να επιδοθείς σε πάσης φύσεως διασκεδάσεις και χοντράδες. Συνιστώ να περάσεις καλά, αλλά να προσέξεις να μην εκθέσεις τους φίλους σου, λέγοντας παραπάνω πράγματα από ό,τι είναι απαραίτητο, αλλά ούτε και τον εαυτό σου, πίνοντας παραπάνω από ό,τι αντέχεις και βγάζοντας όλη τη γοητεία του λόγου χωρίς σύμφωνα και του πεσίματος όπου βρεις.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Πρόσεξε πόσο παρασύρεσαι από τον έρωτα

Λόγια, λόγια, λόγια. Λοιπόν, πρόσεξε καλά τις γνωριμίες της εβδομάδας και ιδιαίτερα των αρχών της, ειδικά όσες έχουν ερωτική διάσταση, και συγκεκριμένα πρόσεξε να μη φας πρόλογο μεγέθους Τιτανικού αμάσπο. Ειδικά αν αισθάνεσαι ότι το καινούργιο αξίζει να τινάξεις όλη σου τη ζωή στον αέρα και να πετάξεις τα απομεινάρια της από το αερόστατο όπου θα κάνεις ρομαντική βόλτα με τον έρωτα. Δύο πράγματα: α) αν όντως οι σχέσεις σου με την οικογένειά σου χρήζουν αναθεώρησης δεν χρειάζεται να περιμένεις τον από μηχανής θεό, κάν' την, την έρμη β) ο χρόνος είναι με το μέρος σου, είναι ζήτημα ημερών να θυμηθείς ότι έχεις 42985942958 πράγματα που πρέπει να διεκπεραιώσεις και ο έρωτάς σου ίσως αρχίσει να φαίνεται κομματάκι πιο φυσιολογικού μεγέθους. Αν έχεις παιδιά, στρέψε την προσοχή σου εκεί αβλεπί και μην περιορίζεσαι στο ρόλο του Χερ Χούμπερτ ή της Φράου Μπρούχερ, γονιού-ψυχρού επικριτή, κάνε μαζί τους πράγματα που τους αρέσουν κι όχι αυτά που θεωρείς ότι θα έπρεπε να τους αρέσουν.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Μην μπλέκεις δουλειά, οικογένεια και διασκέδαση

Ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός και αυτό πρέπει να γίνει το σύνθημά σου αυτή την εβδομάδα. Γενικά υπάρχει ιδιαίτερη κινητικότητα στον επαγγελματικό σου τομέα και είσαι σε φάση αναθεωρήσεων και αλλαγών στα επαγγελματικά σου. Απλώς να είσαι λίγο υποψιασμένος για οποιαδήποτε οικονομική συνεργασία έρχεται σε ιδιαίτερα φαντεζί πακέτο, ακόμη κι αν έχει την οικογενειακή σφραγίδα. Αν δε, σκέφτεσαι να ανακατέψεις το σύντροφό σου στις δουλειές σου, ξανασκέψου το γιατί καλός ο ρομαντισμός, αλλά όταν οι συγκρούσεις της δουλειάς παρεισφρέουν στο σπίτι, άντε μετά να αποκαταστήσεις την ισορροπία. Από τα μέσα της εβδομάδας και μετά συζήτησε τα θέματά σου με φίλους καλύτερα κι όχι με συγγενείς, ακόμη κι αν είναι το αγαπημένο σου αδέρφι, γιατί έτσι θα συνδυάσεις το τερπνόν μετά του ωφελίμου, περνώντας χρόνο με τους ανθρώπους της επιλογής σου και παίρνοντας και σαφώς αντικειμενικότερες συμβουλές. Το Σαββατοκύριακο κάνε όσο το δυνατόν χαλαρότερο πρόγραμμα, με πολύ ελεύθερο χρόνο, κοινώς: ξεκούραση. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

Ιούνιος 9→11
Εισιτήρια: 7€

3 νύχτες με τη νέα γενιά
της ελληνικής τζαζ.

George Kostopoulos with his sextet
Groove Elation Project
"Leoforio"/Andreas Papagiannakopoulos

ONASSIS
ΣΤΕΓΗ

ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΖΑΖ

New Generation 4

sgt.gr/music

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ

Αντηλιακό σπρέι
διάφανο SPF 20
250 ml
4,49€

Αντηλιακό γαλάκτωμα
SPF 30
250 ml
5,99€

After sun lotion
500 ml
4,99€

Αντηλιακή κρέμα
Anti-Age SPF 25
75 ml
3,99€

Το μόνο που χρειάζεσαι κάτω από τον ήλιο!

Αυτό το καλοκαίρι η προστασία φτάνει στα πιο υψηλά για την εποχή επίπεδα, με την εξαιρετική σειρά αντηλιακών προϊόντων Cien Sun, αποκλειστικά στα Lidl. Ένας πρωτοποριακός συνδυασμός φίλτρων UVA και UVB που προστατεύει αποτελεσματικά από την ηλιακή ακτινοβολία και τα πρώτα σημάδια φωτογήρανσης, ενώ παράλληλα αφήνει μία μοναδική αίσθηση στην επιδερμίδα, χάρη στις βιταμίνες και τα φυσικά συστατικά που περιέχει. Τα Cien Sun είναι αδιάβροχα και ταιριάζουν σε κάθε τύπο δέρματος και σε κάθε στιγμή που απαιτεί υψηλή προστασία από τον ήλιο, στην παραλία ή στην πόλη. Ιδανικά για σένα και για... όσους αγαπάς!

Δοκίμασέ τα κι εσύ και ζήσε ένα καλοκαίρι με όλα τα καλά!

www.lidl-hellas.gr

Κάθε μέρα αξίζει!